

Országgyűlési Napló

Dr. Brenner Koloman, dr. Hiller István
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Arató Gergely, Földi László,***
Gelencsér Attila, dr. Steinmetz Ádám

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	28327
A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény és a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	28327
Kósa Lajos (Fidesz), a napirendi pont előadója	28327
Fekete Péter , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	28331
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28332
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28334
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	28336
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28337
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	28338
Kósa Lajos (Fidesz) előadói válasza.....	28341
A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény és a Nemzeti Kulturális Tanácsról, a kultúrstratégiai intézményekről, valamint egyes kulturális vonatkozású törvények módosításáról szóló 2019. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	28345
Fekete Péter , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója	28345
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28347
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28349
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	28349
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28350
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	28351
Fekete Péter , az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának előadói válasza.....	28354
A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	28356
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	28356
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28357
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28359
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	28363
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28365
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	28367
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	28371
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	28372
Egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	28375
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	28375
Felszólalók:	
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28379
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28383
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	28388
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28390
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	28392
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	28397
Magyar Zoltán (Jobbik)	28401
Czerván György (Fidesz).....	28402
Magyar Zoltán (Jobbik)	28404
Dr. Vadai Ágnes (DK)	28404
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	28405

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény és a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	28412
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	28412
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	28415
Felszólalók:	
Dr. Tapolczai Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	28417
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28418
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	28420
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	28421
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	28422
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	28425
Sebián-Petrovszki László (DK).....	28425
Dr. Varga László (MSZP).....	28426
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) előadói válasza.....	28427
Az ingatlan-nyilvántartásról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	28428
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	28428
Felszólalók:	
Héjj Dávid Ádám , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	28431
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28433
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	28435
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	28436
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	28438
Pócs János (Fidesz).....	28441
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	28443
A fővárosi és megyei kormányhivatalok elektronikus ügyintézésével, valamint a kormányhivatali adatszolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	28446
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	28446
Felszólalók:	
Héjj Dávid Ádám , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	28449
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28451
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	28453
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	28454
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	28456
Héjj Dávid Ádám (Fidesz).....	28458
Sebián-Petrovszki László (DK).....	28459
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	28460
Az ülésnap bezárása	28462

Az ülésen jelen volt:

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, FÜLÖP ATTILA államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
16. ülésnapja

2021. április 30-án, pénteken

(9.02 óra - Elnök: dr. Brenner Koloman

Jegyzők: Gelencsér Attila és dr. Steinmetz Ádám)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 16. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Steinmetz Ádám jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény és a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos, Fidesz, Pósnán László, Fidesz, Halász János, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés T/15982. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezeréves jogfolytonos államisággal kevesebb mint egy tucat ország büszkélkedhet a Földön, Magyarország ezek között van. Az ezer év államiság azzal is jár, hogy mérhetetlen mennyiségű irat, intézkedés, jogi esemény kötődik az állami létehez, a kezdetek kezdetétől, államalapító István királyunktól mostanáig.

Ezeknek az iratoknak egy jelentős részét köziratnak hívjuk. Közirat az az irat, amely az állam és szervei működése kapcsán keletkezik, utasítás, rendelet, valamilyen formájú irat, és természetesen mint minden állam, a magyar állam is védi a köziratokat, a levéltári törvény és más törvények ezeknek a védelméről, kezeléséről szólnak. Magyarország történelme azonban viharos is volt, nemcsak hosszú, hiszen ha csak az elmúlt kétszáz évet nézzük, akkor a kamerádoktól a tovarisokig rendkívül sokan jártak az irattárakban, a kommunistáktól a nyilasokig bezárólag, ott eltüntettek, kiszedtek, visszatettek, hányatott sorsa volt a magyar közirati anyagnak.

Aztán a konszolidáció idején született az a jogszabály, amely rendezte a köziratok sorsát, kezelését. Az a levéltári törvény és a mai levéltári törvénynek az elődje tulajdonképpen ebben a kérdésben egy olyan elvi álláspontot foglalt el, amit ma is tartunk, nevezetesen, hogy a köziratoknak két nagy fajtája van. Az egyik az, amikor az állam egy magánszeméllyel vagy jogi személlyel kapcsolatban keletkeztet köziratot; ilyenkor természetesen kettő példány van a köziratból: az egyik a levéltárakba kerül vagy az állami irattárakba kerül, a másik pedig

annál a jogi személynél vagy természetes személynél van, akire vonatkozik egyébként a közirat. Ezek mind a mai napig keletkeznek, igen jelentős mennyiségben.

De van egy másik fajta közirat, amely fogalmilag sem lehet más jogi szereplő tulajdonában, hiszen nem magánszemély vagy magyar jogi személlyel kapcsolatos közvetlen irat - utasítások, belső iratok, felszólítások, államközi rendeletek, az állam és szervei közötti iratok -, és ezekkel úgy bántunk egyébként a mai jogszabály elvileg, hogy az ilyen iratok semmilyen formában nem lehetnek magánkézből, ezeknek a tulajdonosa egyedül és kizárólag az állam.

Erre a megközelítésre építi fel a levéltári törvény a logikáját, ami azt jelenti, hogy a köziratok ezen fajtája - tehát nem az, ami magán- vagy egyéb jogi szervezetekkel szembeni vagy ezekkel kapcsolatos állam és szervei intézkedéseiről szól, hanem a többi közirat, amelyek fogalmilag nem lehetnek magántulajdonban - az állam tulajdonában kell hogy legyen. Amennyiben magánszemély tulajdonában vannak, és ez az állam tudomására jut, akkor azt visszaszármaztatja ellenszolgáltatás nélkül a magánszemélytől vagy a jogi személytől az állam a levéltár számára. Ezeknek van védelmi rendelkezése, hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy Szapolyai János inszurrekciós felhívásának Bács megye nemességéhez a XVI. században a jogi relevanciája ma már csekély, ellenben a történeti vagy kultúrtörténeti jelentősége nagy és védendő. Tehát a köziratok egy jelentős részét védelem alá helyezi, nyilván tartja, és természetesen a levéltári törvény szabályai szerint kezeli.

Most a helyzet az, hogy 1956 októberében volt az utolsó olyan nagy esemény, forradalom Magyarországon, ahol egyébként különböző politikai szándékokból az állami levéltárban jelentős események történtek, iratok tűntek el, kerültek ki, semmisítették meg őket, de 1957. január 1-jétől ilyen esemény nincs.

Az én javaslatom a következőt fogalmazza meg, és nézzünk szembe a tényekkel, a tényleges helyzettel: köziratok jelentős számban vannak magántulajdonban, magánkézből; ezt elismerjük vagy nem, de ott vannak. Ezek nem kerülhetnek elő, hiszen ha előkerülnek, akkor a levéltár azokat egész egyszerűen visszaszármaztatja ellenszolgáltatás nélkül, ezért ezeknek az iratoknak, amennyiben jelentősek vagy érdekesek, inkább feketekereskedelme van. A feketepiacon viszont elég élénk a kereslet az ilyen iratok iránt, különböző okok miatt: van, amelyiknek a történeti érdekessége olyan, van, amelyik az aláírásgyűjtők számára fontos.

Csak mondok egy példát. A Magyar Királyság és az angol királyság között 1933-ban megkötött első légügyi egyezmény magyar levéltári példánya nincsen meg, magánkézből van, és miután György király aláírása szerepel rajta, ez az angol aláírásgyűjtő piacon egy igen jelentős értéket képvisel. Nem tud előkerülni, mert, ugye, akinél van, az nem fogja kivinni a piacra, mert jön a levéltár, és visszaszármaztatja. Nyilvánvalóan egy, a Magyar Királyság és az Egyesült

Királyság között kötött légügyi egyezménynek nincsen magánszemély címezve, tehát fogalmilag nem lehet magántulajdonban, de kikerült a levéltárból; valamikor ott volt, most tudjuk a nyilvántartásból, hogy nincs ott.

Aztán hogy ezeknek a német megszállás, az orosz megszállás, az egyébként jó szándékú állami irattározók után, akik az angolszász iratokat megpróbálták eltüntetni a negyvenes évek közepén, mi lett a sorsa, nem tudjuk, de tömegével vannak ilyen iratok, és ezek részint jelentőséggel bírnak, érdekesek, részint kultúrtörténeti jelentőségük van. Mindenképpen érdemesek kutatásra, de arra végképp, hogy a magyar állam ennek a tudomására jusson. Tömegével vannak olyan iratok, amelyek a magyar államiság létét igazolják a Trianon előtti királyság területén, és érthetően az ezekhez való viszonya azoknak az országoknak, amelyekhez a Magyar Királyság korábbi fennhatósága alá tartozó területek kerültek, felettébb ambivalens, hiszen, mondjuk, jelentős részben ellentmondanak azoknak a történeti megközelítéseknek kézzelfoghatóan, amelyeket ők vallanak, mondjuk, Erdély vagy Kárpátalja vagy a Felvidék sorsáról.

(9.10)

De az a helyzet, hogy ha ezek is előkerülnek, akkor is egyébként a levéltár a jelenlegi szabályok szerint teljesen jogosan fogja magát, és visszaszármaztatja.

Én arra teszek javaslatot, hogy tegyük lehetővé a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően, hogy ezek az iratok előkerülhessenek, tegyük lehetővé, hogy forgalomképesek legyenek. Jelöljük ki egy időpontot, amitől tudjuk, hogy már a történelem vihara a magyar levéltári anyagot nem bolygatta, az én javaslatom szerint, illetve konzultáltam a levéltárral, 1957. január 1., és a jelenlegi szabály helyett, ami egyrészt univerzálisan értelmezi a közirat fogalmát, tehát egy Nagy Lajos király által kiadott közirat épp olyan közirat, mint egyébként a jogi státuszát tekintve földhivatal által kiadott, az adott telekre vonatkozó telekkönyvi nyilvántartás - közirat, közirat -, ugyanúgy kezel mindent a telekkönyvi nyilvántartástól a Zách Felicián lázadása után keletkezett Anjou-korabeli okiratokig bezárólag, mindent egyben kezel.

Nyilvánvaló, hogy a telekkönyvi kivonatoknak van ma jogi relevanciája, viszont nem nagyon van történeti jelentősége; a Zách Felicián-lázadást lezáró, Nagy Lajos király által megerősített okiratoknak történeti jelentősége és kultúrtörténeti jelentősége van, természetesen ma jogi relevanciája nincs. Arany balladáiból, a Zách Klára balladájából ismerjük az egész történetet, rendkívül érdekes egyébként. Azért mondom ezt az okiratot, mert ez valós, ez egyébként létezik, és magántulajdonban van. Elég sokan kerestek meg ugyanis gyűjtők, különböző aukciót szervezők, antikváriusok, hogy ezzel a helyzettel valamit csináljunk. Tehát nyilván egy Arany János megénekelt Zách

Klára balladának a történeti létét igazoló okiratanyag történeti és kultúrtörténeti jelentőségű, jogi relevanciája nincs.

Ezért én azt javaslom, hogy húzzunk határvonalat, mondjuk azt, hogy az 1957. január 1-je előtt keletkezett köziratokról elismerjük, hogy lehetnek magántulajdonban, kikerültek az állami levéltárból. És mondjuk a következőt! Ha valaki ilyen közirat birtokában van, elszármazott az irattárból, jóhiszemű tulajdonos, akkor a következő eljárást kövessük: az illető beadja a levéltárba ezt a köziratot, a levéltár mérlegeli, digitalizálja, nyilvántartásba veszi, ha védeltséget kell neki adni, mert olyan jelentőségű akár kulturális, akár történeti szempontból, akkor védeltség alá veszi, ami azt jelenti hogy a tulajdonost felszólítja arra, hogy hogy kell őrizni, mint kell gondozni, és egyébként kutathatóvá kell tenni, nem viheti ki az országból, de egyébként forgalomképes, hiszen tulajdonában van az illetőnek, és amennyiben a tulajdonos ezt elidegeníti, akkor a magyar levéltárnak legyen elővásárlási joga.

Ez az eljárás biztosítja azt, hogy olyan iratanyag kerülhet elő, ami jó lenne, ha előkerülne, de ma nem tud előkerülni a mostani szabályozások miatt. A feketepiac elleni küzdelem vagy a feketegazdaság elleni küzdelem általános szabálya, hogy sokkal jobban járunk akkor, hogyha a szabályokat életszerűvé tesszük, mert ez jobban fékezi a feketepiacot, mint ha az állami szervezetekkel üldözzük, hiszen tudjuk, amikor a feketevágásért ténylegesen felakasztottak valakit, akkor is volt feketevágás, mert az élet olyan, mert élni meg kell. Ha nem tudtuk, be kell látni, ezzel a szabályozással, ami alapvetően állami szempontból védi a köziratokat, a feketepiac létét nem tudtuk megakadályozni.

Ezért teszek arra javaslatot, hogy a hozzáálláson egy kicsit igazítsunk, legalább egy csomó irat előkerülhet, hiszen akinek ilyen irata van, annak érdeke az, hogy a levéltárnál beminősítse, hogy ez ér-e valamit vagy sem, van-e neki jelentősége. És amennyiben ezeket védelem alá helyezzük, hogyha olyan értéket képviselnek, és elidegenítik, akkor a magyar államnak legalább lehetősége nyílik arra, hogy ezt megszerezze elővásárlási jogával élve.

Nagyon sok érdekes irat került elő, akár csak ha végignézi valaki az árverési aukciók listáját, nagyon sok olyan irat került elő, ami egyébként érdekes, tehát látszik, hogy elég sok minden van magánkézben, amit egyébként, mondjuk, a levéltár nem minősített köziratnak, vagy azt gondolták, hogy ez nem tartozik a törvény hatálya alá. De ezeknek a léte... Csak egy példát mondom: Andrássy gróf mint külügyminiszter és a magyar királyné, Ferenc József feleségének a magánlevelezése, ez nemrég került elő egy ausztriai árverésről. Szerencsére, nem is tudom, talán az állami levéltár vagy a Nemzeti Múzeum ezt megvette, vagy a Széchényi, most nem tudom, nem volt neki elővásárlási joga, csak megvette. Rendkívül érdekes egyébként, történeti és kultúrtörténeti jelentősége is van, mert a politikától egészen odáig tart a

levelezés, hogy valamely állami ünnepségre milyen öltözetet kellene egyébként javasolni a magyar félnek a részvétel esetén.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ha egy ilyen szabályozást bevezetünk, nagyon sok érdekesség kerülhet elő. Egyébként a magánszemélyeknek megítélni azt, hogy valami közirat vagy nem közirat, nem különösebben egyszerű, tehát mindenkinek érdekében áll, hogyha ezt jogosan megtarthatja, ami már most valahogy nála maradt vagy nála van, a történelem vihara odasodorta, akkor tudják, milyen értéket képvisel, és feltámad. A nyilvántartás, a kutathatóság, ezeknek a felelős őrzése mindenképpen megvalósul, illetve az is, hogy a magyar állam, ha úgy ítéli meg, és pénzt fordít rá, akkor a tulajdonába is kerülhetnek azok a köziratok, amelyek különösen fontosak.

Úgyhogy, kedves képviselőtársaim, tisztelt elnök úr, kérem, támogassák ezt az indítványt, és természetesen várom a jobbító szándékú észrevételeiket. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon! Fekete Péter államtitkár úré a szó.

FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! A magyar kulturális életnek a levéltári hálózat, a levéltári rendszer egy rendkívül erős, kiemelt ágazata, Európában egyedülálló módon vagy legalábbis erős módon számíthatunk a levéltári hálózatunk működésére. A normál hétköznapi ember számára sokszor nem is tudott, nem ismert, hogy milyen fontos feladatot látnak el a levéltári dolgozóink, és ez az intézményrendszer mit is tesz a mindennapi életben. Természetesen a szakembereink tudják, hogy a jogállamiságunk alapját képezi ez az intézményrendszer, de ez egy jó alkalom, hogy megköszönjem a levéltári dolgozóknak, a levéltárban lévő, hihetetlen munkát végző nagyon jó szakembereinknek azt, hogy biztosítják az államunk számára, hogy bármikor, bármilyen formában a múltba vissza tudjunk nyúlni.

Nagyon komoly fejlődésen megy keresztül ez a levéltári hálózat, hiszen a digitalizálással már nemcsak a kézzelfogható anyagok, hanem azoknak a kutathatósága is sokkal szélesebb társadalmi réteg számára nyílik meg. Az ott őrzött dokumentumoknak nemcsak a megőrzése, nemcsak a feldolgozása, hanem a társadalom széles szeleteinek való megnyitása feladata most már a levéltáraknak, és ebben jól állunk, megújulnak ezek a rendszerek. Minden olyan adat, minden olyan információ, amely segíti, hogy egyrészt szakmai kutatásokat tudjunk végezni, de hogy a mindennapi életben újabb adatokhoz jussunk, az nekünk hasznos lehet.

(9.20)

Tehát az előterjesztésnek főleg az a pontja, amikor azt mondjuk, hogy azok a dokumentumok, amely dokumentumok jelenleg magánkézben vannak és nem kutathatók, nem ismerjük a tartalmát, egyrészt az ezzel foglalkozó szakemberek, másrészt a hétköznapi emberek nem tudnak ezekbe belelátni, és ezt most biztosítja ez az új rendszer, mert előkerülnek ezek a dokumentumok, ezt rendkívül hasznosnak tartjuk.

Abban bízunk, hogy azok a „nyissuk ki a levéltárak kapuit a közforgalom számára” akciók, amelyeket most már két-három éve elindítottunk, kezdve a családfakutatásoktól, követve a „környezetünknek a megismerése”, a „múltunknak a megismerése” akciókkal, hogyha egy ilyen törvénymódosítás elfogadásra kerül, akkor még hatékonyabban tudja szolgálni a levéltári rendszerünknek a működését. Tehát a kormány részéről támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Dunai Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a jelen benyújtott törvényjavaslatot, amelynek az a célja, hogy biztosítsa a magánszemélyek birtokába került, maradandó értékű köziratok tulajdoni helyzetének rendezését, szavatolja azoknak az utókor számára való fennmaradását, a köziratokról, közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló törvény módosítása és a kulturális örökség védelméről szóló törvény módosítása révén.

Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan kincsekről van itt szó, amelyeknek a megőrzése, a kutathatóvá tétele és közkinccsé tétele egy nagyon fontos kérdésre világít rá. A magunk részéről köszönjük az előterjesztőnek, hogy ezt a nagyon fontos kérdést elének tárta, és esetleges további módosításokkal együtt is be tudja teljesíteni az előttünk álló célt.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat szabályozásának a lényege és lényeges pontjai a következők. A köziratok tulajdoni helyzetének egyértelmű rögzítése. A közokirat az azt elállító, közfeladatot ellátó szerv vagy az állam tulajdona lehet, kivéve, ha jogszerűen magántulajdonba került.

A második lényegi pontja az előterjesztésnek, ahogyan azt az előterjesztő is elmondta: az 1957 előtt keletkezett köziratoknál a birtokos tulajdonjogának vélelmezéséből indulunk ki, és ennek ellenkezője a bizonyítandó.

A harmadik lényegi pont: az 1957 után keletkezett köziratoknál a magántulajdonosnak kell bizonyítania a jogszerű tulajdonszerzést.

Az előterjesztés negyedik fontos megállapítása és javaslata, hogy az 1957 előtt keletkezett, magántulajdonban lévő köziratok forgalomképesek, természetesen előzetes bejelentési kötelezettség mellett.

A köziratok tulajdonosának változása esetén, például értékesítés vagy öröklés esetén azt be kell jelenteni a Magyar Nemzeti Levéltárnál. A Magyar Nemzeti Levéltár hatósági jogkörben eljárva jogosult annak elbírálására, hogy egy irat közokirat vagy magánirat. A magántulajdonban lévő, maradandó értékű köziratokról a Magyar Nemzeti Levéltár mint hatóság hiteles elektronikus másolatot készít és nyilvántartást vezet, amelynek a védettsége a törvény erejénél fogva kimondható, és védettnek fog minősülni.

Fontos az a módosító szándék is és támogatjuk is, hogy a magántulajdonban lévő köziratok adásvétele esetén az államot elővásárlási jog illeti meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tervezet révén tisztázódik a közokiratok tulajdoni helyzete azzal, hogy a szerzett tulajdon nem vonható el. A bejelentési kötelezettség elmulasztása bírsággal járhat, de jogszerűen magántulajdonba került közokirat nem vehető el semmilyen esetben sem.

A közokirat elkülönítendő a magánokirattól, a magánirattól. A törvény szerinti magánirat egyértelműen a tulajdonos rendelkezése alá tartozik, azt korlátozni kizárólag abban az esetben lehet, ha külön hatósági eljárásban védetté nyilvánították.

Közokirat esetében, közirat esetében az Alaptörvényből levezethető közérdekű célokra tekintettel erre abban az esetben is lehetőség van, ha a tulajdonos nem közfeladatot ellátó szerv, amely révén megalapozottá és a tulajdonjog korlátozását igazolóvá válik a hatóság látókörébe eső ügyviteli értékű iratok esetében a másolatkészítés és a másolat használatra bocsátásának jogcíme, az állam elővásárlási joga, továbbá azok nyilvántartásba vétele és védettségük megállapítása.

Elvi jelleggel a közirat egyértelműen elhatárolható a magánirattól. A közirati jelleg megállapítása hiányában ezek az eljárás alapját és célját jelentő intézkedések a magániratok esetében támadhatók lennének. Ezen túlmenően a közirati jelleg és a hozzá kapcsolt állami tulajdoni igény alapozza meg az elővásárlási jog kikötését is. Összességében tehát a közirati jellegről való döntés az alapja az eljárás további elemei érvényesítésének.

A közirat és magánirat közötti elvi megkülönböztetés egyértelmű, ennek gyakorlati megítélése jelent összetett és szakértelmet igénylő feladatot, amely szakmai kompetencia a Magyar Nemzeti Levéltárnál áll rendelkezésre. Emiatt szükségessé válik az erre vonatkozó hatósági eljárás létrehozása és annak a Magyar Nemzeti Levéltár feladatkörébe való utalása is. Az eljárás 30 napot vesz igénybe, amely lényegesen lerövidül így a jövőben, valamint a legtöbb hatósági

eljárásnál is, hogyha megnézzük, ezeknél lényegesen rövidebb időintervallumról van szó.

Célja a gyors és hatékony döntéshozatal. A lehető legegyszerűbb ügymenetet szolgálja, hogy a maradandó értékű köziratok a Magyar Nemzeti Levéltár mint hatóság nyilvántartásba való bekerülésével a védett kulturális javak körébe tartozónak minősülnek, külön hosszadalmas eljárásra pedig nincs szükség.

Az előterjesztő szükségesnek tartja arra is rámutatni, hogy bár a jelen szabályozás elsődleges célja, hogy az állam számára jelentős, nagy értékkel bíró iratokat úgymond előcsalogathassa, azonban a közirati jelleg megállapítására nemcsak a maradandó értékű iratok esetében, hanem a bizonytalan eredetű, például padláson vagy bárhol talált irategyütteseknél is szükség lehet.

Ebben a törekvésében a Fidesz-képviselőcsoport támogatja az előterjesztést, és elfogadásra javasolja a tisztelt Háznak. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Steinmetz Ádámnak adok szót, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Jegyző úr, öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban, különösen a második világháború, valamint az 1956-os forradalom és szabadságharc időszakában, mint tudjuk, jelentős mennyiségű, közokiratnak minősülő dokumentum került magánszemélyek tulajdonába, illetőleg birtokába. Ezek nagyobb része a közfeladatot ellátó szervektől került ki, esetleg azonban felbukkannak levéltárból származó iratok is.

A levéltárügy rendezéséről szóló 1947. évi XXI. törvény cikk előírásaira figyelemmel a hatálybalépést követően maradandó értékű közokiratnak a közfeladatot ellátó szervtől magántulajdonba kerülésére elvileg nem volt lehetőség. A pártállami diktatúra kiépülése, majd az 1956-os forradalom és szabadságharc időszakában ugyanakkor számos esetben történt meg jóhiszemű iratmentés, amelynek következtében közokiratok kerültek magánszemélyek birtokába és tulajdonába. Ezen iratok visszaszámaztatása a történelmi események folytán nem valósult meg. Az előtünk fekvő T/15982. számú törvénymódosító javaslat ezeknek az iratoknak a forgalomképessé tételét, a bejelentési kötelezettséggel együtt az említett iratok állam számára láthatóvá válását szolgálja.

Közokirat magántulajdonba kerülésére 1957. január 1-jét követően csak rendkívül speciális esetben kerülhetett sor, így ott a jogszerű tulajdonszerzés bizonyításának terhe a közokirat tulajdonosát terheli. Tehát jelen javaslat arra irányul, hogy megnyugtatóan rendezzük azon közokiratok jogi helyzetét, amelyek az idők során a közfeladatot ellátó

szervtől vagy az államtól elszármaztak és magán-személyek birtokába, tulajdonába kerültek, és ahogy az előterjesztő úr, Kósa Lajos képviselőtársam fogalmazott, ezek ne a feketepiacon cseréljenek gazdát.

Mint tudjuk, a közokirat lehet közfeladatot ellátó szerv tulajdonában, lehet állami tulajdonban vagy lehet a fentiekől eltérő bármely más szerv vagy személy tulajdonában is, ha azokon jogszerűen tulajdont szerzett.

(9.30)

Ezek az úgynevezett elszármazott közokiratok, melyek adattartalmának, ha azok maradandó értékűnek minősülnek, az utókor számára történő megőrzése és kutathatósága állami prioritás. Ezzel maximálisan egyetértek. Erre tekintettel ezen elszármazott közokiratok esetében a javaslat rögzíti az állam elővárlási jogát.

A javaslat továbbá ösztönzőket fogalmaz meg a tulajdonosok felé az elszármazott közokiratoknak a Magyar Nemzeti Levéltárnál történő bejelentése érdekében, amit a tulajdonos az irat közirati minőségének megállapításával összefüggő hatósági eljárás keretében tehet meg. A bejelentést követően a Magyar Nemzeti Levéltár az elszármazott közokiratra vételi ajánlattal élhet, és ha a tulajdonos nem kívánja eladni a közokiratot, akkor a maradandó értékű elszármazott közokiratokat a levéltár a tulajdonosnak visszadja azt követően, hogy azokat digitalizálja és nyilván tartásba vette, ezzel biztosítva azok fennmaradását a jövő nemzedékei számára.

A nyilvántartásban szereplő közokiratok a törvény erejénél fogva védettek, és az irat tulajdonosának változásbejelentési kötelezettsége van a nyilvántartott adatok vonatkozásában. A javaslat szerint közokirat-védelmi bírság szabható ki, ha az elszármazott közokirat tulajdonosa a Magyar Nemzeti Levéltár felé fennálló bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget.

Most fordulnék egy kérdéssel Fekete Péter államtitkár úrhoz. Azon túl, államtitkár úr, hogy majd reményeim szerint elfogadja az Országgyűlés ezt a javaslatot - én magam is a Jobbik-frakció támogatását fogom kérni -, azon túl, hogy ez majd megjelenik a Magyar Közlönyben, a magyar kormány tervez-e, ahogy említettem, az ösztönzők mellett figyelemfelhívó programot vagy kampányt annak érdekében, hogy az így magánszemélyeknél lévő közokiratok vonatkozásában mi a kötelezettségük és milyen szankciókra számíthatnak, ha ezt elmulasztják. Ez egy nagyon fontos változás, és szerintem mindannyiunk közös érdeke, hogy a társadalom széles köréhez eljusson, hiszen ez a törvénymódosítás akkor éri el az eredeti célját, ha ebből kialakul egy nagyon pozitív gyakorlat.

Ehhez kapcsolódóan pedig Kósa Lajos képviselőtársamhoz fordulnék egy kérdéssel. Úgy fogalmazott

az előterjesztésben, hogy jelentős számban lehetnek ilyen dokumentumok. Ennél konkrétabban, nagyságrendileg meg tudjuk-e becsülni, hogy mi lehetett az a jelentős szám, amikor ezt a javaslatot benyújtották? Erről kaphatunk-e esetleg bővebb információt, hogy alátámasszuk azt az igényt, ami a javaslat alapján felmerül, ha az Országgyűlés a vita lefolytatását követően reményeim szerint majd elfogadja ezt a javaslatot? Konkrétan a korábbi évek tapasztalataiból kiindulva mekkora lehet, milyen számban lehetnek marandó értékűnek minősülő elszármazott közokiratok magánszemélyek tulajdonában?

Ezekre a kérdésekre szeretnék választ kapni. Köszönöm szépen a figyelmet, és ahogy említettem, a Jobbik-frakció támogatását fogom kérni. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Most szót adok Juhász Hajnalkának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni Kósa Lajos képviselőtársamnak, hogy a közokiratokra vonatkozóan ezt a kérdést elénk hozta, és képviselőtársnóm már részletesen ismertette a törvény módosítását.

Annyival szeretném kiegészíteni, bár nyilvánvalóan mindannyian érintettük a kérdést, hogy mi minősül közokiratnak, és ezt fontos elmondani, hogy közokiratnak minősül a keletkezés idejétől és az őrzés helyétől függetlenül minden olyan irat, amely a közfeladatot ellátó szerv irattári anyagába tartozott vagy tartozik. Az elmúlt időszakban, különösen a II. világháború, valamint az 1956-os forradalom és szabadságharc időszakában azonban jelentős mennyiségű közokiratnak minősülő dokumentum került magánszemélyek tulajdonába vagy birtokába. Ezek nagyobb része a közfeladatot ellátó szervektől került ki, esetleg azonban felbukkannak levéltárból származó iratok is.

Fontos azt hangsúlyoznunk, hogy az Alaptörvényből levezethető az állam azon kötelezettsége, amely szerint biztosítani szükséges a maradandó értékű közokiratok, valamint a kulturális javak megőrzését és azok tartalmának megismerhetőségét, valamint az ügyviteli értékű közokiratok, mint a közigazgatás működéséhez és állampolgári jogok érvényesüléséhez szükséges adatok megőrzését mindenki számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Jelen javaslat arra irányul, hogy ezen alapvetésekre tekintettel megnyugtatóan rendezze azon közokiratok jogi helyzetét, amelyek az idők során a közfeladatot ellátó szervtől vagy az államtól elszármaztak és magánszemélyek birtokába vagy tulajdonába kerültek. Nagyon fontos, még egyszer köszönjük az előterjesztést, a KDNP támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztő! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán az megállapítható a péntek reggeli időpontra tekintettel is egy nagyon hosszú, nagyon sok előterjesztést vitató parlamenti ülés után, hiszen mind a négy nap, hétfőtől csütörtökig ülések voltak, nagyon sok vita volt, hogy nem ez az előterjesztés fogja a legnagyobb vitát kiváltani közöttünk. Azt gondolom, érthetőek voltak azok a szempontok, amelyeket az előterjesztő felvetett, az államtitkári reakció is érthető volt.

Én inkább két dologra kérdeznék rá és két dologgal foglalkoznék a felszólalásomban. Az egyik maga az, hogy két, mondjuk úgy, kapcsolódó indítványt tárgyal első két napirendi pontként ma az Országgyűlés. Az egyiket, az ezt követőt a kormány előterjesztésére, az EMMI előterjesztésére tárgyalja, szintén hasonló tárgykörben, míg ez az indítvány egy önálló képviselői indítvány. Az elsőre látható, hogy fel lehetett volna dolgozni a két problémát egy egységes anyagban akár az EMMI, a tárca előterjesztésére. Fel is merül a képviselői indítvány kapcsán, hogy nem arról van-e szó, hogy a minisztériumból érkezett esetleg néhány javaslat a tekintetben, hogy mit kellene benyújtani. Különös tekintettel érdekes ez azért, mert Halász János is az egyik aláíró, aki egyébként az EMMI államtitkára.

Nyilván ezekben az esetekben mindig felmerül az a kérdés, hogy nem arról van-e szó, hogy a képviselői önálló indítványnak egészen más paramétereknek kell megfelelnie. Nyilván a kormány által előterjesztett anyagoknak egyfajta társadalmi egyeztetésen kell vagy kellene minden esetben átmennie. Nyilván ez a képviselői indítványokra ilyen értelemben nem vonatkozik. Ez örök vita itt a Házban, de természetesen minden képviselőnek joga van indítványt beterjeszteni. Mégis mindig, amikor ez a kérdés felmerül, érdemes az asztalra tenni, pláne, ha egyébként két, részben összefüggő indítványt tárgyal az Országgyűlés e helyütt, hogy valóban ezáltal meg lehetett-e kerülni olyan kérdéseket, amelyek, mondjuk, vitát váltottak volna ki, ha egyébként egy egyeztetési folyamat van.

Valóban, elhangzott a közirat definíciója: a keletkezés idejétől és az őrzés helyétől függetlenül minden olyan irat, amely a közfeladatot ellátó szerv irattári anyagába tartozott vagy tartozik. Ehhez képest a javaslat szerint a magánirat fogalma jelentősen egyszerűsödik, tulajdonképpen a köziratnak nem minősülő irat.

Nyilván az is elhangzott, és valóban így van, hogy a köziratok széles körben léteznek, bármilyen irat közirat lehet, amely valaha egy közfeladatot ellátó szerv irattári anyagába tartozott. A javaslat egy konkrét időpontot nevez meg, 1957. január 1-jét, amely

előtti időszak esetében ezt a fajta eljárást, amit tartalmaz, nem tervezi bevezetni. Az ez után keletkezett köziratok esetében a birtokosának kell bizonyítania, hogy az jogszerűen került hozzá. Nyilvánvaló a szándék, én ezt értem, hogy az elveszett köziratokat tegye láthatóvá az Országgyűlés, ha elfogadja ezt az indítványt. Kérdés azonban, és ez a második része a néhány észrevételemnek, amit tennék, hogy ez a gyakorlatban is így lesz-e. Tehát tulajdonképpen bizonyítania kell a birtokosnak, hogy az jogszerűen került hozzá, és neki kell bizonyítania ezt, akár egyébként egy hatvan évvel ezelőtt került irat kapcsán, és nyilván ilyen értelemben elidegenítési tilalom is van az ilyen iratokon.

(9.40)

Mégiscsak az a helyzet, hogy akkor ezáltal korlátoznak vagy megfosztanak a tulajdonjoguktól embereket bizonyos dokumentumok felett, aminek az eredeti célját értem, azt, hogy legyenek láthatóvá olyan köziratok, amelyek a kulturális életben, az állam kapcsán vagy bizonyos történelmi kérdések kapcsán nagyon fontosak lehetnek a mai kor számára is, ugyanakkor ennek a bizonyításnak a sikeressége ennyi év távlatából nyilvánvalóan változatlanul kérdéseket vethet fel. Az a kérdés, hogy ez a - tegyük fel, jó szándékkal megfogalmazott - javaslat, nem akarok én ebben feltétlenül rosszat feltételezni, mennyiben fogja ezeket a köziratokat birtokló személyeket arra motiválni, hogy azokat bejelentsék az állam felé. Én értem a felvetett problémát - azt nem teljesen értem, hogy miért nem egy egységes kormány-előterjesztés született a mai napon -, ugyanakkor azt látom, ez a fajta technikai megoldás nem biztos, hogy az egyébként világosan megfogalmazott előterjesztői szándékokat el fogja érni.

Nyilván meg fogjuk nézni a frakció részéről, hogy mi történik itt a Házban, milyen módosító indítványok lesznek, és milyen részletes vita. Reménykedem abban, hogy a problémát érve valami közös javaslatot tud elfogadni a Ház. Arra kérem az előterjesztőt és az itt ülő kormányképviselőt, hogy az észrevételekkel érdemben foglalkozzanak. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Most megadom a szót Varga Zoltánnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztők! Valójában nem titok, hogy mi Kósa Lajossal nagyon-nagyon hosszú ideig egy közgyűlésben dolgoztunk. Én akkor is mindig érdeklődve figyeltem és hallgattam az előadásait. Egy picikét nosztalgikus hangulatba kerültem, amikor a történelmi kitekintését vagy betekintését hallhattuk. Én köszönöm neki. Különben

megvilágosította sok részét ennek az általa előterjesztett indítványnak.

Arról azonban nem beszélt, de szerintem mégis csak érdemes róla szólni, hogy ennek az önálló képviselői indítványnak azért volt múltja vagy előélete. Tudjuk azt, hogy ezt egy ennél bővebb tartalmú verzióban - amiben különben más elemek is módosításra kerültek volna - az EMMI révén a levéltári kollégiumi tagok, többek között Budapest Főváros Levéltára is látta, sőt véleményezték is hosszan, és több módosítót is beadtak. Azonban ezeknek a módosítóknak a nagy részét - s még egyszer megjegyezném itt minden él nélkül, hogy ezek szakmai módosítók, nem pedig politikai töltetű gondolatok voltak - a kormány nem fogadta be, most meg azt látjuk, hogy nem is ő az előterjesztő, hanem a tisztelt Kósa Lajos, önök ezt egy egyéni képviselői indítványban adták be.

Már az előttem szóló szocialista képviselőtársam is beszélt arról, hogy ez egy más műfaj. Valójában nem is értjük, hogy miért volt erre szükség, de ezt valószínűleg el fogják majd nekünk mondani. A törvénymódosítás lényege, hogy ha az 1957. január 1-je előtt keletkezett és közlevéltárakból vagy még irattárakból magánszemélyhez kikerült közirat magántulajdonba kerül, és ha a tulajdonos el akarja azt idegeníteni vagy külföldre kivinni, akkor a Magyar Nemzeti Levéltár mint hatóság fog már dönteni az irat jogi helyzetéről és az állam részéről az esetleges vásárlási szándékáról is. S látjuk, hogy az előttünk lévő javaslat szankciókat is tartalmaz azokra az esetekre nézve, ha a tulajdonos ezt nem teszi meg önmagától. A Magyar Nemzeti Levéltár, ha jól értem, eddig nem volt hatóság, a törvény elfogadásával viszont valamilyen módon azzá válik.

Mi megkérdeztünk nagyon sok szakmai szereplőt ebben a kérdésben, hogy mi a véleményük, hiszen ez valójában nem egy politikai döntés kell hogy legyen. Itt nem a tisztelt Országgyűlésnek, a parlamentnek kell erős politikai szándékot megfogalmazni, hanem szerintem itt meg kell hallgatni a szakma véleményét, hogy nekik mi erről a véleményük. Mi sem tettünk mást ebben a dologban. A főváros szerint a törvényjavaslatnak annyi vonzata lehet, hogy bármelyik, 1957 előtt keletkezett és a fővárostól vagy valamelyik másik illetékességi szervtől kikerült iratra ez a törvény vonatkozatható lesz, s ekkor már a Magyar Nemzeti Levéltár jár el ezekben az ügyekben. Azt tudjuk nagyon jól, hogy a főváros levéltára 1945-öt követően nem szenvedett el olyan mértékű pusztítást, mint például az Országos Levéltár 1956-ban, amikor is ismereteink szerint rengeteg iratanyag pusztult el, illetve került magánszemélyekhez, és itt nem feltételezzük, hogy bármilyen bűnös módon, mert kerülhetett ez akár jóhiszeműen is oda. Viszont bőven lehet, s valószínűleg van is rá példa - talán Kósa Lajos is mondott egy pár ilyen -, hogy ezek az iratok ettől kezdve legálisan kerülhetnek ki akár még az antikvár piacra is.

A probléma különben itt van igazán, hogy amennyiben az irat nem jóhiszeműen került ki 1957 előtt, azaz valaki eltulajdonította, akkor is ebbe a kategóriába fog esni. De a legproblémásabb ebben a dologban nyilván az, hogy a levéltárnak kell majd bizonyítani, hogy az irat 1957 előtt került ki, és az közokirat, nem pedig a tulajdonosának. Ez a bizonyítási kényszer csak az ez után az időpont után kikerült iratoknál marad a tulajdonosnál. Itt teljesen egyértelműen és logikusan be lehet látni azt, hogy az adott levéltáraknak itt azért lényegesen jobb a pozíciói.

Viszont kérdéses az, hogy a Magyar Nemzeti Levéltárnak az elővásárlási jogához kapcsolódóan lesz-e elég forrása az előkerülő iratok megvásárlására. Az ilyen módon visszavásárolt közokirat elvben vissza kell hogy kerüljön az illetékes levéltárba. Reméljük, hogy ez így is lesz, mint ahogy nagyon bízom benne, hogy az a javaslatban megfogalmazott igény is meg fog valósulni, hogy az illetékes levéltár a vizsgálatba bevonhatja a Magyar Nemzeti Levéltár, nem pedig csak egy ígéret marad.

Ahogy mondtam, mi szakmai szereplőket kérdeztünk meg ebben a kérdésben, és nagyon sok szakmai szereplő egyöntetűen azt mondta, hogy erre a jogszabály-módosításra ebben a formában semmi szükség nincs, tudniillik az ő tapasztalatuk és gyakorlatuk az, hogy ha eddig előkerült közokirat, akkor azt igyekeztek ingyenesen megszerezni, legfeljebb megőrzési díjat fizettek érte, és azt sem jelentős összegben, mert eddig az volt az álláspont, hogy semmilyen közokirat nem elidegeníthető.

Szintén hallottuk az előterjesztőtől, hogy előkerültek ilyen iratok akár antikváriumi árveréseken is. Volt példa arra, hogy rendőrségi feljelentés is született az ügyből, ezekben az ügyekben azonban általában tehetetlennek bizonyult a rendőrség, hiszen nagyon nehéz eligazodni abban, hogy ez közokirat vagy nem közokirat, és a rendőrség ebben általában nem is igazán tudott lépni. Ebben a tekintetben viszont nyilvánvaló módon előrelépés lesz ez a törvényjavaslat. Azonban a közokirat magántulajdonba adása sokak szerint magával a javaslattal, illetve annak az elfogadásával át fog lépni egy szakmai és jogi Rubicont is ebben az esetben.

Szintén a szakmai szereplők szinte egyöntetű véleménye az, hogy amennyiben a törvénymódosítás szövegét a jelen formájában fogadja el a tisztelt Ház, az lehetőséget nyújt arra, hogy a fentiekben elsősorban a törvénymódosítás szelleméből és indoklásából levezetettekkel ellentétben ne csak az 1957. január 1-je után elszármaztatott iratokra legyen alkalmazható, hanem bármilyen, 1957. január 1-je előtt keletkezett iratra is. Azaz, ha holnap előkerül egy 1957 előtti irat és felbukkan egy magánszemélynél, azt a törvény alapján a jog szerinti tulajdonosának kell feltételeznie az ellenkező bebizonyításáig. Tehát ez egy nagyon nehéz helyzetet eredményezhet.

(9.50)

Viszont, amit tudunk, és ez talán valami reményre ad okot az előttünk fekvő indítvánnyal kapcsolatban is, hogy többek között Budapest Főváros Levéltára is megkereste az EMMI-t, és számtalan módosító javaslattal élt az előterjesztés ügyében. Én nagyon bízom benne, hogy ezek a módosító javaslatok - és még egyszer mondanám, ezek szakmai módosító javaslatok - nyitott fülekre találnak, és beépítésre kerülnek akár az előttünk fekvő törvényjavaslatba is. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy a vezérszónoki kör után kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő Kósa képviselő urat... *(Jelzésre:)* - aki jelzi, hogy szeretne reagálni. Parancsoljon, öné a szó, képviselő úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vitában elhangzottakkal kapcsolatban néhány észrevételem lenne. Az első: a törvényjavaslatnak hárman vagyunk előterjesztői, de Halász János nem államtitkára az EMMI-nek. Volt államtitkára két ciklussal ezelőtt *(Dr. Varga László: Bocsnat!)*, de ma nem az államtitkára.

Ha jól értem, akkor azzal a ténnyel senki nem vitatkozott, hogy közirat jelentős mennyiségben - a jelentős mennyiség több tízezer egyébként - van magánkézben úgy, hogy ezt ma a jogi szabályozás nem teszi lehetővé. Ez egyszerű tényhelyzet. Tehát még egyszer: a mostani szabályozás az, hogy közirat nem lehet magánkézben, azt az egy esetet kivéve, amikor a magánszemély az alanya a köziratnak. Tehát, csak mondok egy példát: egy birtokadományozás esetén az adományozott kap egy példányt az adományozó köziratról, ekkor értelemszerűen ő jogos tulajdonosa a köziratnak. Minden más esetben nem lehet tulajdonosa senki sem jogszerűen ma köziratnak - és nem közokiratnak, hanem köziratnak.

De a tény mégiscsak az, számtalan esetet tudunk rá, hogy közirat magántulajdonban van. Helyesen mondták többen a felszólalások kapcsán, hogy igen, a történelem úgy alakult Magyarországon, hogy ezeréves államiségünk alatt számtalanszor fosztották ki, vitték el, dúlták fel a köziratokat, a németektől, a törököktől, megint osztrákokig, németekig, oroszokig bezárólag, a különböző, egyébként belső polgárháborúkról és forradalmakról nem is beszélve, amikor rosszhiszeműen, jóhiszeműen, politikai szándékból, haszonszerzésből, egyebekből valakik, kihasználva a zavarost, bementek a magyar irattárakba, nemcsak a nemzetibe, hanem szerte az országban voltak levéltárak, és egész egyszerűen elvitték az iratok egy részét. Az utolsó ilyen esemény, még egyszer hangsúlyozzuk, az 1956. októberi eseményeket követő időszak volt.

Ezért az '57. január 1-jei időpont minden szempontból vízvonalas, azóta nem volt ilyen esemény Magyarországon.

Az is igaz, hogy az '57. január 1-je utáni szabályozás csak rendkívüli esetekben tette lehetővé, hogy bárki jogszerűen közirathoz jusson. Ezért nagyon határozottan fogalmaz a javaslatom azzal kapcsolatban - itt nincs félreértés vagy alkalmazási probléma -, ha valaki '57. január 1-je után keletkezett köziratot birtokol, akkor azt vélelmezzük, hogy jogszerűtlenül került hozzá, és ezért neki kell bizonyítani azt, hogy ez mégis jogszerű volt. Az 1957. január 1-je előtt keletkezett köziratokról pedig most a parlament által hozott törvény erejénél fogva az állam elismeri, hogy ezek elszármaztak a levéltárból, és most tudomásul vesszük, hogy magántulajdonba kerültek.

Itt nagyon fontos az, hogy az világos legyen, a mostani helyzet az, hogy nem lehetnek magántulajdonban. Tehát mindenki, aki ilyet birtokol a mostani jog szerint, az jogtalanul birtokolja ezt. Ez ma a helyzet. Ebből kifolyólag értelemszerűen, aki egy picit is tisztában van ezzel, az nem veszi elő, mert tudja, hogy a rendelkezések szerint be kellene szolgáltatni, vagy ha a levéltárnak vagy a hatóságoknak tudomására jut ez, fogja magát, elveszi, és visszaszármaztatja a levéltárba. Tehát ma, ezért mondom azt - konzultálva, én magam is megtettem ezt, szakmai szervezetekkel -, hogy több tízezer közokirat lehet magánkézben, ami fogalmilag nem kerülhet elő, mert mindenki tudja, hogy nem lehetne magánkézben.

A javaslatom tehát ennek a helyzetnek a valamilyen rendezésére irányul, és pontosan tudom, hogy a javaslatom egy része a levéltári szakemberek egy jelentős részének az ellenérzésével találkozik. Ők azt mondják, hogy ez most is a magyar állam tulajdona, sosem volt ez máshogy, a dualizmus idején sem volt máshogy, és a két világháború között sem volt máshogy. Tehát bármilyen okból került ki a levéltárakból az anyag, miért mondana le a magyar állam arról, ami a saját jogos tulajdona? Miért ismerje el a dúlások után kikerült iratokat, bármilyen szándékból is vitték el? Akkor se lehetett volna elvinni! Nyilván, ha román megszállás van Budapesten, akkor érthető, hogy az irattárosok egy része menti, ami menthető; amikor jöttek a náciak, akkor érthető volt, hogy mentették, ami menthető; amikor jöttek a kommunisták, dettó.

Tehát azért sok hatalomátvitel volt Magyarországon, amit a levéltárak meg a hivatalos iratok megcsínylettek. Főleg akkor, amikor volt olyan, hogy az ember az életével játszott, ha megfelelő dokumentumokat nem tüntetett el, vagy nem tett hozzá az irattári anyaghoz. Gondoljunk csak a zsidóüldözésekre, gondoljunk csak a kommunista bosszúállásokra! Tehát ez a magyarázat arra, amit Varga képviselőtársam kérdezett.

A kormány támogatja ezt az előterjesztést, én köszönöm szépen, de azért van vita ezzel kapcsolatban, mert egyáltalán nem egyöntetű a szakma abból a szempontból, hogy el kellene-e ismerni azt, hogy ezek

az '57. január 1-je előtt keletkezett iratok elszármaztak. Én csak azt mondom, hogy oké, ne ismerjük el, de végül is Tajvan sem ismeri el a népi Kína létét, de attól még szemmel láthatólag ott van egy másfél milliárdos ország. Tehát szembe lehet nézni a hülyeséggel, csak nem tanácsolom senkinek se.

Nézzünk a valósággal szembe, és próbáljuk meg ezt rendezni, mentsük, ami menthető! Mert ezeknek az iratoknak van keletje külföldön, és ma nincs ember a magyar határon, aki rájön az iratcsomóból, hogy mi az a firkálmány, ami teljesen konkrétan egy angol iraton az angol király autográf aláírása, ami egyébként egy angol árverésen 50 ezer fontnál kezdődik, mert vannak mániákus gyűjtők. De ez a mi kincsünk, a mi iratunk, tőlünk került ki.

Lehet azt mondani egyébként, és én megértem a levéltáros szakma egy részét - a másik része realista, és azt mondja, nézzük meg, hogy egy ilyen ügyel lehet-e segíteni azon, hogy legalább ismertté váljanak ezek az iratok -, mert miért mondjunk le arról, ami egyébként is a miénk, jogszerűen a miénk, és mindig is a miénk volt - mondja ezt a levéltár munkatársa. Igaza van egyébként. És neki nem kell pragmatikusnak lenni, mert ő egy szakmai álláspontot képvisel, és azt mondja, igenis, kerüljön elő, és kerüljön vissza. Így nem fog, egészen biztosan nem fog, mert Magyarországon is vannak szenvedélyes gyűjtők, Magyarországon is vannak olyanok, akik hagyaték-ból, örökségből, akár csak ócskapiacra bukkannak rá olyan dolgokra, amit 2 ezer forintért megvesz, és az eszmei értéke önmagában felmérhetetlen, de mondjuk, egy árverésen is 500 ezer forintnál kezdődik a licit. Egyébként ilyen értelemben adóvesztés is van, mert az árverés után adót fizetnek az árverés-szervezők, most nem, mert csak a feketepiac van, semmi más.

(10.00)

Ezzel kapcsolatban ez magyarázza azt, hogy ez egy képviselői előterjesztés. Mi mint törvényhozás, lehetünk pragmatikusok. A levéltári szakma és a kormány egyébként azt mondja, hogy amúgy egy rendezett jogi állapot van, csak nem tudunk neki érvényt szerezni. Tehát itt nincs szó semmifajta összebeszélésről, és természetesen ez egy olyan javaslat, ami nem a kormányé - ezért is nincs összedolgozva semmivel -, a kormány nem tette magáévá ezt a javaslatot. Támogatja kívülről, ha a parlament ezt meghozza, de az államtitkár nem akarja azt mondani - és ez érthető -, hogy itt van egy minden szempontból, történeti, kulturális szempontból jelentős irat, az állam levéltárában a helye, onnan vitték el valamikor, már kideríthetetlen, hogy mikor, főleg, ha egyébként Árpád-korabeli iratról van szó, néha ilyenek is vannak a feketepiacra, ennek nálunk a helye. Miért képviselném azt, hogy elismerjem másoknak egyébként a törvény ellenében megvalósuló tulajdonlását? A parlament mondhat ilyet, mert a parlamentnek egyébként - mint

a legfőbb hatalmi szervezetnek - módjában áll ezt képviselni.

Arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák éppen ezért ezt a javaslatot, mondom még egyszer, a levéltárosokkal is konzultálva. Egyébként nemcsak ők jelentik a szakmát, hozzáteszem, az érintettek köre ennél sokkal bővebb. Én találkoztam egyébként olyan hagyatéki tulajdonossal, aki azt mondta, hogy itt van egy hagyaték-ból származó, szerinte kincset érő okirat, nem tudja legalizálni, mert ez ma nem lehetséges, de abszolút jóhiszemű, szívesen azt is megtenné - neki ez családi vonatkozás -, hogy beadja nyilvántartásba, hogy legyen kutatható, fontos iratok vannak közöttük. Nem mondom, hogy megváltjuk a világot, természetes, és valóban nem ezen múlik Magyarország sorsa. Apróság, de a nemzeti örökségünk, nemzeti kincseink előkerülését segíteni szerintem egy jó ügy, és tudomásul vesszük, hogy olyan volt a történelem, amilyen, és az irattárak egy jelentős részéből vagy az irattárakból eltűntek néha egészen megdöbbentően fontos dokumentumok is.

Szeretném azt rögzíteni, hogy nem fosztunk meg a tulajdonuktól embereket, hiszen pont most akarjuk elismerni, tehát ez egy félreértés, amit Varga úr mondott, hogy megfosztunk a tulajdonuktól embereket. Nem teszünk ilyet. Hogy az állam felé történő bejelentés elég ösztönző-e az általam megfogalmazottak szerint, ezt majd az idő eldönti, konzultálva nemcsak levéltári szakemberekkel, hanem olyanokkal is - antikváriusok, gyűjtők, magánlevéltári anyagokat kezelők -, akik azt mondták, hogy a gyűjtő olyan ember, hogy szeretné megmutatni, hogy mi je van. Ha erre lehetőséget adunk annak a veszélye nélkül, hogy azt az állam különböző okok miatt elvegye, még ha egyébként ismeri is a szabályozást, akkor valószínűleg meg fogják mutatni, mert az eljárás ilyen értelemben a létező legbékésebb. A tulajdonos a levéltárhoz fordul, a levéltár 30 napon belül megnézi, értékeli, és hogy védendő, maradandó értéket képvisel, vagy nem, ez alapján vételi ajánlatot tehet, de 30 nap múlva mindenképpen visszaadja az eredeti tulajdonosnak, csak az okirat már digitalizálva van, és nyilvántartásba van véve, kutatható.

Lesz-e elég forrás? Most, nemsokára terjesztjük be a költségvetést a parlament elé. Én mindenképpen fogok küzdeni azért a magam módján, hogy legyen forrás arra, hogy néhány iratunkat vegyük meg. Megdöbbentő a magyar állam korábbi hozzáállása egyébként. Az 1970-es években a teljes Andrassy-hagyatékot felajánlották a magyar államnak megvételre, fantasztikus irattári anyagokat. Nem kellett, az is csak egy gróf volt, mondta a kommunista vezetésű magyar állam. Ennyi eszük volt az elvtársaknak. Egyébként ez az osztrák piacon ment el aranyáron, hiszen egy csomó osztrák vonatkozása is volt. Ilyenek is vannak, tehát a magyar állam sem járt el mindig jó gazda gondosságával ezekben az ügyekben.

Az az aggodalom, amit Varga Zoltán képviselő úr megfogalmazott, hogy majd megnyílik az a követelés,

hogy az 1957. január 1-je után keletkezett köziratok is lehessenek magánkézben: nem nyitjuk meg ezt a lehetőséget, az értelmezést sem, és álljunk ellen közösen mindenfajta ilyen törekvésnek, és mondjuk azt, hogy itt húzzuk meg a vonalat, és nem másol.

Összességében köszönöm szépen a hozzászólásokat és az észrevételeket. Remélem, hogy a szavazáskor is fogják a tisztelt képviselők és frakciók támogatni a javaslatomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény és a Nemzeti Kulturális Tanácsról, a kultúrstratégiai intézményekről, valamint egyes kulturális vonatkozású törvények módosításáról szóló 2019. évi CXXIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15988. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fekete Péter úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel az előző előterjesztés és ez az előterjesztés témájában egymáshoz közel áll, és a hozzám intézett kérdések mindkét területet érintik, kérem, engedjék meg, hogy a válaszomat majd ennek az előterjesztésnek a tárgyalása kapcsán adjam meg részint az expozé előtt, aztán részint az összegzésben.

Az egyik kérdésre rögtön az expozé előtt tudok válaszolni, hogy miért is nem egy összevont előterjesztésről van szó a két téma esetében. Nagyon egyértelmű számomra a válasz, bár képviselő úr erről nem mesélt, a történetiségéről, de jól látszik, hogy az előző előterjesztés egy polgári kezdeményezés, egy lakossági kezdeményezés, egy alulról jövő kérdés, melyet képviselő úr aztán szakmailag jól és alaposan körbejárt, a szakemberekkel megvitatta, az államtitkársággal megvitatta, majd benyújtotta a parlament felé, míg a másik előterjesztés, amelyet most fel fogok olvasni, egy kifejezetten technológiai, technikai előterjesztés, amelyet az államigazgatás működésének vagy jobbítása érdekében jelentünk be. Természetes, hogy a kulturális államtitkárság viszi ezt az ügyet.

Tisztelt Ház! A technológiai fejlődés, az innováció a társadalom minden területét érinti, új kihívásokat és követelményeket támaszt. E folyamat alól magának az államnak a működése sem kivétel. A fejlődés ugyanakkor nem lehet öncélú, kötelességünk azt a társadalom egésze, nemzeti kultúránk megőrzése és

megerősítése szolgálatába állítanunk. Ennek szellemében a közokiratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény és a Nemzeti Kulturális Tanácsról, a kultúrstratégiai intézményekről, valamint az egyes kulturális vonatkozású törvények módosításáról szóló 2019. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló T/15988. számú törvényjavaslat az integrált jogalkotási rendszer szélesebb körű alkalmazásának törvényi háttere megteremtésére, valamint a Nemzeti Kulturális Alap alelnökének a Nemzeti Kulturális Tanács tagjaként történő nevesítésére irányul.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Integrált Jogalkotási Rendszer - röviden IJR - a teljes jogszabály-előkészítési, véleményezési folyamatot egy zárt rendszerben fedi le, az első változatok előkészítésétől a véleményezésen át a benyújtásig, illetve a felterjesztésig. E rendszer hatékonyan, napjaink elvárásainak megfelelően támogatja a jogalkotási folyamatot. Az IJR a kormány döntése alapján a közigazgatás- és közszolgáltatás-fejlesztési operatív program kiemelt projektjeként kerül megvalósításra, azt mostanra már eredményesen alkalmazzák a jogalkotás folyamatában részt vevők.

Az IJR lehetőségei ugyanakkor túlmutatnak a jelenlegi alkalmazási körén. Jelenleg a jogalkotási folyamatot támogató szakrendszerként üzemel, amely mellett az egyes iratok a jogalkotási folyamatban részt vevők saját iratkezelő rendszerükben is rögzítik, nyilvántartják, és megőrzik. Az IJR fejlesztése révén, amelynek jogi hátterét a T/15988. számú törvényjavaslat hivatott megteremteni, a jogszabály-előkészítési folyamat során keletkező iratok teljes életútja létrehozásuktól, nyilvántartásba vételüktől a Magyar Közlönyben történő kihirdetésre történő továbbításig, azok megőrzéséig, végül pedig a Magyar Nemzeti Levéltár részére történő átadásig ezen szakrendszeren belül valósulhat meg.

(10.10)

A fejlesztés révén az egyes dokumentumok iránti felelősség továbbra is az azt létrehozó, a jogalkotási folyamatban közreműködő szerveknél marad, azonban ezek kezelése, nyilvántartása és az arra jogosultak részére történő hozzáférése, biztosítása egyszerűsödik. Mindennek hatékony és biztonságos megvalósítására a technológiai feltételek napjainkra adóttak. A fejlesztés nem csupán lehetőségként, de általános elvárásaként is jelentkezik, az állam hatékony működésének elősegítése érdekében. Az IJR fejlesztése révén a jogalkotási folyamat során keletkező köziratok kezelése hatékonyan megvalósítható, s azok elektronikus úton történő levéltári megőrzése is biztosítottá válik a jövő kutatói számára.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A nemzeti kultúránk erősítésének és támogatásának két alapvető, talán a legmeghatározóbb szervezete ma a Nemzeti Kulturális Tanács, valamint a Nemzeti Kulturális Alap.

A Nemzeti Kulturális Tanács a Nemzeti Kulturális Tanácsról, a kultúrstratégiai intézményekről, valamint egyes kulturális vonatkozású törvények módosításáról szóló 2019. évi CXXIV. törvény értelmében biztosítja a kulturális ágazatok egységes kormányzati stratégiai irányításának szakmai alapjait. Ugyanakkor a Nemzeti Kulturális Alap a hazai és a határon túli magyar kulturális élet finanszírozásának meghatározó intézménye. Három évtizedes fennállásának köszönhetően egyedülálló tudás és felkészültség összpontosul itt, emellett állandó és ideiglenes kollégiumai révén rálátással bír a kultúra legkülönbözőbb területeire. Mindenképpen indokolt, hogy a Nemzeti Kulturális Tanács munkájában a Nemzeti Kulturális Alap operatív vezetését ellátó alelnöke közvetlenül részt vegyen.

Köszönöm a figyelmet. Kérem a tisztelt Ház támogatását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Dunai Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott és államtitkár úr által fő pilléreiben felvázolt törvényjavaslatot, amelynek két fő eleme van. Mind a kettőt megvizsgálta képviselőcsoportunk, és azt a tisztelt Háznak elfogadásra javasolja.

Az egyik az integrált jogalkotási rendszer alkalmazásfejlesztéséhez szükséges jogszabályi háttér törvényi szintű háttérének megteremtése, a másik pedig a Nemzeti Kulturális Alap operatív irányítását ellátó alelnökének a Nemzeti Kulturális Tanács tagjai közötti nevesítése.

Nézzük ezek közül az első témát, az integrált jogalkotási rendszert! Az integrált jogalkotási rendszer a teljes jogszabály-előkészítési, -véleményezési folyamatot egy egységes és zárt rendszerben fedi le, az első változatok elkészítésétől a véleményezéseken és a benyújtáson át egészen a felterjesztésig. Ezen rendszer hatékonyan támogatja a jogalkotási folyamatot, de a még tökéletesebb működés érdekében a továbbfejlesztése, korszerűsítése indokolt. Ezenfelül az integrált jogalkotási rendszer lehetőségei túlmutatnak a jelenlegi alkalmazási körén is. Jelenleg a jogalkotási folyamatot támogató szakrendszerként üzemel, amely mellett az egyes iratokat a jogalkotási folyamatban részt vevők saját iratkezelő rendszerükben is rögzítik, nyilvántartják és megőrzik.

Az elmúlt időszakban a Belügyminisztérium, az Igazságügyi Minisztérium, a Kormányiroda, az Emberi Erőforrások Minisztériuma, a Magyar Nemzeti Levéltár és a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft. részvételével kialakította az integrált jogalkotási

rendszer továbbfejlesztési koncepcióját. Az IJR fejlesztése révén, amelynek jogi háttérét jelen törvényjavaslat hivatott megteremteni, a jogszabály-előkészítési folyamat során keletkező iratok teljes életútja ezen szakrendszeren belül valósulhat meg; ahogyan államtitkár úr is végigvezette a folyamatot, egészen az első koncepcióktól az első módosításokon át, egészen a kihirdetésre benyújtott Magyar Közlöny-leadásig, és a végén az utolsó állomásként a Magyar Nemzeti Levéltár részére való átadásig bezárólag. Ahhoz, hogy az integrált jogalkotási rendszer és az általa támogatott tevékenység sajátosságait az adminisztratív terhek csökkentése mellett ötvözzük az iratkezelés jogi elvárásaival, ilyen módon szükséges és támogatandó a jelenlegi rendszer továbbfejlesztése, továbbépítése.

A másik téma, amelyet szintén támogat képviselőcsoportunk, az, hogy a Nemzeti Kulturális Alap alelnöke a Nemzeti Kulturális Tanács tagjai között legyen nevesítve a jövőben. Nemzeti kultúránk erősítésének és támogatásának két legmeghatározóbb formális szervezete ma a Nemzeti Kulturális Tanács, valamint a Nemzeti Kulturális Alap. A Nemzeti Kulturális Tanács a Nemzeti Kulturális Tanácsról, a kultúrstratégiai intézményekről, valamint egyes kulturális vonatkozású törvények módosításáról szóló törvény értelmében biztosítja a kulturális ágazatok egységes kormányzati stratégiai irányításának szakmai alapjait. A tanács tagjai között olyan magas rangú állami szervezetek szerepelnek - hogy csak néhányat említsek -, mint a Nemzeti Színház Közhasznú Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság vagy a Magyar Állami Operaház, a Budapesti Operettszínház, a Müpa, a Honvéd Együttes, a Magyar Nemzeti Múzeum, a Szépművészeti Múzeum, az Országos Széchényi Könyvtár, a Magyar Nemzeti Levéltár, és folytathatnám a sort még hosszasan.

Indokolt tehát, hogy ezen meghatározó kulturális életet befolyásoló intézmények vezetői mellett a Nemzeti Kulturális Alap is képviseltesse magát alelnöke útján. Hiszen a Nemzeti Kulturális Alap a hazai és határon túli magyar kulturális élet finanszírozásának meghatározó intézménye. Három évtizedes fennállásának köszönhetően egyedülálló tudás és felkészültség összpontosul itt, emellett állandó és ideiglenes kollégiumai révén rálátással bír a kultúra legkülönbözőbb területeire, úgy hazánkban, mint határainkon túl.

Az NKA alelnöke a kultúráért felelős miniszter, alelnökét pedig a miniszter, a Magyar Művészeti Akadémia alelnöke véleményének kikérésével nevezi ki, legfeljebb négyévi időtartamra. Annak érdekében, hogy a Nemzeti Kulturális Tanács munkájában a Nemzeti Kulturális Alap mint meghatározó magyar kultúrát képviselő szervezet operatív vezetését ellátó alelnöke révén közvetlenül részt vegyen, ez érdeke mindannyiunknak, érdeke a magyar kultúrának, érdeke annak, hogy határainkon belül és határainkon túl a magyar kulturális élet élő legyen, és azt a célt, amelyet a kormány kítűzött szeme elé, hogy a magyar

kultúra érték, megóvandó, védendő, ezt a hivatását be tudja teljesíteni.

Ezért képviselőcsoportunk javasolja a második nagy témának is az elfogadását, és ezzel egyidejűleg az egész törvény elfogadását tisztelettel ajánljuk a tisztelt Háznak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Juhász Hajnalka tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Steinmetz Ádámnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, jegyző úr.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő T/15988. számú törvénymódosító javaslat alapján a közfeladat-ellátó szerv jogszabály-előkészítéssel összefüggő feladatának majd az integrált jogalkotási rendszeren keresztül kell eleget tennie. Ez az integrált jogalkotási rendszer - rövidítve IJR - több alrendszerből áll. Ilyen a GovLex, ami a kormányzati előkészítő munkát támogatja, ilyen a LocLex, ami az önkormányzati munkát fogja segíteni, valamint az országgyűlési képviselőtársaim által is ismert és használt rendszer, a ParLex, amelyet a törvénymódosító javaslatok, illetve határozati javaslatok benyújtásakor is használunk.

(10.20)

Ami újdonságot jelent, hogy a Nemzeti Jogszabálytárral összhangban lesz a rendszer, így sokkal egyszerűbb lesz megszövegezni például egy törvényjavaslatot. Ez a rendszer tehát a jogalkotók munkáját nagymértékben megkönnyíti, mert egy minőségibb jogalkotás lehetőségét teremti meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz, hogy az állam jól működjön, fontos kritérium, hogy a jogszabályok egységes szerkezetbe illeszkedjenek, közérthetőek legyenek, és mindenki számára világosak és ismertek legyenek, mivel az önkéntes jogkövetés csak így biztosított.

A javaslat ezenkívül tartalmaz jogtechnikai pontosításokat is, amivel szintén egyet lehet érteni.

Ezenkívül itt a törvénymódosító javaslat - ahogy az előttem szólók is nagyon helyesen említették - arról is rendelkezik, hogy a Nemzeti Kulturális Tanács tagja legyen a jövőben a Nemzeti Kulturális Alap alelnöke is. Én ezt a módosítást is támogathatónak tartom, ezért összességében azt tudom önöknek mondani, hogy a T/15988. számú törvénymódosító javaslat támogatását fogom javasolni a Jobbik-frakciónak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük. Most szót adok Juhász Hajnalkának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő asszony, öné a szó.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, itt a módosítás kapcsán két kérdésről kell beszélnünk. Az egyik az integrált jogalkotási rendszer, a másik pedig a Nemzeti Kulturális Alap.

Az integrált jogalkotási rendszernek, ugye, célja a minőségi jogalkotási folyamatnak az elősegítése. Az integrált jogalkotási rendszer egy olyan szakértői rendszer, amely a jogalkotási folyamat tekintetében a jelenleg létező, szigetként működő vagy lazán illeszkedő szakrendszereket és kiemelt projekt keretében kialakított alkalmazásokat egységes adattárolási mechanizmus és adatrepresentáció segítségével egységesíti, így teljesen zárt rendszerben tartva a jogalkotást, az első tervezet állapotától egészen a Magyar Közlönyben való kihirdetéséig.

A törvényjavaslat a rendszer élesbe állásához kapcsolódóan határozza meg a bevezetéséhez szükséges szabályozásokat.

Az új, speciálisan az integrált jogalkotási rendszerre megalkotott és több szempontból átgondolt jogi szabályozási rendszer megalkotása keretében az integrált jogalkotási rendszert a közokiratokról, a közlevéltárról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló törvényben önálló szakrendszerként kell definiálni.

A törvényjavaslat szintén foglalkozik a Nemzeti Kulturális Alappal, és javaslatot tesz a Nemzeti Kulturális Tanácsról, a kultúrstratégiai intézményekről, valamint egyes kulturális vonatkozású törvények módosítására a Nemzeti Kulturális Tanács tagjaira vonatkozó módosítással. A Nemzeti Kulturális Alap a hazai és határon túli magyar kulturális élet finanszírozásának meghatározó és kiemelten fontos intézménye. Három évtizedes fennállásának köszönhetően egyedülálló tudás és felkészültség összponosul itt, emellett állandó és ideiglenes kollégiumai révén rálátással bír a kultúra legkülönbözőbb területeire.

Fontosak ezek a módosítások, ezért a KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Jegyző úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt vagyunk a második napirendi pontnál, amely egyébként valóban hasonló jogszabályt módosít, igaz, hogy egészen más témában, tehát ilyen értelemben érteni lehet, hogy el különül az első ponttól. Én ott elmondtam, hogy nyilván az első napirendünk önálló képviselői indítványként került benyújtásra, ez pedig kormány-előterjesztésként.

Az előző napirendi pontnál, valóban, Halász János volt államtitkára az EMMI-nek, és talán még akkor lehet, hogy megszólításképp járt neki az előzőekben. Én csak azt vettem fel ott nyilván, hogy lehetett

volna akár egységes szerkezetben is értelmezni a két javaslatot. De ne vesszünk el itt a részletekben!

A konkrét előterjesztésről azt gondolom, hogy nyilván ez akkor átesett a megfelelő egyeztetési folyamatokon, és számtalan olyan pontosítást, előremutató dolgot is tartalmaz, amely akár támogatható is. Gondolok itt az integrált jogalkotási rendszert érintő javaslatokra.

De egyébként én most abban sem látok különösebben nagy vitát, hogy a Nemzeti Kulturális Alap elnökét is a Nemzeti Kulturális Tanács tagjává teszi ez az előterjesztés. Az előttem szóló Steinmetz Ádám szintén ezt is a támogatásáról biztosította, én azt gondolom, hogy ebben nagyon nagy vita nem lesz.

Egy aspektust raknék az asztalra nagyon röviden, és nyilván az utánam következő ellenzéki képviselőtársam, Varga Zoltán még fog erről beszélni, ennyit talán elárulhatok. Itt az integrált jogalkotási rendszer előzményei kapcsán azért itt minden képviselőtársammal elgondolkodhatnánk talán arról, hogy itt négy éve egy ParLex nevű rendszer valóban üzemel, sok előnyével és azért néhány érthetetlen hátrányával, hiszen a mai napig nagyon sok mindent papíralapon kell megoldanunk itt, ami pláne egy olyan helyzetben, amikor Covid-járvány van, amikor sok helyen olyan innováció is történt, hogy távolról, személyes jelenlét nélkül lehet akár bizonyos szavazásokat lebonyolítani vagy akár az ülések egy részét megtartani, akkor azért azt gondolom, hogy ez a négy év nem biztos, hogy csak pozitív elemekkel van tele. Tehát egy ennyibe, ilyen sok milliárd forintba kerülő rendszer bizony hatékonyabban támogatná a képviselők munkáját és a jogalkotást. Ezt így zárójelben szerettem volna ebben a vitában azért az asztalra rakni.

Mindent egybevetve tehát maga az anyag kormány-előterjesztés, vélelmezzük, hogy jelentős része megfelelő egyeztetési folyamaton átesett. Reméljük, hogy a végső formájában olyan lesz, hogy széleskörűen lehet támogatni, és a kérdésekre választ kapunk majd a részletes vita során is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Most megadom a szót Varga Zoltánnak, a DK képviselőcsoportja vezérnökének. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen Varga László képviselőtársamnak is a promóciót.

Valóban, számomra az, ami igazán - hogy is mondjam - egy kicsit elgondolkodtató, az nem más, mint amiről már többen is szót ejtettek itt: a benyújtott törvényjavaslatban az integrált jogalkotási rendszer. Hiszen nézzük is, hogy miről van szó! A kormány egy 2019-es határozatában 2020. augusztus elejétől rendelte el az IJR-nek, tehát az integrált jogalkotási rendszernek az éles üzemben történő bevezetését. Ott az általuk deklarált cél az volt, hogy a törvényalkotási eljárás egésze, a kormányzati előkészítéstől a kihirdetésig

egy egységes, zárt informatikai rendszerben tudjon megvalósulni. A határozat szerint a kormánynak a törvényjavaslatokat az IJR használatával kell majd benyújtania az Országgyűlésnek. Eddig ez tiszta és világos, tehát ha ez ember itt ennyit tud erről a sztoriról, akkor nyugodtan rábólinthat, és mondhatja azt, hogy igen, ez egy fontos dolog, ennek így egyben kell lennie, és nagyon jó, hogy egy ilyen van.

De hát, azért tudjuk, és szintén Varga képviselő úr mondta, és ez így van, hogy idestova negyedik éve működik az Országgyűlésben a törvényalkotást támogató informatikai rendszer, ennek ParLex a neve. Itt nagyon sokan képviselőtársaim közül, a kormány tagjai közül meg aztán tényleg mindenki ismeri ezt a rendszert, és tudja, hogy hát, bizony időnként az ember krokodilkönnyeket hullat ennek a használatánál is. De mégiscsak ez egy működő rendszer a maga kis hibáival együtt.

És tudjuk azt is, illetve én magam csak feltételezem, hiszen pontos árakat ebben a sztoriban én igazán nem tudok, hogy ennek a rendszernek a kifejlesztésére valószínűleg több száz millió forintot költött az Országgyűlés Hivatala, és hát olybá tűnik különben, hogy ennek az új rendszernek a bevezetésével - és akkor itt zárójelben még egyszer megerősíteném, hogy a ParLex élt négy évet -, tehát az új IJR bevezetésével az Országgyűlés átáll egy teljesen új informatikai rendszerre, melynek különben a költségvetése - és ezt teljesen biztosan tudjuk mondani - több mint 4 milliárd forint.

Mit lehet arra mondani, hogy egy négy éve bevezetett teljes informatikai rendszert kukáz különben a kormány és az Országgyűlés Hivatala, mint azt, hogy itt valami ebben a sztoriban azért mégsem teljesen kerek.

(10.30)

Az embernek az az érzése, hogy a pazarlást próbálják leplezni a hivatal vezetői. Az IJR bevezetéséről szóló, tavaly nyár elején kiadott főigazgatói tájékoztatóban egyenesen azt állítják, hogy a ParLex alrendszerként beépül majd az IJR-be. Azonban sajnálatos módon, olybá tűnik különben, legalábbis számunkra, hogy ez közel sem így van, mivel például a ParLex irományszerkesztője nem alkalmazható már az új rendszerben.

Az új informatikai rendszer bevezetésére az eredeti tervek szerint, ahogy az előbb is mondtam a bevezetőmben, tavaly augusztusban került volna sor, és - cáfoljanak vagy erősítsenek meg, ha nem jó ez az információ -, akkor le is oktatták a hivatal, sőt a frakciók dolgozóit is, és itt derült ki, hogy egy teljesen más megközelítést, más processzt alkalmazó rendszerről van szó, mint a ParLex.

Ezt követően augusztus 15-én kelt egy házelnöki levél, melyben már azt a tájékoztatást adták, hogy a rendszer teljes funkcionalitással csak 2020. december 31-ét követően fog működni, azonban itt már látjuk nagyon jól, hogy maga a megfogalmazás is kissé

ködös, hiszen pontos időpontot már nem mertek megadni.

Ezt követően került sor a jelenlegi törvényjavaslat benyújtására, ezt látjuk, melynek alapján a rendszer éles alkalmazására már egy évvel későbbi, 2021. augusztus 1-jei időpontot adnak meg. Hozzá kell tennem, hogy látva különben ennek a rendszernek a múltját, a felépülését, azért erre igazán mérget nem nagyon vehetne senki. A hivatal fél éve folyamatosan teszteli a rendszert, ezt tudjuk. A tőlük kapott információk alapján típushibaként fordul elő például, hogy a rendszerben a külső jogszabályokra nem lehet megfelelően hivatkozni, és esetenként nem is ismerik fel különben a jogszabály-szerkesztési állomások a „publikálásra küldés” és a „publikálva” közötti különbséget, vagy a melléklet hatálybalépését nem lehet beállítani, és olyan alapvető hibák is előfordulnak még a rendszerrel, hogy a rendszer nem alkalmazta a helyes szerkezeti egységek beállítását vagy a szabályos felsorolás megjelölését.

Azonban nyilván, ha már szó esik róla, akkor járok el korrekciót, ha megemlítem a rendszer pozitívumait is, hiszen azért vannak ilyenek: tudniillik, beintegrálja az önkormányzati jogalkotást, amely segíti az önkormányzati rendeletek megszövegezését és szerkesztését is, a módosításokkal egységes szerkezeteinek előállítását és ehhez kapcsolódóan az önkormányzati rendeletek közzétételének megvalósítását is.

A tapasztalat az, hogy a ParLex-rendszer jelentősen megkönnyíti a jogalkotás folyamatát, ezzel mindnyájan tisztában vagyunk, ugyanakkor mivel a rendszer több jogtechnikai megoldást, például a nagy kódexek számozását nem tudta kezelni, ezért a papíralapú benyújtás lehetősége is megmaradt. Ugye, erről is szintén beszélt Varga képviselőtársam, hogy sok esetben ez a párhuzamosság létezik, ami azért mindennek tekinthető, csak a munka megkönnyítésének nem. Azt látjuk, hogy ezzel a gyakorlattal különben leginkább a kormány még gyakrabban is élt, mint indokolt lett volna.

Teljesen biztos vagyok benne, hogy ennél a 4 milliárd forintnál lényegesen olcsóbb megoldást is lehetett volna találni. Mondjuk ki: lényegesen gazdaságosabbnak tűnt a már működő, különben használható, talán némi, gyermekbetegségeknek már nem nagyon lehet nevezni a negyedik év végén, de mégiscsak némi hiányosságokkal küzdő ParLex-rendszer, de a kormány mégsem ezt az utat választotta. Gyakorlatilag egy friss, négyéves kész rendszert dobunk ki, és egy teljesen új, és hozzá kell tennem, gyakorlati megoldásaiban, motorjában és minden egyéb más alkalmazásban egy teljesen új, újratanulandó rendszer beállítása mellett döntöttek. Mindezt 4 milliárd forintból.

Nyilván az emberben ilyenkor felmerül az, hogy miről is van szó. Látjuk azt, hogy miben élünk. Tudjuk azt - és most nem akarom itt elmondani a héten számtalanszor elmondott, önök által cáfolni próbált, de valójában a magyar lakosságot azért mégiscsak

húsbavágóan érintő kérdéseket, a munkanélküliség számait, azt, hogy a nyugdíjasoknak milyen a helyzete, hogy valójában a legrosszabb adatokkal rendelkezünk különben, az egyik legrosszabb adatsorral rendelkezünk akár a járvány tekintetében munkájukat veszített munkavállalók kormányzati vagy állami megsegítése tekintetében, azért mégiscsak el kell azt mondjam, és elnézést kérek mindenkitől, aki ezt most a szívére venné, hogy az szemmel látható és tetten érhető, hogy a kormány soha nem önmagán spórol. A kormány sokkal inkább szeret spórolni - és most engedjék meg, hogy egy kicsit hadd beszéljek haza - a keleti végeken élőkön, azokon a szerencsétlen, kiszolgáltatott sorsú embereken, akiknek nemhogy az a gondja, hogy miből tud majd esetleg elmenni az Adriára nyaralni, mert tudjuk nagyon jól a miniszterelnök úrtól, hogy nem nyugodt a magyar ember, ha évente egyszer nem látja a tengert, nekik nem ilyen gondjaik vannak. Nekik egyszerű megélhetési problémáik vannak.

Mégis olybá tűnik, hogy a kormány ahelyett, hogy rajtuk segítene és önmagán spórolna, megint fordítva ül föl erre a lóra. Kidobunk egy aránylag jól működő rendszert, ami talán némi átgondolással, újraszabással tökéletesíthető lett volna, és különösebb lelkiismeret-furdalás nélkül egy 4 milliárd forintos új projektet hozunk be helyette. Újra kell tanítani mindenkit és mindent erre. Azt, hogy ez hogyan fog működni, azt nem tudjuk. Azt tudjuk, hogy ennek már rég működnie kellene különben az előirányzott tervek szerint, és jól kellene működnie, de ez nem működik jól még a tesztüzemben sem.

Mégiscsak muszáj azt megfogalmazni, hogy ezen a héten számtalan előterjesztésben tetten érhető volt az, hogy a kormány számára minden olyan projekt fontos, amiből sokat el lehet rakni, amiből majd a Mérszáros Lőrincnek tudnak gazdagodni, amiből a kormányfő kedves édesapukájának az osztaléka tud milliárdosra hízni, a veje tud belőle új autót venni, de az, hogy a rászoruló embereken segítsenek, az nem fontos.

Ezek után számomra kétséges az, hogy erre a rendszerre egyáltalán szükség van-e, és ez az egész nem más-e különben, mint a szokott és ismert gyakorlat a kormánytól. Hát, lássuk, hogy mi van mögötte! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónoki kör lezárultával tisztelt képviselőtársaimat kérdőzem arról, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdőzem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

FEKETE PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy digitális fejlődésű világban élünk. A kultúra

minden területén, az államigazgatás minden területén folyamatosan, napi szinten meg kell újítanunk a rendszereinket. Nekem lehetőségem és alkalmam van arra, hogy a V4-ek kulturális minisztereivel időről időre összehasonlítsam, hogy hol is állunk mi ebben a rendszerben, ebben a versenyben, hogy jó úton járunk-e. Cseh, szlovák, lengyel kollégáimmal napi szinten tudjuk ezt ellenőrizni. Meg kell állapítanom, hogy a kulturális élet területén a digitalizáció ügyében jól állunk. Időben felismertük, hogy a javainkat, a működésünket, az ügymenetünket bizony a papíralapú rendszerről a papírmentes rendszer felé kell eltolnunk.

Ennek a részét képezi ez a mostani előterjesztés is, és rögtön, miközben hallgattam képviselő úr hozzászólását, utasítást adtam a minisztérium dolgozóinak - és nagyon bízom benne, hogy mire ön hazaér, már ott várja önt a válasz -, hogy részletes információkat juttassunk el képviselő úrnak. Hiszen az ön hozzászólásában, ha jól emlékszem, hat alkalommal említette, hogy kidobásra kerül valamiféle rendszer.

Nem sikerült önt jól tájékoztatnunk, nincs szó arról, hogy bármiféle rendszer kidobásra kerüljön. Egy folyamatos fejlesztésről van szó, egy meglévő rendszernek a folyamatos jobbításáról van szó, pontosan annak érdekében, hogy az ön által említett krodilkönnyek kevésbé jelenjenek meg az ön arcán. Ha fejlesztjük, ha kijavítjuk a hibáit, ha integráljuk vagy ha továbbmegyünk, akkor jobb lesz a felhasználása. De ez ráadásul nem luxus, ez a mindennapi életünknek az alapvető elvárása, pontosan annak érdekében, hogy a keleten lévő polgártársaink normál életének az ügymenete is jobban működjön.

(10.40)

Én innen Békéscsabára fogok menni, tehát hogyha valakinek a keleti országrészben élő polgártársaink sorsa fontos, akkor nekem nagyon az. És hiszem azt, hogy akkor, hogyha a digitalizálás területén egy hatékonyabb ügymenetet tudunk az államigazgatásban működtetni, annak a haszonélvezői azok a polgártársaink lesznek, akikre visszahat az, hogy jobban tudunk, hatékonyabban tudunk, gyorsabban tudunk működni. Ezért kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa ezt a javaslatot.

És itt ragadnám meg az alkalmat, hogy a másik kérdésre, Steinmetz Ádám képviselő úr, jegyző úr kérdésére választ adjak, hiszen van egy teljesen normális ügymenet. Hogyha a tisztelt Ház elfogad egy törvényt, akkor a kulturális államtitkárság először egy jól működő kommunikációs rendszeren keresztül azt a szakmának eljuttatja. Nagyon büszkéek vagyunk rá, hiszen heti rendszerességgel több mint 300 intézményvezetővel online konferencián tartjuk a kapcsolatot. Ez Európában egyedülálló, hogy milyen kommunikációs hálózattal tudja a kulturális államtitkárság az intézményvezetőit tájékoztatni. De valóban, vannak olyan esetek, amikor nem elég a szakmát tájékoztatni egyes

történekről, hanem a nagyközönséget is tájékoztatni kell, az abban a témakörben érintetteket is tájékoztatni kell.

Ezért én örömmel vettem Steinmetz képviselő úrnak azt a javaslatát, hogy ha elfogadja a tisztelt Ház a levéltárakkal és a közokiratokkal kapcsolatos törvénymódosításai javaslatot, akkor csináljunk egy roadshow-t, juttassuk el az információt azokhoz az emberekhez, akiknél valóban lehetnek ilyen okiratok, hogy annak érdekében, hogy ezek kijöjjenek a fiókok mélyéről, kutathatóvá válhassanak, digitalizálhatóak legyenek... - és itt van nagyon komoly különbség megint. Tehát hogyha csupán arról lenne szó egy okirat esetében, hogy ezt megvásárolja az állam, vagy nem vásárolja meg, az egy más szint lenne, mint ha most, ily módon alkalmunk lesz arra, hogy először digitalizáljuk, annak a tartalmát megismerjük, közkinccsé tegyük, aztán majd eldöntjük, hogy annak a papírnak a megvásárlására van pénz, akarjuk, elővásárlási jogunk van, vagy mehet a szabadpiacra, ha hagyják. De fontos nekünk, hogy annak a tartalmát megismerhessük, az a miénk legyen, az az államé legyen. Tehát megint egy digitalizálási folyamatban vagyunk, és valóban köszönöm képviselő úrnak a javaslatát.

Meg fogunk tenni mindent annak érdekében, hogy ez az információ nagyon széles társadalmi rétegekhez eljusson. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15984. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat része azoknak az intézkedéseknek, amelyek a 2019. évben elfogadott nemzeti exportstratégia célkitűzéseinek megvalósítását szolgálják.

Az elmúlt évek során komoly erőfeszítéseket tettünk a hazai vállalkozásfejlesztés és munkahelyteremtés komplex ösztönzőinek és kereteinek megteremtésén. Az exportálható termékeket, illetve szolgáltatásokat kínáló vállalatok számára is hasonlóan komplex intézkedéscsomag és segítségnyújtás szükséges. Kiemelt célunk a hazai vállalatok külföldi

befektetésekének támogatása is, amellyel a kormányzati szektor hatékonyan tudja segíteni a hazai vállalkozók külföldi piacra lépését új piacok megszerzése érdekében.

A piaci igények alapján olyan módosításra teszünk most javaslatot, amely tükrözi a külföldi befektetések gyakorlatát, és egyértelművé teszi, hogy a befektetés akkor is finanszírozható és biztosítható, ha a befektetést nem egy belföldi gazdálkodó szervezet, hanem a tulajdonában lévő külföldi vállalkozás valószínűsíti meg. Számos esetben ugyanis az adott ország jogszabályai nem teszik lehetővé, hogy a magyar befektető közvetlenül fektessen be abban az adott országban, ahhoz a magyar vállalkozásnak az érintett országban létre kell hoznia egy jogi entitást, amely a befektetést közvetlenül is végrehajtja.

Emellett a törvényjavaslat technikai jellegű módosításokat is tartalmaz, amelyek az Exim-törvény hazai és uniós jogszabályokkal való összhangját hivatottak szolgálni, így módosítják a központi költségvetéssel történő elszámolás feltételeit, és az uniós jogszabályokkal összhangban befektetésbiztosítás esetén pontosítják az Uniónak való bejelentési kötelezettséget, illetve módosítják a vezető állású személyek bejelentésének feltételeit is.

Ezek alapján tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Dunai Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő asszony, öné a szó.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány kiemelt célja a Covid-19-járvány miatt nehéz helyzetbe került gazdaság újraindítása, a magyar vállalkozások támogatása, a magyar munkahelyek védelme. Ebben mi, a Fidesz képviselőcsoportja minden lehetséges támogatást megadtunk eddig is a kormánynak, és ezután is így fogunk cselekedni.

A magyar cégek nemcsak hazánkban fejtik ki gazdasági tevékenységüket, hanem külföldön is. Ehhez a Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaságon és a Magyar Exporthitel Biztosító Zártkörűen Működő Részvénytársaságon keresztül nyújt a magyar állam segítséget, melyet az Exim-törvény szabályoz. Természetes az, hogy a jogszabály a megalkotása óta eltelt 17 (sic!) esztendőben, a gazdasági környezet változása miatt, időről időre módosításra vagy pontosításra szorult. Most is ez történik ennek a törvényjavaslatnak a benyújtásakor és tárgyalásakor.

A most benyújtott javaslat szerint az Exim-törvény 1. § (5a) bekezdése egy új 5. ponttal egészülne ki,

amelyben egy új fogalmat, a magyar befektetők külföldi befektetését definiálja a jogalkotó. Erre azért van szükség, mert az Exim-törvény jelenleg nem határozza meg, hogy milyen ügyletek tartozhatnak a magyar befektetők külföldi befektetése körébe. A módosítási javaslat az érintett vállalatokkal történt egyeztetés alapján készült, így a jelenlegi külföldi befektetési gyakorlatot, praktikát tükrözi.

Gyakran előfordul, hogy az adott országban a helyi jogszabályi környezet nem teszi lehetővé a magyar cégek közvetlen befektetését. Ilyenkor a magyar vállalkozásnak az érintett országban létre kell hoznia egy leányvállalatot, amely már közvetlenül végrehajthatja a befektetést. A javaslat szerinti módosítás egyértelművé teszi, hogy a befektetés akkor is finanszírozható, biztosítható, ha a befektetést nem egy belföldi gazdálkodó szervezet, hanem az annak tulajdonában lévő külföldi vállalkozás valószínűsíti meg.

A jelen törvénymódosítás 2. §-a az Exim-törvény technikai pontosítását tartalmazza. Mivel az uniós állami támogatási szabályok alapján nem minden esetben kötelező az adott intézkedést bejelenteni az Európai Bizottság részére, jogharmonizációs lépésnek tekinthető, ha az Exim-törvény előírásait is ehhez a gyakorlathoz igazítjuk.

Az Eximbank Zrt. és a MEHIB Zrt. a költségvetési lehívásokat követően a magyar állam nevében jár el a követelések behajtásakor. A befolyt követelésekből eddig is megillette a sikeres behajtások utáni jutalék. Mivel a gyakorlatban a behajtások magas behajtási és ügyvédi költségekkel járnak, a 3. §-ban szereplő javaslat szerint a sikeres behajtások utáni jutalék mellett az igazolt ráfordításaival arányos költségátalány is megilletné a bankot, illetve a biztosítót a részben vagy teljesen sikertelen behajtások után és azon ügyletek esetében, ahol tevékenységének köszönhetően nem került sor az állami kezességvállalásra.

A módosító javaslat 4. §-a is a gyakorlati tapasztalatokon alapul. A jelenleg meghatározott két munkanap helyett mind az MNB-eljárásnál, mind a kinevezési dokumentumoknak az érintett személytől való beszerzésénél az egyes jogviszonyokban bevált nyolcnapos határidőt javasoljuk.

(10.50)

Amennyiben az előbbieken levezetett indokolás alapján elfogadjuk azt, hogy a sikeres ügyletek utáni jutalék mellett a kevésbé sikeres ügyekben jár a ráfordítással arányos költségátalány, úgy azt nem csupán az Exim-törvényben, hanem a 26. § (2) bekezdésében is rögzíteni kell, tehát nemcsak egy korábbi szakaszpontban, hanem a javaslat szerint a 26. § (2) bekezdésében is.

A jogszabály technikai módosításának tekinthető az is, ha pótoljuk a korábbi mulasztást, és a 2016. január 1-jétől hatályon kívül helyezett, a viszontbiztosítókról szóló törvényre való hivatkozást töröljük az Exim-törvényből.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében elmondható, hogy az előttünk fekvő javaslat elfogadásával segíthetjük a Covid-19-járvány miatt nehéz helyzetbe került gazdaság újraindítását, átláthatóbb jogszabályi környezetet teremtve, így arra kérem tisztelt baloldali képviselőtársaimat is, hogy ezt tartsák szem előtt, amikor majd döntésre kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja nevében jelzem, hogy el fogjuk fogadni, támogatjuk a benyújtott törvényjavaslatot, hiszen azokat a célokat, amelyeket kitűzött maga elé, és azokat a célokat, amelyeket a frakciónk is nagyon fontosnak tart a gazdaság újraélnitése és újraindítása kapcsán, ez a törvény segíti, és hozzájárul ehhez. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár fideszes vezérszónoktársam, képviselő asszony engem nem szólított meg, hiszen csak baloldali pártokról beszélt, azért az önök jobboldali ellenzékeként szeretném leszögezni azt, hogy azok a szakmai észrevételek, amelyek itt elhangoznak majd a részünkről, azért a területhez talán legközelebb álló két ellenzéki bizottsági elnök részéről fognak elhangozni.

A Vállalkozásfejlesztési bizottság elnökeként szeretném leszögezni egyfajta indulásként vagy alapként, hogy én nagyon nagy várakozásokkal tekintettem az Eximbank működésének átalakítására. A 2010 óta eltelt időszakban én a lehetőségek tárházának láttam ezt az intézményt, és a működési átalakításban azt láttam, hogy végre a magyar exportvolumen el tudja érni azt a történelmi szintet, amire egyébként hivatott lenne, és amit sajnos az utóbbi 30 évben nem sikerült neki. Aztán ismeretes, hogy miről szólt a folyamat: botrány botrány hátán következett, és úgy érzem, az intézménynek a goodwillje olyan elképesztő módon erodálódott, hogy most már nagyon nagy kihívás számunkra szakmai mederben tartani egy róla szóló vitát.

Az előttünk fekvő javaslat gyakorlatilag két irányba mozdul el. Egyrészt külföldi vállalkozások esetében, tehát magyar befektető külföldön bejegyzett, az ő tulajdonában lévő vállalkozás esetében igyekszik megkönnyíteni azokat a beruházásokat, befektetéseket, amelyek megkönnyítése, szögezzük le, önmagában nem jelentene gondot.

Amit én kevésbé értek, hogy adott esetben, amikor Szijjártó miniszter úr bejelenti, hogy Mongóliában az Eximbank segítségével egy 18 milliárdos munkahelyteremtő beruházást foganatosítunk, akkor Dunai képviselőtársam hogy tudja azt összekötni a magyar munkahelyek megvédésével. Tehát őszintén érdekel az önök fejében ilyenkor lejátszódó logikai ábra

vagy algoritmus, hogy amikor 18 milliárdért elme gyünk Mongóliába munkahelyet teremteni - még az is elképzelhető, hogy egy értelmes iparágban, de mégis csak a válságidőszak közepén -, és abban az egy hónapban 56 ezer munkahely szűnik meg Magyarországon, akkor jó helyre kerül-e ez a keretösszeg, biztos, hogy a legjobban itt hasznosul-e a magyar nemzeti érdekeket figyelembe véve.

A mi frakciónk álláspontja szerint ez a magyar adófizetők érdekeinek a hátba szúrása, és még azt se zárjuk ki, hogy van olyan békés történelmi korszak, amikor esetleg megengedőbbek lehetünk, és ezen a területen vagy más egzotikus vidékeken van értelme egy ilyen beruházásnak, de nem látjuk azt a megtérülést, ami Magyarország számára valamifajta kiemelt csodát hozhatna.

Tehát ez a csomag most megkönnyíti a magyar befektetők külföldön történő szerepelvállalását, másrészt pedig a különböző be nem hajtható követelések vagy pedig a behajtások körüli mizériákat igyekszik rendezni úgy, hogy gyakorlatilag megint csak a magyar adófizetők helytállhatnak azokért a károkért, amelyek ezek kapcsán érik az adott szervezetet.

Azon vagyok nagyon meglepődve, hogy itt nagyon figyelnek a behajtások körüli mizériák rendezésére, ugyanakkor nem figyeltek erre az itt élő honfitársaink esetében, akik nem üzletemberek, nincsenek milliárdjaik, hogy egzotikus vidékeken beruházzák azt és fialtassák, hanem olyan emberekről beszélünk, akik minimálnyugdíjasként, minimálbéresként itt élnek velünk a járványügyi veszélyhelyzet közepén, és a végrehajtói 33, illetve 50 százalékos leltiltások minden áldott hónapban elérik őket. Ellenzéki képviselők, bal- és jobboldaliak egyaránt, többször szóvá tették azt, hogy mégsem kellene ezt, egy magára valamit is adó valóban nemzeti kormány nem tőrne meg ilyet a saját nemzettársaival szemben, önökről pedig ez a kérdésfeltevés lepereg, semmiféle reakciót nem mertek ez ügyben artikulálni, és nem merték elmondani, hogy miért nem hajlandóak egy hitelmoratórium elrendelése mellett a legnehezebb helyzetben lévőkre koncentrálni. Nem is lenne ez akkora összeg, hogy megrengesse a nemzetgazdaságot.

Mi, ellenzékiek sokkal inkább az önök paktumpolitikáját sejtjük a háttérben. Az EBRD-vel is írtak egy paktumot, nyilván a végrehajtói karral is adott ugyanez a megegyezés, amelynek értelmében az ő üzleti érdekeiket önök nem akarják károsítani. Itt viszont behozzák az Eximbankot illetően azt, hogy a sikertelen behajtások költségeit a magyar adófizetők viseljék. Egészen elképesztő és inkorrekt hozzáállás ez! Biztos, hogy nem egy nemzeti hozzáállás, biztos, hogy nem egy patrióta gazdaságpolitika része. Gyarmati kormányzás alatt gyarmati kormányok szoktak így viselkedni, elárulva a saját adófizetők érdekeit, és egy szűk oligarchakörnek kedvezve. El vagyok képedve önökön tehát!

Azt kell hogy mondjam, amikor képviselő aszszony a munkahelyek védelméről beszélt, én nagy támogatója lennék, ha nem csak mikroszkopikus lenne az a program, amit önök Magyarországon csináltak ez ügyben, a kieső munkabéreknek ugyanis a 80 százalékát kellett volna pótolni minden ágazatban, ehhez képest önök a munkahelyek 5, azaz öt százalékának tekintetében tudtak csak valamekkora, mérhető munkabérpótlást adni. Ausztria, Németország felé indulva 15-20-25 százalék ugyanez az arány, tehát sajnos nem lehet büszke Magyarország erre a hányadra. Ugyanakkor, ha valaki mégis elvesztette az állását - és ugye, már félmillió felé megy az a szám, akikre ez igaz a járvány- és a válsághelyzet kezdete óta -, az Európa legszűkmarkúbb munkanélküliségi ellátási rendszerével találkozott.

És menjünk egy kicsit tovább: néhány nap múlva, egészen pontosan szakjogászai elemzések szerint öt nap múlva lejár a kilakoltatási moratórium, és újra kezdenek pörögni, államtitkár úr, azok a napok, amelyek kilakoltatáshoz vezetnek Magyarországon akár tömeges méretekben is. Milyen nemzeti kormányzás az, amely ezt helybenhagyja egy járványügyi veszélyhelyzet közepén? Tehát értem én itt a munkahelyek védelméről szóló szép szövegeket, csak a töredékét nem tudták letenni az asztalra annak, amit a nálunk szerencsésebb környező országok. Eközben oligarchákat, milliárdosokat képesek támogatni, a magyar adófizetőkre hárítják adott esetben a sikertelen behajtások költségeit is, miközben rajtuk behajthatja a végrehajtó a legnehezebb helyzetben lévők esetében is a jogos vagy jogtalan követelést.

Ez nem egy patrióta gazdaságpolitika, képviselőtársaim! Ez egy gyarmati színvonalú gazdaságpolitika, és ha hozzávesszük, hogy a magyar GDP-adatot a mindenkori német autógyártók prospektusai, szezonális ajánlatai határozzák meg, és önök mindenben befeküdnek az akaratuknak, sőt, ha hozzáteszük azt is, hogy a multicégek számára nyújtott vissza nem térítendő támogatások volumenét a háromszorosára emelték a 2010 előtti korszakhoz képest - pedig 2010 előtt én szidtam az akkori kormányokat rendesen azért, hogy túlzásba viszik a multicégek vissza nem térítendő támogatását -, oda tehát megy a vissza nem térítendő ezerrel - volt olyan cég, ahol 27 évre szóló munkabértömeget adtak oda vissza nem térítendő támogatásként, miközben a multicég egy-másfél évre vállalja a munkahely megtartását -, a magyar vállalkozásnak meg kedvezményes hitel maximum, jó esetben, ha a közvetítő bank úgy dönt, hogy hitelképesnek tartja, vagy éppen megterheli az ingatlanát.

Ez tehát a teljes helyzetkép, ez nem egy patrióta gazdaságpolitika, és ezenközben, sőt ennek ellenére mondom azt, hogy egy jól működő Eximbankra óriási szükség lenne. Itt arról beszélünk, hogy az Exim küldetése a magyar vállalkozások exportpiacokon való megjelenésének és versenyképességük növelésének támogatása. Ez egy gyönyörű szép cél, csak vizsgáljuk meg azt a kört, akinek tekintetében ez érvényesül. Azt

látjuk, ha csak a korábbi évek híreit vizsgáljuk, hogy Mészáros Lőrinc keményítőgyára, Andrej Babiš étolajos cége és a WHB is kapott kedvezményes Covid-hitelt az Eximbanktól.

A következő hírünk: karibi offshore cég, egy belső irat szerint aggályos ingatlanüzletre adott pénzt az általi bank. Államtitkár úr, nem akarok ítélni ezekben a kérdésekben, tehát nehogy azt higgye, hogy én itt szakjogászai vitát akarok folytatni vagy bírósági ítéletet hozni, dehogya, tiszteletben tartom a hatalmi ágak függetlenségét, csak azt a hangulatot szeretném itt egy kicsit felvillantani, ami az intézmény körül és a kihelyezett hitelek körül található.

(11.00)

19,5 milliárdos beruházással száll be Magyarország egy ghánai gázerőmű felépítésébe. Még egyszer mondom, lehet, hogy ez békeidőben még vitaképes is lenne, az utóbbi években viszont nem állt úgy a magyar gazdaság, hogy itt azért lássuk azt a nettó megtérülést, ami miatt a magyar adófizetők érdekeit érdemes lett volna feladni. Lépjünk túl azon, hogy a MOL, a MET, az OTP, a Takarékbank és az Eximbank is folytat egyébként olyan ügyleteket a Nemzetközi Beruházási Bankkal, amelyek azért a sajtóberkekben néha kivertek a biztosítékot. Az én kedvencem mégiscsak az, hogy több mint 18 milliárd forintból teremtünk új munkahelyeket Mongóliában. Megmagyarázhatatlan egy válságidőszak kellős közepén!

Vizsgáljuk meg egy kicsit azt, hogy a hazai térben milyen működési elemeket ismerhetünk fel. Itt az ismertebb hitelek közé tartozik anno még a Vajna-féle tévévásárlási hozzájárulás. Az egyik kedvencem a Garancsi-féle Kopaszi-gát. Óbudaiként a hasonló beruházások kapcsán egy kicsit érzékeny vagyok, hiszen nálunk a Római-parton egy változtatási tilalmat rendeltek el, egyébként szerencsés módon, amit aztán feloldottak. Egy lakópark-beruházás érdekes módon kapott gyorsan engedélyt, aztán egy hónapon belül emlékeim szerint újra elrendelték a változtatási tilalmat; addig oldották fel, amíg egy kormányközeli oligarcha lakóparképítési beruházása - egyébként egy otromba beruházás a part közvetlen közelében - engedélyt kaphatott.

Én azt mondom, hogy egy Garancsi-féle Kopaszi-gát-beruházás tekintetében nem tudnak engem meggyőzni arról, hogy itt az adófizetők akárcsak közvetve is, de bármilyen segítséget kell hogy nyújtsanak. Emiatt mondják azt, államtitkár úr, nagyon sokan szakemberek, hogy az Eximbank elvesztette Eximbank-jellegét. Tehát olyan, az alternatív portfólióba tartozó tevékenységeket folytat, körülbelül, mint a Magyar Nemzeti Bank, ahol lenne egy alaptevékenység, ami nagyon fontos lenne, ehhez képest a különböző műkincs- és festményvásárlásokra elképzelhető, hogy több idő jut, mint az alapportfólióra. Nyilván ez csak feltételezés. Nem akarok lemenni bulvárszintre sem, miszerint holisztikus lélekmasszázst, jövőelemzést és

fülgyertyakezelést igényelhet a kedves vendég abban a hotelben, amit az adófizetők közvetve támogatnak bővítés-fejlesztés szempontjából.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De azt igenis látom, hogy az 52 millió eurós hitel, amely a Kopaszi-gát építkezési projektre került kiutalásra, egészen biztos, hogy máshol jobban hasznosítható lett volna. Még egyszer mondom, az Exim küldetése a magyar vállalkozások exportpiacokon való megjelenésének segítése; a versenyképesség-növelésről már beszéltünk, illetve annak a hiányáról.

Főleg azért kellene jobban meggondolniuk az Exim különböző kiadásait, mert a közzétett vezetőségi jelentés szerint nagyjából azért egy sokkal tetemesebb veszteség állt elő a szervezet életében, mint ami korábban tapasztalható volt, és úgy látom, hogy korábban a nyereséges időszakokban is a bevételek döntő részét a kamateredmény tette ki. Nem azt akarom mondani, hogy profitorientált módon kellene működni az Eximnek, egyáltalán nem, egyébként bele is van írva mindenféle szabályzatba, jegyzőkönyvbe, egyáltalán nem a profitmaximalizálás, hanem a kivitel ösztönzése a cél, és én ezzel az alapcéllal egyetértek. Nem látom azokat a magyar startupokat, amelyek a termelési lánc megfelelő fokán tudnának bekapcsolódni ebbe a folyamatba, amelyek ki tudnák nőni adott esetben a régiót. Nyilván nem azt várom, hogy itt ilyen hungaromultik lépjenek el az európai piacot, de azért részeredményeket 11 év után elvárnánk ezen a területen.

Szeretném hangsúlyozni, államtitkár úr, nem a módosítás irányával van önmagában a baj, bár nyilván a behajtások tekintetében azért ez vitás, amíg a magyar állampolgárokat ugyanezen a területen elképesztő terhelés sújtja. A módosítás első pontja, miszerint könnyebben tudjanak magyar társaságok megjeleni külpiacon, még támogatható is lenne. Az az aura, az a hangulat, az a klíma, ami viszont körülveszi az egész intézményt, már kérdőjelessé tesz minden módosítási szándékot. Elképzelhető, hogy nulláról kellene újjáépíteni ezt az egészet, gondolják ezt végig, hiszen most még menthető lenne a történet. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó napot kívánok! További jó munkát! Juhász Hajnalka képviselő asszony, a KDNP vezérszónoka a következő. parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszöntöm, elnök úr, és köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan az államtitkár úr és képviselőtársaim is kitértek arra, ez a törvénymódosítás három irányt céloz meg: egy fogalombővítés, a második vonatkozásban

az Európai Bizottság irányába vonatkozó bejelentés, és a harmadik fontos rész pedig a behajtási kötelezettségre irányul. Ez a fogalommeghatározás egy fogalombővítés is egyben, hiszen itt a magyar befektetők külföldi befektetése esetén tisztázza ez a módosítás, hogy a magyar befektetők külföldi befektetésének minősül, ha a befektetést nem egy devizabelföldi gazdálkodó szervezet közvetlenül, hanem a tulajdonában lévő külföldi vállalkozás valósítja meg. Tehát a magyar befektetés csak közvetetten valósul meg.

A módosítással a nemzeti exportstratégiával összhangban a külföldi befektetésekre irányuló finanszírozást és biztosítást a vállalkozók szélesebb köre érheti el.

Az Európai Bizottság irányába vonatkozó bejelentés kapcsán annyit emelnék ki, hogy az uniós állami támogatási szabályok alapján nem minden esetben szükséges az exporthitel biztosításának nem minősülő biztosítás, illetve a vagyont biztosítás nyújtását bejelenteni az Európai Bizottság részére, például az úgynevezett csoportmentességi rendeletek esetében. Az Exim-törvény ennek megfelelő módosítást és pontosítást tartalmaz, valamint valóban kiemelt része a behajtási kötelezettség. Az Eximbank és a MEHIB a költségvetési leghívásokat követően az államháztartásról szóló törvény előírásai alapján a magyar állam nevében hajtja be a követeléseket a magyar állam javára. A leghívásokat megelőzően pedig a MEHIB kármegelőzési, kárenyhítési lépéseket tesz az adóssal szembeni követelések behajtása érdekében, amelynek a sikeressége esetén a magyar állam készfizető kezességének igénybevétele akár részben, akár egészben elkerülhető.

Az elmúlt időszak tapasztalatai azt mutatják, hogy a behajtási kötelezettség teljesítése során sok esetben peres eljárásokra is sor kerül, amely főleg a választottbírói eljárásoknál tetemes összeget jelent. Előfordulhat, hogy az adóstól nem lehet behajtani még a tőkekövetelést sem, ugyanakkor az Eximbankot és a MEHIB-et jelentős mértékű behajtási, ügyvédi költség terheli, ugyanis a követelésekről nem mondhatnak le, mert az állam ügynökeként kell eljárniuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosítás lehetővé teszi, hogy a központi költségvetés az eredménytelen behajtási tevékenység esetén is hozzájárul a bank és biztosító esetében a felmerült behajtási költségek viseléséhez utólagos elszámolás keretében. Ugyanígy abban az esetben is, ha az Eximbank és a MEHIB sikeres kármegelőzési, kárenyhítési tevékenységnek köszönhetően nem kerül sor az állami kezesség igénybevétele.

Fontosak ezek a módosítások, így a KDNP támogatja a javaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most az MSZP vezérszónoka, Varga László képviselő úr jön. Tessék!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Érdeklődve hallgattam Z. Kárpát Dániel képviselőtársam hozzászólását, és várom Varju László képviselőtársam hozzászólását is, mert nagyon sok hasonló tárgykörben megfogalmazott előterjesztés kapcsán voltunk itt, akár éjszakába nyúlóan, és vitattuk ki a konkrét tartalmat, és sokszor helyeztük szélesebb összefüggésbe az előterjesztéseket. Ezt helyesen is tette Z. Kárpát Dániel is.

Akkor egy ilyen előterjesztésről tárgyalni, ilyen címszóval, hogy a gazdaság újraindítása, amikor egyébként emberek nagyon nehéz helyzetben vannak, a munkájukat veszítették el; akkor, amikor változatlanul három hónap az álláskereső járadék, bár az MSZP is többször javasolta, hogy emeljük föl ezt kilenc hónapra, és legyen minimum 100 ezer forint ennek az összege; akkor, amikor egyébként a kilakoltatási moratórium vége után több százakat, több ezreket is fenyegethet kilakoltatás Magyarországon, akkor mindenképpen elgondolkodtató egy ilyen előterjesztés és annak a támogatása.

A konkrét szöveget vizsgálva - persze mindenki megnézhet, végiggondolhatja - én egy szót írtam föl egyébként végül ide az anyagom tetejére: ez a „bizalom” szó. Tehát lehet-e bízni abban ez alatt a kormány alatt, ebben a kormányzati ciklusban, hogy bármi, az Eximbankot érintő javaslat az eredeti céloknak megfelelően fogalmazódik meg, ösztönzi-e a magyar vállalkozásokat, teremt-e nekik exportpiacot, vagy valami egészen más jellegű okból fogalmazódik meg, hát, az nyilván alapvető kérdés.

Az az igazság, hogy szerintem most már eljutottunk oda, hogy az ellenzék frakciói tényleg pártállástól függetlenül nem bíznak abban, hogy ilyen célokat szolgálnak ezek, akár az Eximbankkal kapcsolatos előterjesztések. 2010-et követően gyakran nehezen indokolható beruházásokat, befektetéseket finanszírozott az Eximbank. Erről nemritkán számolt be a média. Sokszor kötődtek ezek a fejlesztések kormányparti politikuskhoz, vállalkozókhoz, oligarchákhoz. És ha nagyon szofisztikált akarok lenni, akkor azt mondom, hogy kétes a megtérülése ezeknek a beruházásoknak.

(11.10)

Úgyhogy ezeknek a körét még jobban kibővíteni ilyen értelemben mindenképpen kérdőjeles. Lehet, hogy igaza van Z. Kárpát Dánielnek, hogy akkor előről kéne kezdeni a célok definiálását, és újból felépíteni az eredeti céloknak megfelelően egy hasonló rendszert, mint amilyen az Eximbank eredetileg kelte hogy legyen.

Sajnos, szerintem minden képviselőtársam mondhat akár a közvetlen közeléből példákat, az előttem szóló képviselőtársam is megtette, biztos Varju László is fog olyanokat, amiket negatív példaként tudunk elmondani ebben a tekintetben. Sokan tudják,

hogy miskolci vagyok, mindig helyi ügyeket igyekszem behozni az Országgyűlésbe, válaszokat kapni a kérdésekre, és van egy ilyen ügyünk, ami kifejezetten kapcsolatos az Eximbankkal, van egy ilyen ügy Miskolcon, ami régóta megválaszolásra vár.

Ismert az, hogy a nehézipar összeomlott Miskolcon, Diósgyőrben a rendszerváltást követően, és valahogy mindig egy érzelmi azonosulási pont, amikor a gyárról beszélünk, a kohászatról beszélünk. Fájó a hiánya, és tulajdonképpen ebben a 30 évben, rövid időszakoktól eltekintve, amik a prosperálásról szölettek akár a kohászat tekintetében, alapvetően vagy nem működött, vagy nagyon nehéz körülmények között működött kohászat valamilyen formában Miskolcon.

Ennek az újraindítása folyamatos téma, folyamatos kampánytéma egyébként, folyamatos kampánytéma az önkormányzatok részéről és konkrétan a diósgyőri körzetben is. 2010-ben, azt gondolom, volt szerepe a fideszes jelölt befutásának abban, hogy a kohászat újraindítását ígerte. Egyébként egy külföldi hátterű vállalkozás 2014-re részben eximbankos hitel segítségével, illetve ennek egy részét fel is vette ez a vállalkozás, az alapkötetelig jutottak a kampányban, tehát egy olyan mini acélműnek az alapkötetelig, ami részben megoldhatná hazánkban az ilyen típusú igényeit. Ez egy fontos dolog.

Egyébként a konkrét üggyel én egyetértek, hogy lépünk ebbe az irányba, legyen mini acélmű, különösen a térségben, ahol hagyományai vannak ennek a kérdésnek. Nyilván itt a mini acélmű, ezt különösen a szakemberek tudják, a technológiai folyamat hosszára vonatkozik, nem feltétlenül a termelésnek a volumenére, régebben nyilván egészen más technológiával működtek acélművek hazánkban.

'14-ben vártuk a választás után, hogy ha már alapkötetelig eljutottunk, mi lesz belőle utána. Nem sok mindent hallottunk. Arról hallottunk, hogy előlegek elköltésre kerültek, de nem valósult meg, nem indult el ez a mini acélmű. 2018-ban a harmadik olyan országgyűlési választás volt, ahol az önkormányzatok részéről tudott csinálni. Újabb alapkötetelék, újabb ígéretek. Változatlanul ott van az a kérdés, hogy az Eximbank korábbi finanszírozásával mi a helyzet, egy hasonló van 2018-ban meg '14-ben, most sem látjuk, hogy mi a helyzet. Várom már egyébként azt, hogy a '22-es országgyűlési választásokon milyen módon jön elő ez a kampánytéma az önkormányzatok részéről negyedjére.

Azonban az egészen biztos és megállapítható, hogy bár szükség volna az acélgépgépek újraindítására Diósgyőrben és a térségben megfelelő minőségben, volumenben, hazai igényeket kiszolgáló, szükség volna erre a mini acélműre - nyilván a kohászat teljesen nem tűnt el a térségből, de gyakorlatilag a korábbinál a töredékére sem rúg most, tehát jelentős előrelépés lehetne ez az acélmű -, azonban nem ígéretekre, nem bűvészkedésre, nem ilyen típusú eximbankos hitelekre alapozott szélhámosságokra van

szükség. Legalábbis ennek a folyamatnak egy része egészen biztosan, azt gondolom, hogy ilyen volt, pedig rengeteg jó szándékú szakember igyekezett segíteni a mini acélmű dolgát is Diósgyőrben.

Szóval, bizalom. Az az igazság, hogy nem tud bizalom lenni egy olyan helyzetben, amikor országosan is ilyesmiről hall az ember meg én magam miskolci-diósgyőri emberként arról hallok, hogy tíz éve, tizenegy éve ez a kérdés és ez a fajta ügy nem lelt megoldásra, ugyanakkor nagyon sok forrás ment el előkészítésre az adófizetők pénzéből. Úgy tűnik, hogy pénzkidobás történt tehát, úgyhogy bizalom nincsen.

Ezt az előterjesztést ebben a formában a bizalom hiányának okából nem tudjuk támogatni, de egyébként partnerek lennének abban, hogy az eredeti céloknak megfelelően előlről újraépítsük akár az Eximnek a hálózatát, rendszerét, újragondoljuk, hogy milyen célok vannak, valóban a magyar vállalkozások exportpiacainak segítése érdekében. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A DK vezérszónoka következik, Varju László képviselő úr szólhat. Tessék!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Akkor kezdjük azzal, hogy visszaigazoljuk és értjük azt, hogy jobboldali képviselőtársak helyett a Fidesz-KDNP állampárti előterjesztésével szemben a jobboldali és a baloldali ellenzék tiltakozik azért, amit önök itt benyújtottak. *(Z. Kárpát Dániel: Korrekt!)*

Három pontban szeretném ezt a történetet, mondhatnám úgy, hogy ellensúlyozni vagy ellenpontosítani, amit önök, képviselőtársaim, illetve előterjesztőként itt előadtak. Az első körben azzal szeretnék foglalkozni, amit az államtitkár úr, illetve képviselő hölgyek mondtak. A második körben az Eximbank kapcsán, mondjuk úgy, hogy képviselőtársaimtól itt hallottuk azokat a szerintünk vitatható, elítélendő gyakorlatot, amire támaszkodva mondanám, hogy eközben pedig miről beszél Szijjártó miniszter úr, miket hirdet, és aztán az következik, amit egyébként képviselőtársaim elmondtak. Harmadsorban pedig ott van maga a törvénytervezet szöveges része, ami, én azt gondolom, sok kívánnivalót hagy maga után.

Tehát akkor kezdjük az első részével, amelyben a képviselő asszony arra utalt, hogy cél az újraindítás és a gazdasági újrafellendítés, ez működjön. Hát akkor, tisztelt képviselő asszony, azt javasolom, hogy csinálják! Ne ezt a törvénytervezetet akarják támogatni, hanem azt, amire Magyarország családjai, dolgozói, munkásai, vállalkozói, munkaadói várnak! Adjanak végre olyan bérkiegészítést, ami arról szól, hogy az embereket nem kell elbocsájtani, adjanak olyan tisztességes nyugdíj-kiegészítést, akár csak egyszer, ami azért van, hogy az emberek ne haljanak éhen és legalább a gyógyszerüket meg tudják venni, adjanak családipótlék-emelést, amiről már tíz éve megfeledeztek, mindazt, ami összefoglalóan úgy szól, hogy nem

a haverokat, hanem egyébként az embereket kell segíteni, már akkor, hogyha egyébként ilyen komolyan gondolják.

Na most, ha ehhez érkezik egy ilyen előterjesztés, amire az államtitkár úr úgy utalt, hogy a piaci igények kielégítésére teszünk javaslatot, akkor, tisztelt államtitkár úr, sorolja már fel, hogy kinek a piaci igényére gondol ekkor! Mert olyan túl sokan nincsenek az eddigi gyakorlatból kiindulva, tehát legalább tudjuk meg mi is, hogy kik azok. Mondhatnék egy példát, hogy akkor, amikor a személyijövedelemadó-törvényt úgy módosítják, hogy a nagyon sok pénzbe kerülő focistáknak adnak személyijövedelemadó-kedvezményt, ott is meg tudjuk nézni, mert összesen néhány ember van, aki így jár, aki egyébként ezt az 500 millió forintot képes igénybe venni.

Szóval, államtitkár úr, árulja már el nekünk, legyen szíves, hogy kinek írták ezt a törvényt, kiről szól, kinek akarnak segíteni! Már csak azért is, hogy a közvetítő kormányznak legyen ismerete arról, hogy igazából mire készültek vagy mit szerettek volna elérni, és akkor most nem kezdem el vitatni, hogy az most helyes vagy nem helyes, alapvetően az eddigi gyakorlatból úgy indulok ki, hogy ezt nehéz lenne elfogadni.

Fontosnak tartják, ahogy az államtitkár úr utalt rá, és majd itt a törvénynél erre ki kell térni, ami közvetett, hogy az adott országban létrehozandó társaság is legyen támogatható.

(11.20)

Ha most belegondolok abba, hogy ezt akár tekinthetjük pénzkimentésnek is, hogy Magyarország állami költségvetése, a magyar adózó polgárok támogatnak egy más országban lévő vállalkozást, ha úgy működik, ha mondhatnánk, remélhetnénk, hogy gazdaságilag jól működik. De ebben a törvényben rögtön benyújtják, hogy azok a követelések, amelyek viszont nem lesznek behajthatók, az mindjárt előrevetíti azt, hogy... Nem tudom, önök milyen eredményességgel számolnak, amikor a tevékenységüket végzik, eddig én őszintén szólva inkább a kockázatok jelentős növekedését látom, nem pedig azt, hogy érdemben megtérülő befektetésekről lenne szó. Mert ha arra gondolok, hogy néhány ilyen befektetést most értékesíteni kellene, akkor, mondjuk úgy, menekülési értéken kívül nehéz lenne abból másként kiszállni, már ha egyáltalán van valaki, aki ebbe hajlandó lenne beszállni.

Másodsorban, mint ahogy említettem, mivel még egy éve sincs annak, hogy az Eximbankra vonatkozó törvényt módosítottuk, és most újra itt van, ezért újra fel kell hívnom a figyelmet, hogy a kormány, tehát a Fidesz-KDNP-állampárt láthatóan mindig a pillanatnyi érdekének megfelelően vagy ide rántja, vagy oda rántja a kormányt, összevissza cselekszik, nem tudja mi történik. Eközben azt hirdeti, mivel ígértem, hogy miniszter urat ideidézzük, úgy érzékeli, hogy „A járvány nemcsak egészségügyi, hanem gazdasági kérdés is, járvány után pedig semmi sem lesz ugyanúgy,

mint előtte volt. Teljesen új verseny indul, új szabályokkal, új szereplőkkel, új pályákon”. Ha jól értem, ezt szeretnék itt megtámasztani, hogy ezek az új szereplők, új pályák megjelenjenek. Ideidézhetnénk a minapi hírt, hogy tényleg új szereplők jönnek, mert megdöbbenve kellett hallanom, hogy Mészáros Lőrinc elvesztett egy közbeszerzési tenderen egy eljárást (*Z. Kárpát Dániel: Igen. Skandalum!*), és utána persze megtudhattuk, hogy azért, mert a veje lett a nyertes. Így aztán nagyon rácsodálkoztunk a világra, valóban új pályák, új szereplők jönnek az eddigiek alapján.

Viszont miniszter úr egy olyan összefoglaló mondatot mondott, ami alapján abban reménykedtem, hogy ha egy ilyen újabb törvénymódosítással jönnek, veszik a fáradságot arra, hogy elénk teszik a hatásvizsgálatot arra, hogy amit eddig tettek, abból mi következik vagy mi történt. Oké, értem, hogy államtitkár úr azt fogja válaszolni, hogy üzleti titok, név szerint nem lehet felsorolni. Oké, nem sorolja fel - de azért mégiscsak 450 milliárd forintot eltapsoltak az utóbbi időben! Mégiscsak arra került sor, hogy 40 milliárd forint tőkeemelését kellett végrehajtani, hogy az ilyen különböző lépéseket ki tudják fizetni, és a haverokat tudják finanszírozni! Nem akarom ismételni azokat a szereplőket, akiket emlegettek, de a legfrissebb, mégiscsak egyet említsünk, ez a Víresol Mészáros Lőrinc érdekeltségében olcsó hitel mellé ajándékpénzt is kapott önöktől. Hát, hajrá, azért ő ne maradjon ki ebből a dologból.

Összefoglalva, államtitkár úr, azt szeretném kérdezni, hogy mikor kapunk önöktől egy értékelhető áttekintést, amit tekinthetünk vagy remélhetnénk akár hatásvizsgálatnak, és ennek megfelelően az Eximbank tevékenységéről, mondjuk úgy, részletes ismereteink lehetnének. De igazából nem az Excel-tábla az izgalmas, tudja, hogy mi történt, mert az Excel-tábla megvédi önöket a tévedéstől, de azon politikai hibáktól, amikor a Fidesz-KDNP-állampárt a lojális tulajdonosi körökbe tartozó szereplőket finanszírozza, az semmiképpen nem támogatható, nem támogató, elítélendő, sőt ilyen szempontból számonkérendő azért, mert ilyen módon teljesen törvénytelen, amit csinálnak, még akkor is, ha jogszabállyal most is éppen igyekeznek törvényesíteni valamilyen folyamatot.

Az elmúlt évben - és ezért is mondom, hogy a tapasztalatokra szükség van - egy hasonló akcióba már beszálltak azzal, hogy a különböző ingatlanalapokba történő befektetési lehetőségeket lehessen jobban kihasználni. Államtitkár úr, mondjon nekünk erről néhány gondolatot, legyen szíves, hogy ez hogy sikerült, meddig jutottak el ebben, ha már erre a közvetlen, ilyen értelemben hatásvizsgálatokra vonatkozó tájékoztatáshoz vagy információkhoz nem juthattunk hozzá!

Végezetül, illetve a befejezéshez közeledve nézzük meg ennek a viszonylag rövid törvénynek azt a két fontos tételét, amelyre önök utaltak, hogy milyen

módon kell vagy érdemes önök szerint valakinek lehetőséget adni. Az egyik ilyen, önök is úgy fogalmaznak az indoklásban, hogy az állam ügynökeként eljáró szereplőket önök finanszírozni akarják. Én ezért kérdezem államtitkár urat, hogy ez most mitől lett ennyire fontos azon túlmenően, értem én, hogy ők panaszkodtak sokat, hogy kevés haszon származik abból, amit nekik el kell végezni, és önök ezt most akceptálják, és az állami költségvetésből szeretnék finanszírozni. De bennem újra itt van, hogy ugyanazt a kört, akiket önök eddig is szoktak finanszírozni, most nem hitelezni fognak, hanem olyan szereplőket találtak maguknak, akiket ebben a minőségben ilyen módon kárpótolni akarnak. Ez számomra nem elfogadható törekvés.

Önmagában a fogalmak tisztázása egy érdekes kérdés, de ebből hadd emeljem ki, hogy a cégek külföldre történő befektetési lehetőségeit támogató javaslatot önök csak technikai jellegű módosításként kezelik, az előbbieken elmondottak alapján én ezt egyáltalán nem tekintem annak. Mondhatnám úgy is, hogy a megemelt törzstőke, a tőkeemelések után történik a tőkekimentés, pénzkimentés külföldre. Ne tekintse rosszindulatú megközelítésnek, amit mondom, de azt gondolom, mindannyiunk érdeke a magyar adózó polgárok munkájának eredményeként keletkezett források védelme. A Költségvetési bizottság elnökeként mondhatom, csatlakozva a vállalkozásokkal foglalkozó bizottságunk elnökéhez, bennünket érint ez a legjobban. Ha ez így van, tekintse úgy, hogy mindaz, amit felvetünk, értelemszerűen nemcsak politikai megközelítés, miközben hangsúlyoztam a magam ellenérzéseit, de emellett ott van, hogy mégiscsak van ebben az országban 600 ezer vállalkozás, és annak egy töredéke az, amely képes hozzájutni olyan kedvezményekhez, amit önök biztosítanak.

Értem, hogy megvannak a kedvenc exportra termelő vállalatok, cégek, és őket segíteni kell akár Kínában, hiszen egyértelműen, mondjuk így, az ottani befektetést csak az ottani cégen keresztül lehet megtenni, de úgy tekintem, hogy ez, amit önök javasolnak, nem elég transzparens ahhoz, hogy el lehessen fogadni, és ilyen módon támogatni lehessen. Úgyhogy mind a két pontot, amely a fő témakört jelenti e rövid törvénymódosításban, nem tartom a konzisztenciateremtés érdekében szükséges lépésnek, éppen ezért, azt gondolom, ez elutasítandó. Már csak azért is, mert a jobb- és baloldali ellenzéknek egyaránt fontos, hogy egy igazságos gazdaság jöjjön létre, és ezt az igazságos gazdaságot semmiképpen nem szolgálja az önök által kiváltságosnak megteremtett vagy azzá tett vállalkozások iránt való támogatása. Erre mondtunk több példát.

(11.30)

Összefoglalva, azt tudom önnek mondani, hogy erre a törvényjavaslatra nem lehet igent mondani. Bár értem, hogy a Fidesz-KDNP-kormánypártnak erre az

állampárti kezdeményezésre szüksége van, hogy a barátokat tudja finanszírozni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk, tisztelt Országgyűlés. Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, de ilyenre nem látok jelentkezőt.

További képviselői felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett, a Jobbik képviselője. Tesék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért azt szeretném megjegyezni, hogy bármiféle erkölcsi tőkéje ennek a kormánynak a behajtási költségek adófizetőkre való terhelésére akkor van, ha rendezzi saját állampolgárainak a végrehajtások-behajtások által idézett helyzetét, hiszen ők nagyon nehéz helyzetben vannak.

A vita vége felé közeledünk talán, utánam már nincs is bejelentkezve senki felszólalásra. Én végig bíztam abban, hogy államtitkár úr vagy valamelyik fideszes képviselőtársam, aki harcias nemzeti retorikát üt meg, próbál megütni a gazdaságpolitika kapcsán, válaszol arra a felvetésünkre, hogy mégis mennyire lehet nemzeti az a kormány, amelynek regnálása alatt a legnehezebb sorban lévőkön leverik a 33, illetve 50 százalékos végrehajtói letiltásokat. Van azért némi vitaalap bennem ezt illetően. A ghánai gázerőmű és egyéb egzotikus beruházások tekintetében is azért szaporodnak a kérdőjelek.

Amit viszont a jövőre felálló új nemzeti egység-kormány egészen biztosan máshogy fog csinálni és nem fog helyben hagyni, az az, amit önök a járvány miatt nehéz helyzetbe kerültek számára nyitott hitelkeret kapcsán csináltak. Egészen elképesztő, hogy közpénzmilliárdok folynak el különböző csatornákon keresztül, és az szinte mindegy, hogy ezt közbeszerzésen nyeri-e meg a miniszterelnök úr üzleti köre vagy feltételezhető ismerősei, vagy éppen Mészáros Lőrinc alulmarad, és a veje nyer meg egy hasonló pályázatot; itt a lehetőségek tárháza majdnem hogy végtelen. Azt látjuk, hogy a kárenyhítő programcsomagon keresztül, amit gyakorlatilag az Eximbankon keresztül folyattak, a legnagyobb összegű, egy 25 milliárd forintos hitel a kínai tulajdonban lévő BorsodChem Zrt. irányába indult el, s ezt követi ugyanakkor Mészáros Lőrinc keményítőgyára, ahol két részletben összesen 2,5 milliárd forint került kicsatornázásra. A West Hungária Bau Kft.-t már említettük 3,5 milliárddal, de a Hungerit Zrt. is két részletben összesen 2,4 milliárd forint kölcsönt kapott. Ugye, a miniszterelnök úr veje is felmerült a hírekben, mint aki a rászorulóknak számára megnyitott hitelkeretből azért némi hitelre igényt tartott.

Én némi visszafogottságra szeretném inteni önöket. A közpénz-kicsatornázásnak a professor emeritusai önök. Ez a kormány egészen új műfajokat tudott alkotni, gondoljunk csak a vagonkezelő alapítványokra.

Legalább az idézőjeles apróért ne hajoljanak le, ami a rászorulóknak számára került megnyitásra, mert lehet, hogy magyar vállalkozások életben maradásához pontosan ezek a források lennének szükségesek. Az egészen biztos, hogy az általam felsorolt cégek tevékenységére ne mondjuk azt en bloc, hogy értelmetlen, mert nem az, lehet nagyon fontos nemzetstratégiai cél is közöttük, de hogy ők többségében nem rászorulóknak, az egészen bizonyos.

Azért szeretném némi visszafogottságra inteni önöket, mert nincs erkölcsi tőkéjük ahhoz, ami itt történik. Ennél a kimondottan nehéz helyzetbe került és a válság miatt nehéz helyzetbe került vállalkozások számára nyitott keretnél fel sem merülhetnének ezek a vagy oligarchákhoz köthető, vagy igen terebélyes anyagi háttérrel rendelkező cégek. S még egyszer mondom, ahol az erkölcsi tőkéjük végképp elkopik, az a magyar devizahitel-károsultak, a végrehajtók áldozatainak a helyzete. Itt azért nem ezer és nem kétezer emberről van szó, több tízezer, egy-két százezer embernek a mindennapi életét lehetetleníti el. Tudom, hogy államtitkár urat némiképp kellemetlen helyzetbe hozom, hiszen nem feltétlenül ennek a napi-rendnek a kizárólagos tárgya az, amiről beszélek, de hogy egyáltalán nincs kormányálláspontra a magyar emberek tömeges kifosztásáról, az egészen elképesztő. Az pedig még inkább, ha ez a kormány patrióta gazdaságpolitikát igyekszik mímelni vagy elbábozni, nemzeti sziruppal önti le magát, ugyanakkor nemzetársaink százezreit árulja el ily módon, és hagyja őket egy járványügyi veszélyhelyzet közepén egy elképesztően kilátástalan helyzetben.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, a kilakoltatási moratórium öt nap múlva lejár, az órák újra elkezdnek ketyegni. Önök nem tehetik meg, hogy egy járványügyi veszélyhelyzetben utcára tesznek magyarokat. Az pedig, hogy gyermekek elhelyezés nélkül a Covid-járvány és a válsághelyzet közepén kerüljenek utcára, egész egyszerűen merénylet a magyarság ellen. Semmiféle erkölcsi alapjuk nincs arra, hogy ez így maradjon.

Még egyszer mondom, számítottam arra, hogy érdemi választ kapok a kérdéseimre még abban a körben, amikor én is tudok reagálni. Sajnálom, hogy ez nem történt meg, de elvárom önöktől, hogy legalább legyen állásponthoz egy-két százezer magyar embert érintő kérdések tekintetében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kedves Képviselőtársak! Kíván-e még valaki szólni? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(Vargha Tamás: Igen.)* Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminiszteri államtitkár: Köszönöm szépen a lehetőséget.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a hozzászólásokat, a támogató hozzászólásokat különösképpen.

Z. Kárpát képviselő úrtól megszoktuk, hogy kitágítja a vita határait, ez nem az első alkalom, és nem is az utolsó. Természetesen igyekszem minden kérdésre választ adni. Úgy érzem azonban, hogy képviselő úr átaludta az elmúlt éveket két szempontból is. Egyrészt nem vette észre, hogy az ön mögött ülő párt a jobboldalról a baloldalra távozott, és még mindig abban a tévképzetben van, hogy a Jobbik egy jobboldali párt. *(Közbeszólások.)* De ez sajnos már nem így van. S átaludta abból a szempontból is, hogy nem vette észre, hogy az Eximbank az elmúlt években milyen teljesítményt nyújtott.

Varju képviselő úr a statisztikákat és az Excel-táblákat emlegette. Ha ezeket az Excel-táblákat és statisztikákat megnézik és figyelmesen elolvassák, akkor érzékelhető, látható, kézzelfogható és számokban mérhető az a teljesítmény, amit az Eximbank a közelmúltban, a legutóbbi években végzett. 2020 volt az egyik legsikeresebb éve 400 milliárd forintot meghaladó új hitel kihelyezésével, és az ügyfelek száma elérte a 2 ezret abból a Varju képviselő úr által emlegetett 6 ezerből, amelynek 93 százaléka kis- és középvállalkozó volt.

Szó volt itt a munkahelyteremtésről és a gazdaság újraindításáról is. Tisztelt képviselő úr, ha figyelemmel követte volna az Eximbank tevékenységét, és beleásta volna magát a mongol hitelezésbe, akkor észrevehette volna, hogy az a bizonyos országhitel, amit Mongólia kapott, a magyar vállalkozásokat segíti, hiszen magyar vállalkozások fogják megépíteni azt az üzemet, amelyet Mongólia ebből az országhitelből épít. Tehát a magyar költségvetésben adóforintokban jelentkezik, és magyar munkahelyeket teremt, hiszen magyar vállalkozás fog ott dolgozni és építeni.

A hitelmoratórium pedig a legnehezebb helyzetben lévőket segíti, bármennyire is igyekszik ezt a képviselő úr nem észrevenni és nem elismerni. Közben olyan nagy ívű mondatokat mond, hogy közpénzmilliárdok folynak el a kárenyhítő program keretében vagy azon kívül, ez nem derült ki pontosan. Ha Varga László képviselő úr Miskolcot említette, mint az ő választókeretét, akkor hadd említsem meg, hogy én Székesfehérvár országgyűlési képviselője vagyok. S ha már kitágítottuk a vitát, és Magyarország keleti részét is bevontuk, akkor vonjuk be Magyarországot nyugati részét, Székesfehérvárt is. Az elmúlt időszakban 5,8 milliárd forintot kaptak a kárenyhítő program keretében székesfehérvári vállalkozások, amelyeknek több mint 90 százaléka kis- és középvállalkozó. De ha még egy kicsit tágítjuk a kört, akkor a Külgazdasági és Külügyminisztérium versenyképesség-növelő támogatása első, második és a jövőben megnyíló harmadik üteme tekintetében is fogja támogatni a vállalkozásokat. Ez Székesfehérvár esetében csak az elmúlt egy évben, csak a járvány ideje alatt 9 milliárd forint volt.

(11.40)

Ezzel majdnem 5 ezer székesfehérvári munkahelyet védtünk meg; mert nem az az elképzelésünk és nem az a koncepciónk a munkahelyek megvédésére, hogy munkanélküli-segélyt kell adni, és ezzel bent tartani az embereket a munkanélküliségben, hanem munkahelyeket kell teremteni, és lehetőséget adni az embereknek, hogy dolgozzanak és munkát vállaljanak. Ez egy alapvetően más filozófiai megközelítése a munkahelyek megvédésének, mint az önké.

És ugyanez vonatkozik az említett családi pótlékra is: mi nem a családi pótlékban és annak emelésében hiszünk, hanem abban hiszünk, hogy a családi adókedvezmény segítségével minél több családnál minél több pénz maradjon az adóforintokból. Azt gondolom, az elmúlt tizenegy év bizonyítja, hogy ez a filozófia, ez a hozzáállás és ezek az intézkedések sikeresek voltak.

Azt gondolom, hogy minden magyar vállalkozásnak joga van akármilyen hitel felvételéhez akármelyik banktól, így az Eximbanktól is, és amennyiben a kifizetés feltételeinek megfelelnek, akkor jogosan vették fel a hitelt. Ha nem tudtak élni vállalkozások a hitel felvétele után azzal a rendelkezésre álló forrással, amit felvettek, akkor ez nem a finanszírozó bankon, hanem a vállalkozáson kérhető számon.

Varga László képviselő úr a bizalmat említette. A bizalom mellett, én azt ajánlom képviselő úrnak is, hogy a számokat nézze meg, a statisztikákat olvassa el, elemezze az értékeket, a számokat és a tényeket, és akkor látni fogja, hogy a bizalom mellett a tények igazolják e törvényjavaslat módosításának a céljait is.

Igen, a gazdaság újraindításának része ez a törvényjavaslat is, ezzel is hozzá szeretnénk egy kockát tenni ahhoz az intézkedéscsomaghoz, amellyel a magyar gazdaságot szeretnénk a járvány után, a járvány végén most újraindítani.

És valóban, azt gondolom, hogy piaci igény, az Eximbank hiteleire és az Eximbank munkájára - amit szeretnénk megköszönni az Eximbank minden dolgozójának - szükség van, ezt a 2020-ban jelentkezett több mint kétezer ügyfél is bizonyítja. Még egyszer a számok: rekordösszegű, 400 milliárd forintot meghaladó új hitelt folyósított 2020-ban az Eximbank.

És hogy más országokban működő magyar vállalatokat támogatnak: attól, hogy más országokban jogi entitásként, leányvállalként bejegyezznek egy magyar vállalatot, attól még magyar vállalat marad, magyar vállalatot támogatunk. Ez természetesen része annak a politikának és annak az elképzelésnek, hogy támogatni kell nemcsak azt, hogy a külföldi vállalkozók Magyarországon beruházzanak és beruházásokat kezdjenek, folytassanak és bővítsenek, hanem azt is, hogy a magyar vállalkozások külföldi országokban kezdjenek vállalkozásba, és ebben szeretnénk őket ezzel is támogatni.

Igen, Szijjártó Péter miniszter úr sokszor említette, hogy új világ és új verseny jön el, hiszen kapacitások záródtak be a járvány idején, és ezek a kapacitások meg fognak nyílni. Nem biztos, hogy azokban az országokban nyílik meg, amelyekben bezárták őket, egy verseny alakult ki, hogy ezeket a kapacitásokat azok az országok, amelyek képesek, elég erősek... - és Magyarország egy ilyen ország, mert időben lép és gondolkodik azon, hogyan szerezzen és nyisson meg új kapacitásokat Magyarországon. Így nyílnak meg új pályák és új lehetőségek, és ennek része a más országokban történő beruházás is.

Az üzleti titkokat és a banktitkokat természetesen nem ismerhetjük meg, de már említettem, a nyilvános statisztikák és Excel-táblák olvashatók, és ha értő szemmel olvassa és elemzi őket, akkor mindenki láthatja, hogy az Eximbank tevékenysége folyamatosan bővül és növekszik.

Én azt gondolom, hogy nemcsak politikai szempontból és megközelítésből ismerhetjük el ezeket az eredményeket, hanem ezt bizonyítják a tények is. És ha egy törvényen változtatunk, és az Eximbankról szóló törvényt most változtatjuk, akkor az csak azt bizonyítja, hogy ahogy változik a világ körülöttünk - mostanában viszonylag gyorsan, de ha igyekszünk követni ezeket a változásokat -, akkor a megfelelő időben megtett lépések meg fogják hozni ennek a döntésnek a gyümölcsét a közeljövőben.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és még egyszer arra kérem az Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot a szavazáskor. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 18 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes agrártárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15987. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Farkas Sándor úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárnak, előterjesztőnek. Államtitkár úr, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat 23, azaz huszonhárom törvény módosítására tesz javaslatot; jelen felszólalásomban röviden szeretném összefoglalni az egyes módosítások tartalmát.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény a termőföld védelméről szóló törvény módosításához kapcsolódik, annak érdekében, hogy a földvédelmi ügyekben a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból a szükséges adatlekerdezés biztosítható legyen.

A védett természeti területek védeltségi szintjének helyreállításáról szóló törvény módosításának indoka a termelőszövetkezeti földhasználati joggal érintett földrészletek tulajdonjogának rendezéséről szóló és 2021. január 1-jével hatályba lépett szabályokhoz kötődik. Január első napjától a törvény erejénél fogva az állam tulajdonába kerültek azon földrészletek, amelyekre az ingatlan-nyilvántartás szerint termelőszövetkezeti földhasználati jog volt bejegyezve. Mindezek okán a védett természeti területek védeltségi szintjének helyreállításáról szóló törvény hatályát már nem kell kiterjeszteni ezen földterületekre, hiszen állami tulajdonba kerültek, valamint a kisajátítás ezen ingatlanok esetében okafogyottá vált.

A meteorológiai tevékenységre vonatkozó új rendeleti szintű szabályok szerint az Országos Meteorológiai Szolgálat fogja ellátni Magyarország teljes területén a repülésmeteorológiai tevékenységet, így a légi közlekedésről szóló törvényből hatályon kívül helyezésre kerül a HungaroControl Zrt. feladatai közül a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér légtérben végzett repülésmeteorológiai feladat ellátása.

A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló törvény módosításának célja alapvetően technikai pontosítás. Egyrészt a mezőőri járulék rendeltetéscéltól eltérő felhasználása vonatkozásában szükséges az ellenőrzésre vonatkozó rendelkezés, másrészt január 1-jével a fővárosi, megyei kormányhivatalok helyett a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara látja el a mezőőrök nyilvántartásának feladatait, harmadrészt szükséges a szakmai felügyeleti szabályok kiegészítése.

Az úgynevezett géntörvény módosításának célja jogharmonizációs jellegű, a 2019/1381-es uniós rendelet vonatkozásában ülteti át az adatkezelésre vonatkozó szabályokat.

A következő törvény a vetőmagtörvény. Módosításának indoka egyrészt a jogszabályoknak nem megfelelő szaporítóanyag saját célú felhasználására és forgalomba hozatalára vonatkozó tilalom megállapítása, másrészt a vetőmag-előállítási zárt körzet esetében a hirdetmény kihelyezésének pontosítása, harmadrészt az internetes értékesítés vonatkozásában - amely különösen a szőlő- és gyümölcsszaporító anyagok vonatkozásában tendenciózusan növekszik - megteremt a jogi háttér ezen értékesítési forma ellenőrzéséhez.

Az agrár- és vidékfejlesztési támogatási eljárásokról szóló törvény módosítása szintén technikai jellegű.

(11.50)

Összefügg az őstermelőkre vonatkozó tavaly év végén megalkotott új szabályokkal, valamint a támogatási kérelmek beadásában segédkező falugazdászok munkájával. A termőföld védelméről szóló törvény módosításának elsődleges célja a termőföld engedély

nélküli, más célú hasznosítására vonatkozó szabályozás módosítása az Alaptörvényben rögzített, a termőföld védelmére vonatkozó kötelezettség megvalósíthatósága érdekében. A földvédelem időszerűsége kapcsán csak szeretném megemlíteni, hogy az elmúlt 30 évben több százezer hektár termőterület veszett el az országos kataszterből más célú hasznosításra, utak, vasutak, települések fejlődése, gyárak, üzemek, termelőüzemek létesítése jogán. Erre nem vagyunk képesek, hogy ezeket a termőterületeket pótoljuk. Erre csak egyetlen ország van Európában, ez pedig Hollandia.

A földvédelem szabályainak felülvizsgálata mellett a törvényjavaslat további célja más törvényekkel való szabályozási összhang megteremtése, technikai jellegű módosítások végrehajtása, valamint a gyümölcsültetvényekre vonatkozó szabályok pontosítása. Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló törvény módosításával a parlafű elleni védekezés hatékonyságának növekedését várjuk. A továbbiakban nem lesz akadálya a védekezésnek a területen lévő, jelen lévő kultúrnövény egyébként elégséges tőszáma.

A pálinkatörvényről. A pálinkatörvény módosítása ugyancsak jogharmonizációs okokra vezethető vissza. Az Európai Unió 2019-ben megreformálta a szeszes italokra vonatkozó szabályozást, felülvizsgálva egyúttal a szeszes italok földrajzi árujelzőinek bejegyzési módját és oltalmát is. A módosítás hármas célt szolgál. A hatályát veszítő 110/2008/EK rendeletre való hivatkozást felváltja a 2019/787-es rendeletre való utalás. Pontosítja a pálinkatörvény szövegét az oltalom fajtáját illetően, ugyanis az uniós szabályozás értelmében csak földrajzi jelzésre lehet oltalmat szerezni, eredetmegjelölésre nem. Végül rögzíti, hogy a törvény mely rendelkezéseit kell alkalmazni a pálinka mellett a törkölypálinkára is.

Erdőtörvény. Az erdőtörvény módosításának célja, hogy az erdőfelújítási kötelezettség hatósági kikényszerítése során ne érje váratlanul az erdőgazdálkodót vagy az erdő tulajdonosát az alkalmazandó hatósági intézkedéssorozat, amely először erdőfelújítási biztosíték előírásában, majd annak nem teljesítése esetén bírság formájában jelenik meg. Emellett a családi gazdaságról szóló törvény hatálybalépésével bevezetett új kategóriának, az őstermelők családi gazdaságának az erdőgazdaságban való szabályozását kívánja rendezni. Az őstermelői családi gazdaság tagja képzett erdész szakember, abban az esetben ő végezheti az erdőgazdálkodás feladatainak szakirányítását is.

A Nemzeti Földalapról szóló törvény módosításának indoka a Nemzeti Földalapba tartozó földrészek hasznosítási formáinak a földforgalmi törvényben meghatározott előírásokkal való összhangba hozatala, amely az erdők használatára vonatkozó új szerződéstípusok alkalmazásának lehetőségét jelenti. A 2012 óta működő agrárkárenyhítési rendszer eddig megfelelően kompenzálta a termelők kedvezőtlen időjárási jelenségekből fakadó veszteségeit, azonban

az elmúlt években tapasztalt, egyre szélsőségesebb időjárás miatt a kárenyhítési alap forráshiányossá válhat. Ezt elkerülendő szükséges a mezőgazdasági kárenyhítési törvény módosításával a termelői hozzájárulás összegének megemlése.

A törvényjavaslat szerint a kárenyhítési hozzájárulás mértéke évenként a mezőgazdasági termelő használatában lévő ültetvényművelésre szolgáló termőföld után hektáronként 4500 forint, az eddigi 3 ezer forinttal szemben, a szántóföldi zöldségtermesztésre szolgáló termőföld után hektáronként 4500 forint, az eddigi 3 ezer forinttal szemben, míg az egyéb szántóföldi kultúrák termesztésére szolgáló termőföld után hektáronként 1500 forint, az eddigi 1000 forint helyett emelkedne. Jelezni kívánom, hogy ez az összeg gyakorlatilag a rendszer felállítása óta, azaz lassan tíz éve változatlan volt.

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvény módosítása deregulációs okból szükséges. Hatályon kívül helyezésre kerül a mára már kiüresedett földkiadó bizottságokról szóló törvény, így az arra való hivatkozásokat értelemszerűen módosítani szükséges. A földforgalmi szabályozás módosításával, az elővásárlási és előhaszonbérleti jog gyakorlásával összefüggésben kerülnek a bírói gyakorlatban már kimunkált elvek mentén szabályok megállapításra, valamint az erdőkezelés jogcíme kerül pontosításra. Ezek mellett az osztatlan közös tulajdoni viszonyok megszüntetésével összefüggésben kerül a törvény kiigazításra.

A mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és szakmaközi szervezetekről szóló törvény módosítása a mezőgazdasági szaktanácsadói tevékenység végzésének szabályozásához szükséges törvényi rendelkezések megállapítására irányul. A részaránykiadási folyamatokat lezáró 2020. évi XL. törvény módosítása a termelőszövetkezeti földhasználati joggal érintett, önálló helyrajzi számon nyilvántartott utaknak az illetékes települési önkormányzat tulajdonba adására irányul.

Az Állatorvosi Kamaráról szóló 2020. évi LIII. törvény módosítását kodifikációs hiba kijavítása indokolja. A Magyar Állatorvosi Kamara jelzése szerint a 2021. évben állatorvosi diplomát szerzett állatorvos vonatkozásában is indokolt csak a diploma megszerzésének évét követő 6. évtől előírni az ötéves szakmai gyakorlat meglétének feltételét az önálló praxis engedélyezéséhez. Erre a 2020. évben vagy azt megelőzően végzett állatorvosok esetében lenne csak lehetőség, viszont a 2022-től végzetek már ezen kötelezettség ismeretében felvételiztek az egyetemre, így rájuk nézve az előírás nem okoz hátrányt.

Az osztatlan közös tulajdonviszonyok megszüntetése igen széles körét érinti az állampolgároknak, akik vonatkozásában alapvető cél, hogy közérthető szabályozással és hatékonyan mehessen végbe ez a folyamat. A törvény elfogadása óta eltelt időben számos jelzés érkezett az Agrárminisztériumhoz, amely

alapján indokolt a törvény jogalkalmazását könnyítő módosítását megtenni.

A családi gazdaságokról szóló törvény módosítása kisebb jogalkalmazási problémák kiküszöbölése miatt szükséges. Az őstermelők családi gazdasága esetében rendelkezni kell arról a lehetőségről, hogy törülésre kerüljön az őstermelők családi gazdasága, ha a tagok együttes döntése alapján a továbbiakban nem kívánnak őstermelői családi gazdaságként tovább működni, illetve ha a felszólítás ellenére sem pótolják a felmerült hiányosságokat, így nem felelnek meg a törvényi feltételeknek. Egyértelműsíteni szükséges továbbá, hogy bármely tag tagsági jogviszonyának megszűntetése esetén az őstermelők családi gazdaságát alapító szerződés hatálya a gazdálkodást tovább folytató tagok tekintetében fennmarad. Azonban ha a tagok száma egy főre csökken, akkor a szerződés is hatályát veszti. Tekintettel arra, hogy a törvény a családi mezőgazdasági társaságokra vonatkozóan nem írja elő a személyes közreműködés kötelezettségét, hatályon kívül helyezhető az erre vonatkozó rendelkezés.

A szőlészettről és borászatról szóló törvény módosítása rendelkezéseket állapít meg a kockázatos besorolású borászati üzemengedély jogosultjaival kapcsolatban. A borászati üzemengedélyes akkor minősül kockázatos besorolásúnak, ha meghatározott jogszabálysértéseket adott időszakon belül több ízben követ el. Az ilyen besorolású borászati üzemengedély-jogosultnak szigorúbb adminisztratív követelményeket kell teljesíteni. A törvény bővíti a borecettel azon termékek körét, amelyek esetében nem szükséges a közfogyasztásra történő forgalomba hozatalhoz analitikai és érzékszervi vizsgálat, valamint forgalomba hozatali azonosító.

(12.00)

Kiegészül továbbá a kisüzemi bortermelői regiszterekről, a borbíráló szakvizsgával rendelkező személyekről, valamint a regisztrált borversenyekről vezetett nyilvántartás személyes adattartalmával.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján láthatjuk, hogy a tárgyalt módosítások apróbb, javarészt technikai jellegűek. Ugyanakkor ezek a kisebb korrekciók az érintett gazdáknak, gazdálkodóknak, vállalkozásoknak mégis értelmezhető segítséget nyújtanak. Kérem tehát a tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elmondott indokok alapján a törvényjavaslatot támogassák, és majd fogadják el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként a Fidesz vezérszónoka, Horváth István képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszter-helyettes úr által az expozéban elmondottak rámutatnak arra, hogy alapvetően sok-sok kisebb technikai módosítást, jogharmonizációt tartalmazó agrártárgyú törvény módosítását tárgyaljuk most. A törvényjavaslat 22 agrártárgyú törvény módosítását tartalmazza. Azt gondolom, jól tette az előterjesztő, hogy egybefoglalta a módosításokat. Így csomagban tudjuk megtárgyalni, és nem kell 22 apró módosításról külön-külön vitát, majd szavazást folytatni.

Most részletesen nem kívánok kitérni a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény, a légi közlekedésről szóló törvény, az állatorvosi kamarai törvény, a fegyveres biztonsági őrségről szóló törvény, az agrár- és vidékfejlesztési támogatási eljárásokról szóló törvény, az erdőtörvény, az NFA-törvény, a földművelési törvény, a termékpiaci törvény és a géntörvény módosítására, mert az azokban szereplő módosításokról, jellegük miatt, a részletes vita szakaszában érdemes szót ejteni.

A védett természeti területek védeltségi szintjének helyreállításáról szóló törvény módosítására, valamint a termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezéséről szóló törvény módosítására tartalmilag összefüggő célból kerül sor. Nevezetesen, a mintegy negyed évszázada befejezetlen részaránykiadási eljárásokat a tavalyi évben általunk megalkotott és a 2021. január 1-jével hatályba lépett új törvényi szabályokkal rövid eljárásban úgy tudjuk véglegesen rendezni, hogy az érintett, sok esetben már idős személyek méltányos összegű kifizetésben részesülhetnek. Ez aranykorona-értékként 50 ezer forint összeget jelent, amely iránt már idén január 1-je óta benyújthatják az igénylésüket a kormányhivatalokhoz. Cserébe az állam magához váltotta a mind ez idáig ki nem adott földterületeket, amelyek között találhatóak olyan utak is, ahol célszerű a helyi úthálózatot egyébként is kezelő települési önkormányzat számára átadni annak tulajdonjogát.

Fontosnak tartom ugyanakkor, hogy a korábbi szabályoktól eltérően a csatornák és árkok tulajdonjoga marad a Nemzeti Földügyi Központnál, amely szerv egyébiránt az öntözési ügynökségi feladatokat is ellátja. A részarányjogosultak által aranykoronaként igényelhető 50 ezer forintos kompenzáció vonatkozásában szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét, hogy a választókeretükben tájékoztassák az érintetteket az igénylés lehetőségéről és az eljárásról. Ugyanis még sok érintett nem rendelkezik arról információval, hogy pénzkifizetésre lennének jogosultak. A leginkább érintett térségek Csongrád-Csanád, Heves, Pest, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Zala megye.

A vetőmagtörvény kapcsán a Fidesz képviselőcsoportja részéről üdvözljük, hogy a hatóság lehetőséget kap az internetes értékesítések ellenőrzésére. A járványos időszak alatt jelentősen megnövekedett az internetes kereskedelem és a csomagküldéssel járó vásárlás gyakorisága. Igaz ez a vetőmagvak, szőlő- és

gyümölcszaporító anyagok esetén is, ami alatt első sorban nem a nagyüzemi beszerzéseket kell érteni - hiszen azokat leggyakrabban integrációs kapcsolatokon keresztül vásárolják a gazdák -, hanem a házikertekre gondolok.

A pandémia nyomán egyfajta reneszánszát éli a kertészkedés, még a nagyobb városok lakótelepeinek árnyékában is kialakultak közösségi kertek, amit a magam részéről remek kezdeményezésnek és örvedetes iránynak tartok. Hatalmas csalódást tud okozni azonban, ha az elvetett magvak, az elültetett szaporítóanyagok rossz minőségűek, és az úgymond zöldfülű gazda hiába várja a kelést, a növekedést. Nem engedjük, hogy az ilyen csalárd köklerek kedvét szegjék a lelkes kis gazdáknak. Fontos, hogy a hatóság idejében be tudjon avatkozni, próbavásárlással ellenőrizni tudja az internetes webkerteszeteket.

A termőföld védelméről szóló törvény kapcsán megdöbbenve hallgattam miniszterhelyettes úr szavait, amikor a termőföldterületek csökkenésének mértékéről beszélt. Ugyanis az elmúlt 30 évben mintegy 800 ezer hektárral csökkent az ország termőterülete. Az az érzésem, hogy fel sem tudjuk mérni, mekkora kincs a termőföld. Nem vigyázunk rá eléggé, ha egy újabb beruházás esetén nem állítunk terelő akadályokat a beruházó elé, amely akadályok az egyébként környezeti vagy szociális szempontból is teherként jelentkező barnamezők újrahasznosítására ösztönöznének.

Jó példa erre a naperóművek kérdése. A technológia fejlődésével mára a versenyképes módon termelő napelemfarmokkal ki tudjuk váltani a súlyos környezeti károkat, környezetszennyezést okozó széntüzelésű erőműveket. Azt látjuk ugyanakkor, hogy a naperóművek igen gyakran szántóföldeken, legelőkön létesülnek, ennek oka valószínűleg ott keresendő, hogy a beruházást olcsóbb - szó szerint - zöldmezőn megvalósítani, mint kitakarítani egy felhagyott gyártelepet, és egy barnamezős beruházással ezt megvalósítani. Ezt azonban gazdaságsszabályozási technikával és normatív szabályozással tudjuk befolyásolni. Támogatjuk, hogy az átlagosnál jobb, illetve 15 aranykoronánál értékesebb földeken ne valósuljon meg ilyen beruházás.

A magam részéről még ennél is tovább mennék. Nyugat-Európában sok helyen látni példát arra, hogy a mezőgazdasági művelés és a napenergia-termelés jól megfér egymással. Ezt agro-fotovoltaikának hívják. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a napelemtáblákat olyan magasságban helyezik el, hogy alatta az üzemszerű gazdálkodás elvégezhető legyen. Mindez megjelenhet egy szőlőben, ahol a kordonoszlopok némely kimagasló, 3-4 méteres oszlopára, kertészetenben, ahol a napelemek tartószerkezetére építik rá az öntözőberendezést, vagy akár szántóföldön, ahol olyan magasan alakítják ki ezeket a napelemeket, hogy alatta akár a kombájn is elférjen.

Az élelmiszerlánc-törvény módosítása kapcsán támogatjuk a parlagfű elleni védekezés szabályainak

szigorítását. Sokszor például napraforgótáblákban azért nem tudta a hatóság kényszerkaszályással mentesíteni a területet, mert azon az agronómiailag indokolt tőszám fele jelen volt. Olyan területre gondolok például, ahol a növényzet fele napraforgó, de a másik fele parlagfű. Ne védjük azokat a gazdákat, akik elhanyagolják a gyomirtást, és emiatt a pollenekre érzékeny, allergiás embertársaink heteken keresztül fuldokolnak a pollenektől! Nagyon helyénvaló, ha a továbbiakban a hatóság a földhasználók költségére el tudja végezni a kényszermentesítést ezeken a földeken.

A pálinkatörvény módosítására áttérve, a frakciónk részéről támogatjuk az uniós jogból eredő harmonizációs módosításokat és fogalmi pontosításokat. Szeretném jelezni egyúttal, hogy várjuk a miniszter úr által beharangozott eredetvédelmi törvény őszi benyújtását. Meggyőződésem, hogy a termékek eredetvédelme olyan megkülönböztető jellegzetesség, amely támogatni tudja a hazai termékek arányának növelését, de erősíti a helyi önbecsülést is, hiszen büszkéek a termelők arra a magasabb minőségre, ami földrajzilag hozzájuk kötődik. Franciaországban, kis túlzással élve, nincs olyan falu, amelynek ne lenne saját sajtja, és ez a megkülönböztető jegy aztán magasabb értékesítési árakat is tud biztosítani a termelőknek. Érdeemes ezeket a példákat tanulmányozni és a hazai viszonyok közé bevezetni.

A kárenyhítési törvény kapcsán előjáróban szeretném kiemelni, hogy az elmúlt évtized tekintetében kijelenthetjük, hogy a rendszer jól vizsgázott, jó bizonyítványt érdemel. Sok termelőt segített át nehéz időszakokon vagy mentett meg a csódtól.

(12.10)

A biztosítások számának növekedése is azt jelzi, hogy megértették a gazdák annak fontosságát. A tavalyi évben elfogadott krízisbiztosítási rendszer pedig egész Európában elsőként nálunk indult el.

Azt gondoljuk, hogy a termelői befizetések összegének megemelését időszerű volt napirendre venni, hiszen az elmúlt tíz évben az értékesítési árak jelentős növekedése volt jellemző, amelyből érdemes ezt a relatív kis összeget, tehát hektáronként plusz 1000-1500 forintot átcsoportosítani annak érdekében, hogy a kárenyhítési rendszer stabilitása további évekre fenntartható maradjon.

A Fidesz képviselőcsoportja részéről támogatjuk a Magyar Állatorvosi Kamara javaslatát, hogy az idén diplomát szerző állatorvosok számára se legyen még követelmény az ötéves gyakorlati idő az önálló praxis-hoz. Nyilvánvalóan a jövőre végző hallgatók ugyanakkor már annak tudatában felvételiztek annak idején az egyetemre, hogy ezt a feltételt teljesíteniük kell.

Az osztatlan közös tulajdoni viszonyok régi teherként nehezítik a gazdák mindennapjait. A '90-es évek elhibázott agrárpolitikai döntéseit nem lehet visszacsinálni, de helyénvaló, hogy utat nyitunk az

érintettek számára ennek megoldásához. Ezek azt érintettek viszont nagyon nagyszámúak, ezért alapvető szempont, hogy a szabályozás a lehető legkevesbé bonyolult és közérthető legyen.

Sajnálom, hogy a veszélyhelyzet miatt az eljárások nem voltak elindíthatóak, azonban talán kicsit szerencse, hogy így lehetőségünk van a további pontosításra. Végezetül pedig: a családi gazdaságokról szóló törvény és az új bortörvény olyan nemrég elfogadott két jogszabály, ahol indokolt a finomhangolás a kisebb hibák korrekciójára.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja részéről támogatjuk a törvényjavaslat elfogadását, és az elmondottak alapján erre kérem önöket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tes-sék!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! 22 törvényt módosítanak, és egyet kivezetnek, ezért hívják, ugye, salátatörvénynek, de azért ez mégiscsak túlzás. Már csak azért is, mert nagyon sokszor előterjesztőként és kormányparti hozzászólásként is elhangzott, hogy kizárólag technikai jellegű pontosításokat tartalmaz, ami azért erős túlzás; amilyen sokszor elmondták már, az gyanús kellett hogy legyen számunkra.

Valóban, döntően európai uniós jogharmonizációról, technikai pontosításokról, adatkezelési részlet-szabályokról szól, de azért elrejtettek közte érdemi javaslatokat is, illetve olyanokat is, ami egyáltalán nem kellene hogy egy agrártárgyú salátatörvény tartalma legyen, és ezek mellé még akkor érdemes hozzátenni azokat, amelyek komoly hiányérzetet hagytak bennünk. Tehát megnyitnak olyan területeket, amelyeken bőven lenne mit tenni, de mégsem azokat a paragrafusokat módosítják, amelyekre, mondjuk, az érintett ágazat szereplői várnak évek óta.

Kezdeném talán azzal, hogy itt az agrárkárnyhítési alapon történő 50 százalékos díjemelési kötelezettség megjelenik, ami azért okoz furcsa helyzetet, mert itt évekig a Ház falai között azt hallhattuk, hogy hány milliárd forint plusszal zárt az adott évben a kárnyhítési alap, és hogy ez milyen újabb lehetőséget nyit meg számára. Gondolok itt akár a jégeső-elhárítási rendszer országos kiépítésére és az egyéb beruházásokra. Ehhez képest azért gyorsan kifutottak ebből a pénzből, és gyakorlatilag egy újabb adóemelésre kényszerítik így a gazdálkodókat.

De ez így nem járható út. Azért lássuk be, hogy az időjárás tényleg valóban folyamatosan szélsőségesebbé válik és egyre alkalmatlanabbá a jelenlegi technológiák mellett az élelmiszer előállítására. Tehát ezzel a logikával akkor gyakorlatilag most már

kétévente ide kell hozni majd ezt a jogszabályt, hogy mindig majd 50 százalékkal emeljük az érintett gazdálkodók költségeit. Ez lehet, hogy tűzoltásra alkalmas, és a fagykárokat majd az idei évben tudjuk ebből rendezni, az állami kötelezettséget lehet ebből vállalni, de semmiképpen nem egy fenntartható vállalás.

Hiányoljuk itt most már 11 éve azokat a törvénymódosításokat, amelyek a klímaváltozással összefüggésben képesek lehetnek azokat a technológiákat Magyarországon széles körben alkalmazhatóvá, megismerhetővé tenni, amelyek képesek lennének ezen szélsőségesé vált időjárási körülmények között is egy megbízhatóbb termelést biztosítani a gazdálkodók számára.

Tehát ha letesszük a történet egyik lábát, és nagyon helyesen, gondoskodunk arról, hogy ez a kárnyhítési alap működjön, akkor ne feledkezzünk el a másik lábáról. Tömegével várnánk a nálunk szerencsésebb országokban már bevált, kipróbált módszereket, amelyek olyan termeléstehnológiákat tartalmaznak, amelyek képesek alkalmazkodni legalább részben a megváltozott körülményekhez; mert ez így egy soha véget nem érő ördögi kör lesz, amikor évről évre majd emeljük ezt a díjat, de a valódi problémát ezzel nem kezeljük.

Elhangzott itt az Agrárkamara is, ugye, újabb jogszabályokat kap, ezúttal a mezőri adatokkal tud majd rendelkezni. Itt most már, nem is tudom, legalább két tucat olyan módosítás volt az elmúlt időszakban, amivel folyamatosan az Agrárkamarának a jogköreit bővítjük.

Tényleg egy olyan érzésünk van, hogy egy állam az államban, sőt volt időszak, amikor, mondjuk, a vidékfejlesztési források nem önkökhöz tartoztak, nem az agrártárcához, amikor már tényleg azt érezhettük, hogy a minisztérium helyett is bármit képes ellátni az Agrárkamara, és nincs is szükség egyáltalán az agrártárcára. Tehát nem értjük igazán ennek a jelentőségét.

Persze tudjuk, egy rendkívül átpolitizált testület-ről van szó, ahol a megyei vezetők mindegyike szorosan kötődik az önkormányzati pártcsaládjához, és talán abban bíznak, hogy egy esetleges kormányváltás esetén is meg tudják őrizni a jogköröket, és ki tudják maguknak menteni. Nem tartom más okát ennek, nem értem ennek a módosításnak egyébként a mikéntjét.

Szóba került a kényszerkaszálás is azokban az esetekben, ahol a parlamenti eléri azt a szintet, hogy be kell az államnak avatkozni. Ezt mindenképpen pozitív előrelépésnek tulajdonítom, és valóban sokkal gyakoribban és sokkal nagyobb hatáskörrel kellene ezekben az esetekben eljárni az államnak.

De azért arra felhívnám a figyelmet, hogy például a fogadóórán a minap is egy olyan idős hölgy jelent meg, akinek a tulajdonában lévő, néhány aranykoronás területén egy úton-módon kibogozhatatlan földhasználója van, aki ráadásul nem is hivatalosan földhasználó. Tehát tudjuk mindannyian, hogy az elmúlt

évtizedek, főleg a '90-es évek első fele hagyott itt olyan örökséget, ami még rendezésre vár.

A lényeg a lényeg, hogy a hölgynek a mai napig húszezer forintjával a nyugdíjából vonják hónapról hónapra, a ki tudja, hány évvel ezelőtt kiszabott parlagfüves bírságot. Biztosan elmehetne egy, a területhez értő jogászhoz, és elmehetne bíróságra ebben az ügyben, de lássuk be, hogy azért nem ez az átlagos és nem ez a normális. Tehát azért figyeljünk oda ezekre a speciális esetekre, és a falugazdászokon keresztül segítsük az ő utánajárásukat, hogy mégse az a földtulajdonos fizesse meg ezt a büntetést, aki adott esetben azt sem tudja, hogy éppen hova mérték ki azt a néhány aranykoronáját 30 évvel ezelőtt.

A vetőmagtörvény érintésénél én nagyon örültem, hogy talán valami érdemi módosítással találkozunk, hiszen ne felejtjük el, hogy a vetőmag volt talán az a terület itt az agráriumon belül, amire leginkább büszkék lehettünk, és ami tényleg világszínvonalon is egy olyan terület volt, ami az élvonalba emelt minket. Itt még főleg a '90-es évek előtti időszakra gondolok. Itt szenvedtük el szerintem a legdurvább visszaesést, és ez az a terület, ami azóta sem tért igazán magához, de hát, nem érdemi módosításokat kaptunk ma sem.

Én továbbra is arra biztatom önöket, hogy gondoljunk újra a teljes hazai vetőmag-stratégiát, és legyen tényleg egy nemzetgazdaságilag is kiemelt terület, mert van benne potenciál.

Nagyon szívszorítóak voltak azok a szavak, amik itt a több százezer elvesztett hektárnyi termőföld tekintetében elhangoztak, ugye, 800 ezer hektárról volt szó, ha jól emlékszem, ami sajnos Magyarországon elveszett, és többé mezőgazdasági termelésre nem lesz alkalmas. De hát, könyörgöm, 11 éve önök vannak kormányon! Most kellett erre ráébredni? Hol voltak eddig a termőföld védelmét szolgáló jogszabályok?

(12.20)

Éppen az elmúlt hónapokban döntöttek zöldmezős beruházások sokaságáról szerte az országban, ami ráadásul közpénztíz- meg -százmilliárdokat fog felemészteni. Jó lenne azért, ha ezekre a beruházásokra is vonatkoznának, itt erre a MotoGP-pályára is hadd utaljak! Tehát hajrá, hajrá, csak kicsit elkésettnek érzem ezeket, és megint azt látom, hogy a kivételezettek azért majd ismét lehetőséget kapnak a mentesség alól.

Új adminisztratív kötelezettséget is bevezetnek, ha már a termőföld védelménél járunk. Rendkívül fontosnak tartom, és szívügyem ez, hiszen sajnos még a gazdálkodók egy jelentős része sincs tisztában azzal, hogy miként tudná a termőföldje termőképességét fenntartható módon megőrizni, de nem hiszem, hogy ez az új adminisztratív kötelezettség lesz az, ami ebben előrelépést hoz és segít minket. Sokkal inkább hiszek abban, hogy egy megfelelő tájékoztatás és egy

folyamatos informálódási lehetőség, amit az állam elősegít, többet tudna tenni ezen a területen.

Szóba kerültek a pálínka-főzdek, és itt is hasonlóan a vetőmaghoz, így első olvasatra abban bíztam, hogy talán majd a vége felé lesz benne valami érdemi módosítás is, hiszen mind a kereskedelmi főzdek, mind a bérzfőzdek évek óta küldik el folyamatosan azon javaslatokat, amelyek az ő életben maradásukat, az előrelépésüket elősegíthetné, de ez most sem érkezett meg. Tehát én majd azért a módosító indítványaimban igyekszem ezekre reagálni, és az általuk beküldött módosítási szándékukat megpróbálom beültetni a jogszabályba. Bízom abban, hogy talán elfogadják ezeket.

Ha már így kitérünk arra is egy félmondatban, hogy bizony tartalmaz ez a salátatörvény olyan részeket is, amelyek abszolút nem ide illenek, akkor engedje meg, államtitkár úr, hogy erre is kitérjek. Ezt most kivételesen olvasni szeretném, hiszen nem venném magamra azt a terhet, hogy a légi forgalmi irányítással kapcsolatban bármilyen szakmailag helytálló mondatot elmondjak, de szerencsére a Mezőgazdasági bizottság megkapta Pásti Györgynek, a Légiforgalmi Irányításban Dolgozók Független Szakszervezete elnökének levelét, amely rendkívül rövid, úgyhogy ha megengedik, akkor idéznék belőle. Hangsúlyozom, azért, mert abszolút idegen tőlem a terület, és túl azon, hogy szeretem nézegetni, hogy egy repülőgép éppen hol tart, mondjuk, egy mobilapplikáción keresztül, ezenkívül nem sok közöm van a területhez.

„Tisztelt Mezőgazdasági Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! A bizottság 2021. május 4-ei ülésének napirendi pontjai között szerepel dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes által benyújtott egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, amely egyebek mellett a 3. pontban módosítani tervezi a légi közlekedésről szóló '95-ös törvényt. A módosítás szerint 2022. január 1-jétől az OMSZ fogja végezni a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér légtérében a repülésmeteorológiai feladatok ellátását, melyet '93 óta a HungaroControl Zrt., illetve annak jogelődjei végeztek.” Itt jön a lényeg, hogy „a szakszervezet álláspontja szerint a repülésmeteorológiai szolgáltatás ilyen mértékű megváltoztatása alapos előkészületeket és vizsgálatokat kíván annak repülésbiztonsági, gazdasági és pénzügyi vonatkozásai miatt”. Ezek szerint ezek nem történtek meg, legalábbis, ha a szakszervezet nem tud róla, akkor minden bizonnyal nem történtek meg.

„Az eddig rendelkezésünkre álló információk alapján ilyen érdemi vizsgálat nem történt”, és emiatt komoly szakmai aggályai vannak a szakszervezetnek. Úgy gondolják, hogy „az átállás nem lesz zökkenőmentes, különös tekintettel arra, hogy az OMSZ az Európai Repülésbiztonsági Hivatal által 2021. március 10-én lefolytatott audit több súlyos hiányosságát tárta fel”. Ahhoz, hogy az előkészítés szakmailag megalapozott és mindenki számára

megnyugtató lehessen, véleményük szerint pártatlan szakértők bevonása lenne szükséges. Ilyen például a Közlekedéstudományi Intézet felkérése egy szakmai előkészítésre lehetett volna. „Az eddig kapott tájékoztatás szerint a repülőtéri meteorológiai szolgálatban dolgozó 19 fő” - az ő munkatársaik - „az OMSZ-hoz kerülnek át, amely 10 százalékos létszámbővülést jelent.” Úgy tudjuk, hogy bizony az OMSZ-nél sem készültek fel erre - ezt most nem a levélből idézem, csak amit utánajárásemből megtudtam -, eddig az OMSZ-nél még az is gondot jelentett, ha valaki kategóriát lépett, hogy azt a fizetésnövekményt ki tudják gazdálkodni, nem hiszem, hogy fel vannak készülve a 10 százalékos létszámbővülésre, erre utal itt a szakszervezet is.

„A szakszervezet elnökeként a légi közlekedés biztonsága, az üzembiztonság szintje és a munkavállalók, valamint a repülőtéren járványmentes időben több mint tízmillió utas érdekében” azt kérik, hogy ezek az érdekek ne sérüljenek, és minden törvényes eszközt felhasználnak ennek érvényesítésére. Kéri az elnök urat, a Mezőgazdasági bizottságot és ezúton én a parlament képviselőit is, hogy a törvénytervezet támogatásakor az általuk vázolt szempontokat is mérlegeljék, és bíznak benne, hogy ezek alapján kedvező döntés születik.

Ezek azok az aggodalmak, amelyekkel én is maximálisan egyet tudok érteni, hiszen ha az érintett terület szakszervezete ezeket fontosnak tartotta, akkor úgy gondoltam, hogy az a minimum, hogy ezt itt a Parlament falai között is elmondom, és arra biztatom önöket, hogy ennek mérlegelésével döntsünk erről a fontos kérdéstről.

Végezetül még egyetlen dolgot szeretnék megemlíteni, az pedig a napelemparkok, a napelemparkok kérdése. Járjuk az országot, mindannyian tapasztaljuk, hogy gombamód szaporodnak ezek a napelemparkok, és bizony nagyon sokszor nagyon jó aranykoronájú, értékes termőföldeken, amelyeknek megálljt kell parancsolni. Azt hiszem, ez vitán felül áll. Az az irány is támogatható, hogy próbáljuk meg ezeket, mondjuk, akkor 15 aranykorona alatti értékű földterületek felé orientálni, azonban nem igazán értem, hogy annak miért ez lenne a leghatékonyabb módja.

Itt nagyon szemléletesen elhangzott a zöld- és a barnamezős beruházások közötti különbségtétel, és hogy sajnos sokszor ma anyagilag egy rossz döntés a beruházónak, ha barnamezős beruházásba fog bele, mert olcsóbb a zöldmezős. Hát, akkor miért nem ezt próbáljuk megoldani, nem pedig gyakorlatilag a 15 aranykorona alatti földterületeket prédaként felkínálni, hanem sokkal hatásosabb módszerekkel megpróbálni rákényszeríteni a barnamezős beruházásokra - ott, ahol ez lehetséges -, az érintett beruházókat? Tehát nem hiszem, hogy ez lenne a legjobb út.

Örülök, hogy hallottunk itt olyan technológiákról a napelemben belül, ami alkalmas arra, hogy akár alatta a továbbiakban is mezőgazdasági tevékenység folyjon, akár legeltetés, akár zöldségtermesztés vagy

bármilyen más, csak az a helyzet, hogy a törvénytervezet ezekre nem tér ki. Akkor örömmel olvastam volna, ha szinte szóról szóra ez a módosítás és a 15 aranykorona alatti földterületeknél megengedőbbek vagyunk, de - vessző - olyan napelem-technológiáknál, ami a későbbiekben is lehetőséget teremt a mezőgazdasági termelés valamely helyben elfogadott és működő formájára. Tehát, ha van ilyen technológia, tudom, hogy van ilyen, akkor azt miért nem írjuk be szövegszerűen a jogszabályba? Azt hiszem, ellenzéki képviselőtársaim nevében is mondhatom, hogy akkor mindjárt szimpatikusabb lenne ez a módosítás, és akkor mi is úgy állnánk hozzá, hogy ez egy őszinte szándékú és a célt valóban elérő módosítás. Összességében ezek voltak a legfontosabbak, amiket el akartam mondani.

A támogatásunkat majd a módosító indítványok elfogadásának függvényében fogom tudni megmondani. Itt azért van egy-két olyan érdemi történet, amin szeretnénk finomítani, és ha ebben partner a kormány, akkor mi is azok tudunk lenni a végső szavazásnál. Úgyhogy itt a lehetőség *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy szakítsanak az eddigi hagyományokkal. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP vezérszónoka jön. Tessék!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jobbkios vezérszónok-kollégától meghallgathattuk, hogy mi itt azt mondtuk, hogy alapvetően technikai, jogharmonizációs célú módosítások vannak ebben a salátatörvényben, erre azt mondta, hogy valóban azok vannak, kivéve két területet, ahol érdemi, de ott sincs érdemi. Tehát nagyjából ebben tudnám összefoglalni a képviselőtársam felszólalását, illetve abban, hogy miért végez meteorológiai előrejelzést az Országos Meteorológiai Szolgálat, ahol egyébként most is van repülésmeteorológiai osztály, tisztelt képviselő úr, tehát már most is végeznek ott kollégák, kormánytisztviselők ilyen jellegű munkát. Az a csapat fog tudni bővülni, ahogy egyébként jelenleg is van egy ilyen szakmai osztálya, nagy múltra visszatekintő szakmai osztálya az OMSZ-nek.

(12.30)

Az államtitkár úr által részletesen ismertetett módosítások, ahogy ez elhangzott, alapvetően technikai, pontosító, kodifikációs és kisebb módosításokat végrehajtó törvényjavaslatok, a magyar agrárium életére azonban fontos hatással vannak. Mi, kereszténydemokraták minden éllelmiszer-biztonsággal, termőföldvédelemmel kapcsolatos törvényjavaslatot kiemelten fontosnak tartunk. A magyar mezőgazdaság a történelem folyamán mindig is ismert és elismert

volt Európa-szerte kiváló minőségű terményeiről. Napjainkban a magyar mezőgazdaságnak számos jelentős kihívással kell szembenéznie. Ilyen tényezők többek között a sokszor kiszámíthatatlan, szélsőséges időjárás, a hosszú, aszályos időszakok, a külföldi konkurencia, a gazdatársadalom elöregedése vagy az átláthatatlan, bonyolult, esetleg elavult szabályozási környezet. Mindezek közül talán a gazdatársadalom elöregedése a legnagyobb kihívás itthon és az egész Európai Unióban, ugyanis a magyar gazdák 58 százaléka 55 év feletti. Ezért a generációváltás elengedhetetlenül szükséges a magyar gazdatársadalomban, mely cél érdekében különösen fontos nagy erővel támogatnunk a fiatal gazdákat.

A mi közös felelősségünk, hogy olyan programokat, képzéseket indítsunk, olyan lehetőséget teremtsünk a magyar agráriumban, ami kedvet, motivációt és vonzó életpályát kínál a fiatalok számára a mezőgazdaságban. Ebben a témakörben fontos lépés volt a tavaly tárgyalt és elfogadott családi gazdaságokról szóló törvény.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat egyik eleme a családi gazdaságokról szóló törvény módosítása, amely egy olyan új lehetőséget biztosít, hogy törlésre kerüljön az őstermelők családi gazdasága, ha a tagok együttes döntése alapján a továbbiakban nem kívánják őstermelők családi gazdaságaként tovább működni.

A törvényjavaslat szintén tartalmazza az osztatlan közös tulajdoni viszonyok megszüntetésének jogalkalmazását könnyítő módosítást, hogy a megszüntetési folyamat közérthető szabályozással és hatékonyan, ne a bürokrácia útvesztőiben és ne idővesztéssel mehessen végbe.

A törvényjavaslat módosítja továbbá a 2012 óta működő agrárkarenyhítési rendszer termelői hozzájárulási összegét. A hozzájárulási összeg megemelésére a rendszer lassan tízéves fennállása óta most először kerül sor. Erre a klímaváltozás és az egyre gyakoribb szélsőséges időjárás természeti környezetre és mezőgazdasági termelésre gyakorolt negatív hatásai miatt van szükség. Természetesen az agrárkártérítés nem megoldás, hanem egy fontos eszköz a gazdák számára. A klímaváltozás negatív hatásaival szemben csak közösen lehet hatékonyan fellépni. Mi, magyarok csak saját házi feladatunk elvégzésével tudunk hozzájárulni ehhez a fontos célkitűzéshez. Ennek része a kormány nagyszabású klímavédelmi programja, országos fásítási programja, a napenergia minden korábbinál nagyobb mértékű felhasználása, valamint az a célunk, hogy az öntözött területeket 100 ezer hektárral növeljük.

Szintén fontosnak tartom a kormánynak azt a vállalását, miszerint tíz év alatt meghatszorosozzuk a naperóművek kapacitását, így 2030-ig legalább 6 ezer megawatt napenergia-termelő kapacitás áll üzembe. Ebben időarányosan kifejezetten jól állunk. Tavaly a nyári időszakban a magyarországi naperóművek már

rekordmennyiségben biztosították a Magyarországon megtermelt villamos energia több mint 26 százalékát.

Képviselőtársam is említette, itt fontos feloldani azt a kérdést, hogy ne a szántóföldeket foglalják el, ne az értékes termőföldeket foglalják el ezek a napelemek. Én azt gondolom, hogy ez is megnyugtató, és egyébként, ahogy képviselőtársam említette, akár más országokbeli példák, joggyakorlatokból tudunk tanulni, és azokat, hogyha helyesek, akkor átültetni a magyar gyakorlatba.

A mostani törvényjavaslat tartalmazza az eddigi eljárási renden túlmenően azt a mentességet a földvédelmi eljárás alól abban az esetben is, amennyiben a kis teljesítményű naperómű létesítését, üzemeltetését nem a földműves tulajdonos vagy földműves felhasználó kezdeményezi. A termőföld Alaptörvényben rögzített védelme azonban elengedhetetlenné teszi, hogy ez a kivételszabály csak az átlagosnál gyengébb minőségű termőföldek esetén érvényesülhet, továbbá a tervezet a föld minőségét illetően, ennek érdekében egy törvényi maximumot is megállapít.

A törvényjavaslat elemei a magyar agrárium, az agráriumban dolgozók, és nem utolsósorban a fogyasztók érdekeit is szolgálják, így a KDNP-frakció támogatni fogja azt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Az MSZP vezérszónoka következik, Varga László képviselő úr. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi itt ellenzéki oldalon sokszor azzal szoktuk bonyolítani államtitkár úr életét, vagy hogyha az előterjesztő éppen a miniszter úr, akkor a miniszter úr életét, hogy kifejezetten jó dolgokat mondunk a tárca által előkészített és előterjesztett anyagokról, és aztán sokszor van úgy, hogy egyhangú támogatás övezi ezeket az előterjesztéseket. Biztos mondják néha önöknek, hogy dicsérje meg önöket az ellenzék. Remélem, hogy ebből nagy problémájuk ilyen értelemben nincsen, de az biztos, hogy elmondható, hogy a tárca a legjobb vagy a legjobbak közé tartozik az általam egyébként elég rossz teljesítményűnek ítélt kormány értékelése kapcsán.

Valóban, most a héten is rengeteg olyan előterjesztést tárgyaltunk meg, illetve szavaztunk róla, ami szerintem botrány, felháborító. Meg szoktuk hosszan indokolni, hogy miért kell kormányváltás. Kevészer szokott ennek kapcsán pont az agrártárca neve elhangzani mint az első számú ok, ez nyilván így van, és ez egyébként normális hangvételű vitákat szokott itt eredményezni a Házban, és sokszor konszenzust.

Hát, ez most nem az a helyzet, szeretném mondani és előrebocsátani, és talán azért nem akarok övön aluli lenni vagy hosszasan rugózni ezen a kérdésen, mert korábban azért voltak jó benyomásaim is. Azt kijelenthetjük, hogy ebben a formában mi így nem

fogjuk tudni ezt az előterjesztést támogatni. Ennek vannak konkrét okai, ezekből néhányat meg fogok említeni.

Én személyesen azt gondolom, hogy vélhetően az eredeti szándékok miatt ezeket olyan nagyon nem is fogja megváltoztatni a módosító indítványok köre, tehát szerintem mi olyan sokat nem fogunk benyújtani, de kíváncsian várom Magyar Zoltán képviselőtársam indítványait. Ezek sokszor lendítenek az ügyön, tehát remélem, hogy ezek most is ilyenek, és azokat tudjuk támogatni. És ne vessük el azt a lehetőséget, hogy esetleg a tárca is tudja, és akkor mégiscsak valami konszenzusközeli állapot tud teremődni, bár ebben most szkeptikus vagyok kivételesen, ezt el szeretném mondani.

Azokról a célokról, amik itt elhangzanak kormánypárti megszólalásokban, sokszor beszéltünk itt az elmúlt években, és abszolút, teljesen támogatandó, legitim célok: az öntözött területek nagyságának növeléséről sokat beszéltünk mi magunk is, több száz ezer hektárral lehetne növelni, de ha csak százezer hektárral nő az öntözött területek száma Magyarországon, szerintem az is egy hatalmas dolog lehetne. Kérdés, hogy mennyire tudja majd szolgálni ez az előterjesztés ezt a célt.

Napelemparkok. Azt hiszem, hogy ilyen típusú ügyekben, zöldügyekben, energiakérdésben, megújulóenergia-ügyben én magam is felszólaltam sokat, de mondjuk, Schmuck Erzsébet is a teremben van, ő is számtalanszor, csak hogy megemlítssem őt is itt az ellenzéki oldalról ebben az ügyben. Nyilván ezek mind-mind fontos ügyek, csak hát 22 törvényt módosít ez a salátatörvény, tehát nyilván amellet, hogy sok jogharmonizációs ügy van, amellet, hogy jó célok vannak, amellet vannak olyan vitatható dolgok benne, vagy szerintem elutasítandó ügyek, amiket azért mégiscsak meg kell most említenem.

Én először említeném itt a kárenyhítési alap brutális díjmelését, tehát ezen átsiklanak a kormánypárti megszólalók, mintha ez ilyen technikai kérdés lenne. Említette Nacsa képviselőtársam, valóban, de annak a mértékéről nem igazán beszélt, csak úgy megemlítette, és nyilván ez a kamara érdeke is ebből a szempontból. Mintegy 50 százalékos díjmelést valósítanak meg ebben, 3000 forint/hektárról 4500 forintra. Azt gondolom, hogy a koronavírus-járvány idején azért ez nem biztos, hogy egy olyan dolog, amit pont ebben az időszakban kéne megtenni. Ezt így, ebben a formában mi nyilván nem tudjuk támogatni.

A termelői szervezetekről is volt szó. Itt utólag legalizálnak egy két éve kiadott miniszteri rendeletet. A mezőgazdasági és vidékfejlesztési szaktanácsadói tevékenységről és a mezőgazdasági szaktanácsadási rendszerről szóló 16/2019. AM rendelet alapján az Agrárkamara felhatalmazást kapott szaktanácsadók nyilvántartására, törvényi felhatalmazás nélkül. Ezt kívánják itt évekkal később rendezni, ami érthető, de itt mégiscsak két éve van egy állapot, ami nincs rendben.

Az erdőtervény módosításával ma erdőnek minősülő területek kerülnek ki a törvény hatálya alól, például vadföld esetén a tulajdonos dönt a besorolásról. Ezt is az asztalra tenném harmadikként.

A földvédelem kapcsán, mondjuk, minimum vitatható vagy többféle nézőpontból is megközelíthető kérdés az, hogy utólag lehet legalizálni engedély nélkül épített létesítményeket, büntetés nélkül. Mondom, ebben a kérdésben is lehet többféle nézőpont, de azt gondolom, a fentebb felsoroltak komolyabban megalapozzák azt, hogy ezúttal nem támogatjuk ezt az előterjesztést.

Az adóhatóság elengedheti a bírságot a helyreállítási eljárásokkal kapcsolatban, amit még meg kell említenem; illetve - hogy fogalmazzak ebben nem bántóan - azért azon el kell gondolkodni, hogy itt az agrárpolitika vezetése direktben hogy alakul, az Agrárkamara és az Agrárminisztérium között mi a valódi feladatmegosztás, hiszen itt a mezőőrök is a kamarához kerülnek, úgyhogy mindenképpen látható a kamara jelentős súlya itt a jogszabályalkotások során.

(12.40)

A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításával kapcsolatban szükséges még itt kiemelnem végezetül, hogy a haszonélvezet megszüntetésével összefüggésben az Alkotmánybíróság 2015-ben, tehát hat éve megállapította a törvény alaptörvény-ellenességét, mivel az Országgyűlés nem alkotta meg a felek közötti elszámolás szükséges szabályait. Ennek az Ab-határozatnak mintegy hat év elteltével tesz csak eleget a kormányoldal, és azt gondolom, elmondható, hogy ezzel súlyos kárt is okozott a kormányoldal. A statisztikák szerint a törölt haszonélvezeti jogok 90 százaléka belföldi jogosultakat érintett.

Összefoglalva tehát elképzelhetőnek tartom, hogy ezek az észrevételek azért orvosolhatók módosító indítványokkal, most azonban kicsit szkeptikusabb vagyok: szerintem mindegyik nem, mert az valójában az önkök eredeti céljait is korlátozná itt a törvény kapcsán. Úgyhogy ebben a pillanatban azt tudom mondani, hogy a törvényjavaslatot ebben a formában nem tudjuk elfogadni, de kíváncsian várjuk annak sokrétű volta miatt, hogy lehet-e ezen javítani a parlamenti vita hátralévő részében. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vadai Ágnes képviselő asszony, a DK vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem vagyok olyan nagyvonalú, mint Varga László képviselő úr, aki azt gondolja,

hogy parlamenti módosító javaslatokkal ez a törvény javítható lenne. Egyrészt a tapasztalatunk az, hogy viszonylag ritkán fogadnak be ellenzéki módosító javaslatot, azt is legfeljebb csak úgy, ha valamelyik kormánypárti képviselő a nevére veszi, de általában, ha szakmai értelemben is igazat adnak nekünk, a képviselőtársaink azt mondják, hogy mégsem elfogadható, hogy ellenzéki módosító javaslat a NER rendszerén keresztülmenjen.

Több képviselőtársam is beszélt már a salátatörvényről, a T/15987. számú, egyes agrártárgyú törvények módosításáról, amelyet április 20-án 23 óra 12 perckor sikerült benyújtani. Ezt csak azért mondom, mert őszintén remélem - ugye, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a benyújtó a törvények alapján, az agrártárca az előadó -, hogy az, aki ezt a munkát elvégzi a kormány helyett, nevezetesen, hogy éjszakánként nyújtja be ezeket a törvényjavaslatokat, szóval, ő legalább valamiféle pótlékban részesül, mert láthatóan önök olyankor az igazak álmát aludják, amikor a kollégáikat arra kényszerítik, hogy üljenek a ParLex rendszerre előtt, és ezeket a törvényjavaslatokat beadják, miközben szerintem munkaidőben is egy ilyen törvényjavaslatot simán be lehetett volna adni, mert annyira azért láthatóan nem volt túl bonyolult, hiszen ez is, mint oly sok törvényjavaslat az elmúlt években, de különösen az elmúlt egy hétben, a NER érdekét szolgálja.

Való igaz az, ami itt több képviselőtársamtól is elhangzott, hogy a salátatörvénynek megvan az a műfaji szépsége, hogy amikor akár technikai jellegű módosítást kívánnak átvezetni több törvényen keresztül, vagy éppen európai uniós jogharmonizációs szabályozást kívánnak átvezetni a törvényeken, akkor ez egy jó műfaj, ahogyan általában, ha például nagy változtatásokat át kívánnak vezetni törvényeken, ilyen salátatörvényben szoktak a kormánypártok minden esetben dolgozni.

Szerintem ez alapból talán nem is kifogásolható, azonban az utóbbi években - bár itt az agrártörvény-nél most azért talán kivételt láttunk, de ez csak azért van, mert végigolvastam az egész előterjesztést - azért a salátatörvények ürügyén igen gyakran előfordul, hogy egymással úgymond nem kompatibilis törvényjavaslatok kerülnek benyújtásra. Ezért amikor megláttam, hogy az egyes agrártárgyú törvényeket benyújtották, elkezdtem gondolkodni, hogy úristen, mi mást fognak még e törvényjavaslat ürügyén módosítani, mint az agrárdolgokat, de szerencsére akkor itt adhatok egy piros pontot, hogy ebből most kikerült az agrártárca. Általában is megszoktuk, hogy az agrártárca azért nagyobb lélegzetvételű javaslatokat nyújt be, amelyek egy-egy területhez kapcsolódnak, ahol egyébként érdemi, jó vitát lehet lefolytatni.

Ahogy elhangzott, 22 törvény módosítására tesz javaslatot ez a salátatörvény, és barokkos túlzásnak tartom azoknak a felszólalásait, akik arról beszéltek, hogy ezek technikai jellegű módosítások - vannak

benne ilyen jellegű módosítások is. Ha ilyen jellegű módosítások lennének meg jogharmonizációs módosítások, akkor szerintem simán lehetne támogatni ezt a törvényjavaslatot, hiszen az látható volt az elmúlt években is, hogy agrárügyekben, bár vannak közöttünk különbségek, azért alapvetően az elmondható, talán abban egyetértés van a Házban, hogy a gazdák érdekében ellenzéki és kormánypárti képviselők ideológiai vitákat félre tudták tenni, és tudtak támogatni olyan törvényjavaslatokat, amelyeket a kormány benyújtott, és amelyek egy-egy területre koncentrálnak.

Ráadásul, tisztelt képviselőtársaim, a technikai módosítások, ahogyan ezt önök nevezik, sok esetben olyan módosítások, amelyekhez sokkal több háttér-információra és háttérszámításra lenne szükség. Szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy amikor a T/13261. számú törvényjavaslatot tárgyaltuk a családi gazdaságokról, akkor Győrfy Balázs képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka azt mondta, hogy megfelelő számítások vannak a családi gazdaságok kapcsán, hogy mindenki jól fog járni, és ez mindenkinek nagyon jó lesz. Én kértem ezt a számítást, merthogy azért mégiscsak a matematika - legalábbis, hogy mondjam, a normál számrendszerben, nem egy ilyen elképzelt, Mészáros Lőrinc-i, Garancsi István-i számrendszerben, hanem a normál számrendszerben - azért nem szokott hazudni. Ezt a számítást a kérésem ellenére egy féloldalas skicc és egy kalkulátorhasználatra való felhívás kivételével azóta sem kaptam meg a minisztériumtól, pedig azt gondolom, hogy a törvényjavaslatokat megalapozó számítások és az esetleg mögötte lefolytatott társadalmi vita soha nem haszontalan az ellenzéki képviselők számára sem.

Ha végignézzük ezeket a törvényjavaslatokat - most nem mindegyikkel szeretnék részletesen foglalkozni, mert tényleg, valóban van olyan, amelyik technikai -, azért párra ki kellene térni. Az első a termőföld védelméről szóló törvényjavaslat. Szerintem abban vita közöttünk nincsen, hogy a magyar termőföldet védelmezni kell. Szerintem abban sincsen vita, hogy ha nyilvánvalóan valaki utólagosan ki kívánja vonni és valami másra kívánja használni a termőföldet, azért ott alapos vizsgálatra van szükség. Azt azért szeretném megkérdezni, hogy mi az oka annak, önök az általános indokolásban is leírják, hogy visszaállítják... Tehát 2016 decemberéig működött az a rendszer, hogy kérelem alapján lehetett ezt az utólagos engedélyt megadni, 2016. december 31-e és 2020. április 30-a között pedig nem kellett ez a kérelem. Mi volt az a pont, mi volt az a pillanat, ahol megvilágosodtak, hogy a több évtizeden keresztül alkalmazott joggyakorlat megfelelő volt? És mi indokolta azt a 2016 és 2021 közötti öt éves időszakot, ahol erre nem volt szükség?

Láttuk azért az elmúlt években, hogy ki mindenki mokolgatott a magyar földek környékén, és hogy próbált bizonyos jogszerűtlen termőföldkivonásokat legalizálni. Szerintünk helyes az a törekvés, ha ezt megpróbáljuk megállítani, szerintünk helyes az, hogy ez

kérelemhez köthető, csak nem érhető, hogy a 2016. december 31-éig fennálló szabályt akkor miért változtatták meg, és mi indokolja azt, hogy most ezt hirtelen vissza kell változtatni.

Hasonlóképpen inkább kérdésem lenne a földmínősítési eljárás igazgatási szolgáltatási díja kapcsán. Biztos meg tudják mondani nekem, és ezért kellett volna például a háttérszámítások, hogy miért nem lehet több ez a díj, mint 220 ezer forint. Mi az a 220 ezer forint? Azt mi alapján számolták ki? Miért nem 159 612 forint vagy 219 432 forint? Tehát mi az alapja ennek, mert általában azért a legtöbb esetben az ilyen díjakat valamilyen normatív módon szokták meghatározni, nem ilyen módon.

(12.50)

Van a 39. §, amiről itt talán Varga képviselőtársam beszélt, a földvédelmi bírságok és azok járulékainak dolga. Szóval, én azt gondolom, hogy ilyen típusú bírság és ezek járulékaiknak elengedése - a nevében is benne van, földvédelmi járulék, tehát hogy védjük a földet, ezeknek a tartozásoknak az elengedése - nem szolgálja a föld védelmét. Tehát arra azért önöknek alapos indokot kell adni, hogy miközben az adóhatóság számtalan bírságot nagyon gyorsan és azonnal bevasal, itt ebben az esetben miért történik ez a javaslat, és mi ennek az oka.

A Pálinka Nemzeti Tanácsról nem nagyon szeretnék beszélni, mert ebben az önök szabadságharcában nem igazán szeretnék részt venni, és őszintén, nem is tartom azt jónak, hogy ha a magyar mezőgazdaságról beszélgetünk, akkor a legtöbbeknek ez a pálinka-szabadságharc jut eszébe, miközben a magyar mezőgazdaság sokkal többről szól. Túl sok ekörül a miniszterelnöki bábáskodás, túl sok ekörül a marketing és valaki érdekeinek a képviselete.

Az már korábban is elhangzott, a mezőgazdasági termelést érintő időjárás és más természeti kockázatok kezeléséről szóló törvény módosításakor, hogy teljességgel érthetetlen, hogy önök, akik az adócsökkentés kormánya, önök, akik a mezőgazdaság, a nemzet, mindennek a kormánya, miért emelik meg a terheiket a mezőgazdasági termelőknek, mi annak az oka, hogy 3000 forint helyett mostantól 4500, illetve 1000 forint helyett 1500 lesz hektáronként a befizetendő összeg, hiszen valóban, ahogy képviselőtársaim elmondták, az elmúlt években mindig arról beszéltek itt, hogy minden rendben van a kárenyhítési alappal. Úgyhogy, ha másért nem, ezért biztosan nem támogatható ez a törvényjavaslat.

A parlafű kapcsán, amiről talán Horváth képviselő úr beszélt, hogy a parlafű elleni küzdelem mennyire fontos, szerintem ebben nincs vitánk. Akkor mi lenne, ha visszavinnék a kasszába azt a pénzt, amit a magyar állampolgárok korábban összeadtak az adó 1 százalékából a parlafű elleni küzdelemre, önök pedig - nem ön konkrétan, hanem az ön elődje, a nagy

megtekintő - cipőpucoló készülékre, diplomatatáskára és írószerekre költötték? Szerintem ott kezdődik a parlafű elleni küzdelem, képviselőtársaim, hogy a magyar állam az állampolgárok által önkéntesen felajánlott civil 1 százalékot arra költi, amire ezek az állampolgárok adták. Ne haragudjanak, biztos nem mobiltelefonra, biztos nem villanyszámlára, de hogy egészen biztosan nem cipőpucoló készülékre adták össze azt a pénzt az állampolgárok, hanem a parlafű elleni küzdelemre, az biztos.

Tehát én azt szeretném javasolni, hogy mielőtt itt önök úgy mutatják be magukat, mint a legnagyobb környezetvédők, azt a nagyjából 600 millió forintot, amit annak idején valahova elsinkófáltak, azt is hordják vissza, és az 500 milliót, amit aztán elszámoltak, azt pedig újra kerítsék elő, mert az az 500 millió sem a parlafű elleni védekezésről szól, hanem arról, hogy különböző, hogy mondjam, egészen furá, érdekes, mulatságos és talán meglepő dolgokra költöttek, pogácsára is többek között.

Én azt szeretném jelezni, hogy én nagyon örülök, hogyha van Agrárminisztérium, és kevésbé fogok annak örülni, hogyha lesz egy „agrárminisztérium II.”, ugyanis a Magyar Agrárkamara jelen pillanatban a különböző hatáskörök és feladatok átadásával egy ilyen „második agrárminisztériummá” kezd szerveződni. Mondjuk, ezen nem is csodálkozom, hiszen azt látjuk, hogy a Fidesz-KDNP-állampárt agráremberei is általában rendeződtek egy időben a minisztérium környékén, aztán egy időben a Mezőgazdasági bizottságnál, most láthatóan az Agrárkamara környékén, illetve a Magosz környékén rendeződnek. Szerintem döntsék el, hogy hol van a hatalmi centrum, mert ebből egy ponton túl probléma lesz; nem nekünk, önöknek, illetve azoknak az embereknek, akik figyelik az agrártörvényeket, és figyelik az ezzel kapcsolatos egyéb kormányzati intézkedéseket.

Az osztatlan közös tulajdon kapcsán, emlékeznek képviselőtársaim, meglehetősen sokat és jót vitatkoztunk az Országgyűlésben. Én annyit szeretnék önöknek fölvetni, hogy az látszott, hogy ott akkor nagyon-nagyon sietős volt, hiszen mondhatjuk nyugodtan, hogy több évtizedes adósságot kellett törleszteni annak érdekében, hogy az osztatlan közös tulajdonokkal lehessen valamit tenni. Szóval, nagyon sietős volt a törvényalkotás.

Én csak azt szeretném megkérdezni, hogy vajon működik-e már az az osztóprogram. Április 30. van. Működik-e az osztóprogram, amiről önök beszéltek? Merthogy azért ezt a rendkívül gyors jogalkotást mégiscsak rendkívüli, még annál is nagyobb jogalkalmazás kellene hogy kövesse, és ezt nem igazán tapasztalják azok, akik ilyen helyzetben, ebbe az osztatlan közös tulajdon felosztásába kerültek.

Szintén ehhez kapcsolódóan szeretném mondani, hogy az egészen biztosan nem fogadható el, és egyáltalán nem technikai módosítás, amit önök mondanak, hogy az osztatlan közös tulajdon megszüntetése során

az adott területre vonatkozó meglévő szerződések nem maradnak érvényben. Azoknak továbbra is érvényben kell maradniuk, államtitkár úr és tisztelt képviselőtársaim. Én értem, hogy a bekebelezőknek bizonyos szintű előnyt szeretnének biztosítani, de szerintem ez egyáltalán nem helyes.

Alapvetően azt mondhatjuk el erről a törvényjavaslatról, képviselőtársaim, hogy kis részében technikai, nagyobb részében az önök meglehetősen rossz kodifikációs munkájának a következménye, illetve annak a következménye, hogy nyilván valakinek az érdekeit megint ki kívánják szolgálni. Tehát ne értsék félre, én nem vitatom el azt, hogy önök sokkal jobban értenek a mezőgazdasághoz, akik itt több évtizede ülnek a parlamentben vagy különböző szakmai szervezetekben, és értenek egy-egy területhez. Éppen Farkas államtitkár úr beszélt korábban egy törvényjavaslat kapcsán a régi szép tsz-időkről, ön emlegette ezeket, azt az időszakot. Én arról nem tudok nyilatkozni, hogy azok milyenek voltak.

De azt biztosan tudom és látom, hogy miközben önöknek megvan a szakmai képességük ahhoz, hogy a mezőgazdaság ügyében lépjenek előrébb, és haladjon ez az ország előrébb, és megvalósuljon az a modernizáció, az a digitalizáció, az a generációváltás, amiről régóta beszélünk, ezt sokszor fölülírja vagy szinte minden esetben fölülírja az, hogy önöknek van egy olyan miniszterelnöke, aki strómanokkal dolgoztat ebben az országban. Ez a fajta magatartás, az a fajta pénzhőség (Az elnök csenget.) sajnos nagyon sokszor fölülírja a szakmaiságot, és én ezt nagyon sajnálom. Köszönöm szépen. (Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Ismét azt láthatjuk, hogy a kormány úgy alkot törvényeket, hogy mellőzi a társadalmi, de még a szakmai egyeztetéseket is. Az így összetett, összepakolt törvényeknél a gyakorlat hamar megmutatja a jogszabályok visszasságait, az alkalmazás problémás pontjait, ezért kell salátatörvényekben módosítani az alig pár hónapja meghozott törvényeket.

Nyilván a salátatörvények azért fontosak, hogy ne derüljön ki, miért és miből készült, hogy a törvényalkotás valódi szándékai lehetőleg rejtve maradjanak, hogy ne derüljön ki, hogy szakmai szempontból értékelhetetlen minőségi munkát végez a kormány, és hogy ilyen salátatörvények elrejtett paragrafusaiiban nyomják át a holdudvarnak megfelelő törvénymódosításokat. Csak olyan törvényeket szabadna egységként kezelni, tehát amit módosítanak, amelyek logikailag, tartalmilag összetartoznak. Ezt már sokszor elmondtuk, de nem hallgatták meg.

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Jól jellemzi a törvényalkotást, hogy az alig fél éve elfogadott, a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról szóló törvényt már most legalább ötven ponton kell módosítani. Ráadásul több olyan változás is van a jelenlegi változtatások között, melyekkel kapcsolatban korábban az ellenzék módosító indítványt nyújtott be, hiszen már akkor látszott, hogy a szabályozás pontosításra, javításra szorul.

Persze, fontos az önérzetesség. De csak azért elutasítani egy módosító javaslatot, mert az ellenzék nyújtotta be, már egy kicsit felelőtlenység. Mi lenne, hogyha egyszer végre valóban az ország érdekében dolgoznának?

(13.00)

És ha már az ország érdekeit említettem, mit gondolnak, vajon érdeke-e az országnak a termőföld védelme? Egyetértünk abban, hogy Magyarország egyik legértékesebb kincse a termőföld? Vajon milyen nemzetgazdasági érdek lehet, ami felülírja a termőföld védelmének fontosságát?

A jelen törvénymódosítás szerint a naperóművek építése ilyen. Fontosabb érdek áramot termelni, mint élelmet? - kérdezzük. Nem is értjük, miért kell egyáltalán ennek a két dolognak versenyezni. A naplemparkok, naperóművek termőföldre telepítését nem szabad segíteni! A törvényjavaslat mégis ezt teszi azzal, hogy az átlagosnál gyengébb minőségű termőföldeken eltörli az ingatlanügyi hatósági engedélyezési kötelezettséget a fél megawatt alatti naperóművekre akkor is, ha nem a földműves tulajdonos, hanem például egy oligarcha létesít napelemparkot. Az ELTE „Erre van előre!” kutatása bebizonyította, hogy megfelelő energiahatékonysági intézkedések mellett a meglévő tetőfelületek és más beépített területek használatával fedezhető az ország napenergia-igénye.

Még maga a törvényjavaslat indoklása is kimondja, hogy a naperóművek telepítése során is elsődlegesen a barnamezős területeket kell előnyben részesíteni a termőföld igénybevétele helyett. Kár, hogy a módosítás ezzel ellentétes. Nem baj, hogyha a Fidesz nincs tisztában a napelemek megfelelő használatával, erre vannak szakértők, akiket meg kellene kérdezni a törvényalkotás előtt, és akkor az országnak kedvező törvények születhetnének. Nem magyarázható az ország érdekeivel, hogy a napelemek telepítésére termőföldön engedélyt, sőt jelentős könnyítéseket adjon egy jogszabály. Ez kizárólag néhány spekulánsnak az érdeke.

És ha már a termőföldnél tartunk, ugyanez a salátatörvény, amely a napelemek földekre való telepítésének nem résnyire nyitja a kaput, hanem szélesre tárja, egyéb pontokon is módosítja a termőföld védelméről

szóló törvényt. Nagyon fontos és üdvözlendő cél, hogy a földhasználók tudatosabban foglalkozzanak a termőföld védelmével. Ezt azonban a gazdálkodók megfelelő tájékoztatásával, képzések szervezésével kell kezdeni, nem pedig egy újabb adminisztrációs tehernek a nyakukba akasztásával. Egy ilyen kötelezettség bevezetése valódi oktatási, tájékoztatási kampány nélkül, kizárólag egy szűk szaktanácsadói körnek az érdeke, akik ezeket a gazdálkodói, talajvédelmi programokat el fogják készíteni.

A törvénytervezet nem tesz különbséget egy 500 négyzetméteres kert tulajdonosa és egy 5000 hektáron gazdálkodó óriásbirtokos kötelezettségei között. Egy ilyen változtatást sokkal körültekintőbben, a részletszabályok kidolgozásával együtt kell bevezetni, hogy az ne arról szóljon, hogy az összes földhasználóval százezer-egymillió forint összeget kifizettetnénk. A paragrafus jelen formája szerint mindössze egy 10-100 milliárd forintos szaktanácsadói piacot teremt, ahol sorra fognak készülni a gazdálkodói talajvédelmi programok, a talajvédelemben valódi, érdemi előrelépés nélkül. Amennyiben a céljuk egy szaktanácsadói piac teremtése és a földhasználók lehúzása, akkor jó úton járnak.

Maradjunk még egy kicsit a termőföld védelménél! Amennyiben komolyan gondoljuk, hogy a termőföld védelme hazánk hosszú távú versenyképességének egyik komoly kulcspontja, akkor szükséges, hogy ne csak a talajvédelmi bírságok technikai módosításával foglalkozzon a törvényjavaslat. A földvédelmi járulék összege 2013 óta változatlan. Az agglomerációban és a nagyobb városok körül gombamód szaporodnak a logisztikai parkok, ipari telepek, kisebb-nagyobb beruházások. Ezeknek a tőkeerős vállalkozásoknak a földvédelmi járulék csak egy kis tétel a költségek között.

Éppen ezért az LMP, Magyarország zöldpártja azt gondolja, hogy a termőföld védelme valóban fontos, és éppen ezért szeretnénk, hogy a beruházások területének kiválasztásánál figyelembe vegyék a vállalkozások, hogy milyen minőségi osztályba tartozó földre építkeznek. Ennek legegyszerűbb módja, ha a földvédelmi járulékot, mondjuk, például a tízszeresére növeljük, így például a Debrecen melletti autóipari beruházásnak hektáronként nem néhány, hanem néhány tízmillió forint földvédelmi járulékot kellene fizetni.

Ezzel egyidejűleg a kis teljesítményű erőművek építésére biztosított földvédelmijárulék-mentességet törölni szükséges, mert nem lehet célja az országnak, hogy a termőföldek helyén napelemparkok sorakozzanak. Én gondolom, hogy az államtitkár úr is egyetért ezzel, pedig a törvényjavaslat szerint úgy látszik, hogy ez a kormánynak a célja.

Egy szintén most benyújtott másik törvényjavaslat is ezt könnyítené meg. Az új jogszabály értelmében külterületen a szolgáltatóknak már törekedni sem kell arra, hogy a nyomvonal-kijelölés során elsősorban közterületen haladjanak a vezetékek. Ha a házakhoz,

meglévő épületekhez tervezzük a napelemeket, akkor a vezetékeket sem kell keresztül-kasul vinni a termőföldeken, hiszen jellemzően eleve kiépített a hálózat.

A napelem az egyik legolcsóbb és legzöldebb energiaforrás, ezt támogatja az LMP, de nagyon-nagyon hangsúlyozom, hogy nem termőföldre telepítve, a termőföldet védjük.

A földforgalmi törvény módosítása kapcsán felhívnom az érintettek figyelmét, hogy még mindig hiányzik a földforgalmi törvény végrehajtási rendelete, amely végre részletezné az elővásárlási és előhaszonbérleti jog gyakorlásának feltételeit, és ezzel megszüntetné az ezzel kapcsolatos mulasztásos jogszabálysértést. Viszont több olyan módosítást is találhatunk, amely a haszonbérelő érdekeit sérti. Egy olyan ágazatban, mint a mezőgazdaság, ahol mindig hónapokkal, de sokszor inkább csak évekkel később arathatók le a kitartó munka gyümölcsei, nem megengedhető, hogy a bérlő ne tudjon hosszú távra, kiszámíthatóan tervezni bérelt területei kapcsán.

De a törvénytervezet az erdőtulajdonosokkal sem bánik kegyesebben. Lassan gyakorlatilag olyan mértékben korlátozzák a jogszabályok az erdőtulajdonosok jogait, hogy senki sem lesz érdekelt az erdőgazdálkodásban. A klímaváltozás, a légszennyezés csak két ok arra, hogy meglévő erdőterületeinket óvjuk. Én azt gondolom, hogy közös érdekünk, hogy megmaradjanak az erdőterületeink.

Az LMP javasolni fogja, hogy létesüljön egy erdőmegőrző program. A programban elsősorban azoknak a kis erdőtulajdonosoknak szeretnénk segítséget nyújtani, akik jellemzően még kárpótlásként kapták, esetleg utánörökölték ezeket a kis erdőterületeket, nem akarnak erdőgazdálkodással foglalkozni, és sokszor nagyon szívesen megszabadulnának az erdőjüktől. Szeretnénk segíteni, hogy ezeket az erdőket is megőrizzük erdőnek.

Szeretném megkérdezni, államtitkár úr, hogy önöknek már nem fontos-e a magyar alma. Milyen lépés indokolja, hogy már nem kell írásba foglalni az importalma-feldolgozásra kötött szerződéseket? Miért nem fontos már, hogy honnan és milyen áron hozzák be feldolgozásra az almát? Jobbnak látják, hogyha nincs rálátása semmilyen szervnek a megkötött szerződésre? Azt gondolják, hogy a gyümölcstermesztő ágazat úgymint olyan jól jövedelmezett az elmúlt években, és hogy a magyar almatermesztők már nem szorulnak segítségre? Vagy esetleg kifejezetten ők kérték, hogy még egyszerűbben, fillérékért lehessen behozni importalmát?

Sajnos a törvény indoklásába is csupán annyi került: kodifikációs pontosítás. Szerintünk nem számít kodifikációs pontosításnak, ha a korábbi „alma, meggy” szöveg helyébe a „meggy” kerül, az alma pedig kimarad. Az indoklásnélküliség az, ami miatt kénytelenek vagyunk azt gyanítani, hogy egészen más indokok állnak a törvénymódosítás háttérében, pedig az alma egészséges, mint ahogy ezt önök is tudják.

Az LMP több módosító indítványt is benyújtott ezen pontok kapcsán, reméljük, hogy támogatni fogják a módosító javaslatainkat. Köszönöm a figyelmet. Sajnos, államtitkár úr, el kell mennem, de a jegyzőkönyvben alaposan tanulmányozni fogjuk a válaszát. Köszönöm szépen. *(Magyar Zoltán tap-sol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót kétperces hozzászólásra Magyar Zoltánnak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Csak Nacsa Lőrinc kormánypárti képviselő hozzászólása ihletett meg, amire kénytelen vagyok reagálni. Tehát én értem, hogy az OMSZ eddig is végzett meteorológiai tevékenységet és készített előrejelzéseket itt a légterünkben. De itt nem ez a kérdés, hanem például az, hogy a HungaroControl Zrt. munkatársai, jelen esetben a Liszt Ferenc Repülőtéren végzik a tevékenységüket, ott van a telephely.

(13.10)

Nem tartalmazza például ez a módosítás, hogy velük mi lesz. Összeköltöznek az OMSZ-szel? Mert ott nem állnak rendelkezésre olyan minőségben és mennyiségben azok az eszközök, amelyekre a munkájukhoz szükség lenne. Ha maradnak az eredeti telephelyen, akkor pedig mi szükség az átszervezésre?

Amellett se menjünk el, hogy ők most kormánytisztviselők lesznek, és ez a bérezésben számukra visszalépést jelent, ami azt fogja eredményezni, hogy feltételezhetően nem mindenki vállalja el az új munkakört, ezzel pedig mégiscsak a repülésbiztonság sérül.

Nem akartam azért ennyire minden részletre kitérni, de azt is el kell mondani, hogy ez a fajta kiszervezés nem Magyarországon került először kitalálásra, Európa több országában kipróbálták már ezt. Egy a közös bennük, hogy mindet megpróbálják visszatuszkolni, mert minden esetben sérült a repülésbiztonság, hiszen megpróbáltak spórolni azon, amin nem kellene.

Zárógondolatként még annyit, hogy a HungaroControl a békeévekben - ezt úgy értem, hogy a Covid előtt - azzal, hogy több mint tízmillió utas fordult meg rendszeresen Ferihegyen, mintegy 10 milliárd forintos nagyságrendben befizetője volt a költségvetésnek. Ezeket csak kiegészítésképpen akartam Nacsa képviselőtársam reakcióira elmondani, mert ezek nélkül, azt hiszem, félreérthető lenne a kérése a Légiforgalmi Irányításban Dolgozók Független Szakszervezetének. Mindezen új információk figyelembevételével arra biztatom önöket, hogy ezt is gondolják át. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. A következő hozzászóló Czerván György úr, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Klasszikus salátatörvényt tárgyalunk, amely számos kisebb-nagyobb, de különböző okoknál fogva szükséges vagy időszerű módosítást tartalmaz. Ezek közül a földvédelmi szabályok módosítását érintően szeretnék hozzászólni egy kiemelten aktuális és fontos kérdéshez.

Magyarország Alaptörvényének P) cikke értelmében a természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növényi és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelyeknek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége. Az Alaptörvény ezen rendelkezése az alkotmány korábbi szövegezéséhez képest tovább is fejlesztette ezt az értékrendet azzal, hogy amíg az alkotmány alapján csak az állami kötelezettségek voltak hangsúlyosak, addig az Alaptörvény mindenki, így a civil társadalom és minden egyes állampolgár kötelezettségéről beszél. Vagyis a termőföld védelme az államon túl minden természetes és jogi személy kötelessége is.

Már a Nemzeti hitvallás jelzi, hogy Magyarország a fenntartható fejlődés keretei között elkötelezett a Kárpát-medence természeti és épített környezetének megóvása iránt, tekintettel a jelenkor emberére és a jövő nemzedékekre egyaránt. A Nemzeti hitvallás egyértelműen utal a fenntartható fejlődés elvére, amely az Alaptörvény Q) cikkében kifejezetten is nevesítésre kerül oly módon, hogy Magyarország az emberiség fenntartható fejlődése érdekében együttműködésre törekszik a világ valamennyi népével és országával. Akkor fenntartható a fejlődés, ha a gazdaság fejlődése folyamatos szociális jobblétet eredményez az ökológiai eltartó képesség határain belül, megőrizve a természeti erőforrásokat a jövő generációi számára.

A természeti erőforrásainkat takarékosan, a jövő nemzedékek érdekeinek figyelembevételével kell tehát védeni, megőrizni, illetve a leghatékonyabb felhasználás biztosításával kitermelni, minimalisra csökkentve a termőföld igénybevételével járó kedvezőtlen hatásokat. Az elkövetkező évtizedek gazdasági, társadalmi fejlődését várhatóan éppen a természeti erőforrások, így az ivóvíz, energia, termőföld szűkössége befolyásolja majd a legmarkánsabban. Korlátozás hiányában a mezőgazdasági termelés hosszú távú fenntarthatósága nem biztosítható. A termőföld védelméről szóló törvény rendeltetése annak megelőzése, hogy a termőföldek indokolatlanul áldozatul essenek. A kizárólag rövid távú gazdasági előnyök alapján túlhajtott, a termőföldek

igénybevételével járó beruházások nem csupán a legfontosabb mezőgazdasági termelőeszköz mennyiségét csökkentik, hanem gátolják vagy akár ellehetetlenítik a távlati fejlődését is.

A beruházási kedv növelése gazdaságilag támogatható cél, hiszen nagyon fontos az ország fejlődése szempontjából a beruházások eredményezte gazdasági növekedés, munkahelyteremtés és minden olyan cél, amely az ország, az adott régió vagy az adott település gazdasági növekedését eredményezheti. A beruházások megvalósítására alkalmas területek kiválasztásának módját azonban úgy kell megtalálni, hogy közben a kiemelt értékek, így a termőföldek védelme is megvalósuljon, vagyis a gazdasági célt nem lehet a kiemelt értékek védelme fölé emelni.

A termőföldek más célú hasznosítására irányuló földvédelmi engedélyezési eljárások legfőbb célja, hogy a beruházásokhoz, a településfejlesztési célok megvalósításához elsősorban ne termőföldet vegyenek igénybe, de ha ez mégis elkerülhetetlen, úgy legalább a gyengébb minőségű termőföldeket használják fel. Vagyis a cél, hogy a más célú hasznosításra irányuló túlzott mértékű, indokolatlan kezdeményezések megakadályozásra kerüljenek, illetve a szükséges igénybevételekre az átlagosnál gyengébb minőségű termőföldeken kerüljön sor; a termőföldvagon védelme, a termőföld más célú hasznosításának korlátozása, a felhagyott területek újrahasznosítása, a zöldmezős beruházásra és erdőtelepítésre csak a gyengébb minőségű termőföldek igénybevétele, a területhasználati funkciók területi igényeinek minél kisebb termőfelület-kieséssel járó harmonikus összehangolása, a barnamezős beruházások szorgalmazása.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottakra figyelemmel fontosnak tartom, hogy a naperóművek létesítése kapcsán még időben érkezett ez a törvénymódosítás. Kiemelt kormányzati cél hazánkban is a megújuló energia minél nagyobb arányú felhasználása, ennek egyik fontos eleme a napenergia-termelés fejlesztése. Sok ezer hektárnyi naperómű kiépítése előtt állunk, és nagyon helyes, hogy ezek helyének meghatározásához a javaslat többlépcsős rendszert határoz meg.

Elsődlegesen a barnamezős területeket kell előnyben részesíteni a termőföld igénybevétele helyett. Ebben az esetben a földvédelmi szabályok alkalmazására értelemszerűen nem is kerül sor. Naperóművek termőföldre történő telepítése esetén a termőföld más célú hasznosítása mentes az ingatlanügyi hatóság engedélye alól, ha a termőföldet kis teljesítményű erőműnek földműves tulajdonos vagy földműves földhasználó általi létesítése, üzemeltetése céljából veszik igénybe. Ez a rendelkezés jótékonyan ösztönzi az agrártermelők diverzifikációját, azaz a több lábbon állást. Ha pedig a kis teljesítményű erőmű létesítését és üzemeltetését nem a földműves tulajdonos vagy földműves földhasználó kezdeményezi, akkor az csak az átlagosnál gyengébb minőségű, továbbá legfeljebb

hektáronként 15 aranykorona értékű termőföldön jöhet létre a más célú hasznosítási eljárás lefolytatása nélkül.

Jelen törvényjavaslat elmondott elemeinek elfogadásával egy időben és jó irányba tehetünk lépést a földvagonunkkal való felelős gazdálkodás és ezen keresztül a magyar mezőgazdaság és vidék fejlődése érdekében. Javaslom és kérem mindannyiuk támogató szavazatát. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kétperces hozzászólásra Magyar Zoltán képviselő úr a szó, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Nagyon szép szavak voltak itt a Nemzeti hitvallásból és a fenntarthatóságról. Maximálisan egyetértünk nyilván mindegyikkel. De akkor kérdésem lenne, hogy tud-e államtitkár úr százalékos számot mondani arra, hogy az elmúlt 11 évben a magyar föld termőképessége mennyire növekedett fenntartható módon. Nyilvánvalóan nem tud ilyen számot mondani, ugyanis nem növekedett, hanem csökkent az elmúlt 11 évben is átlagban a magyar termőföld termőképessége, hiszen nem történt semmi olyan döntés, nem indult el semmi olyan folyamat, amely ennek ellenkezőjét szorgalmazta volt.

(13.20)

Sajnos, a mostani módosítás sem tartozik ezek közé. Ahogy például az állami földek privatizációja sem növelte a magyar termőföld átlagos termőképességét, már csak azért sem, mert logikusan amíg a magyar állam a tulajdonos, és nem feltétlenül a profit maximalizálása a cél egy adott hektár termőföldön, addig egy magántulajdonos esetében már jellemzően az a legfontosabb, hogy meg tudjon élni megfelelő módon abból a termőföldből. Ahogy például a héten tárgyalt Mezőhegyesi Ménesbirtok alapítványi vagyonba történő kiszervezése sem hiszem, hogy a termőföld termőképességének növekedését eredményezné, vagy a már említett MotoGP-pálya zöldmezős beruházása sem.

Tehát megint az a problémám ezzel, hogy szép szavakat hallunk most már tizenegy éve ezzel kapcsolatban, amelyeknek, még egyszer hangsúlyozom, tényleg minden részmondatával teljesen egyet lehet érteni, aztán a gyakorlatban vagy nem kapunk semmit, vagy pedig csak nagyon gyenge és az eredményt el nem érő megoldásokat. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Szintén 2 percre Vadai Ágnes a szó, DK. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én

mindig örülök annak, amikor a nemzeti vagyon megőrzéséről beszélnek a velem szemben ülő képviselő hölgyek és urak, meg a környezetvédelemről, meg a mezőgazdaság fontosságáról. Nekem csak pár kérdés lenne ezzel kapcsolatosan, például Czerván képviselő úrhoz.

Kishantos kapcsán azt tudnám mondani, hogy ott aztán semelyik szempont nem érvényesült, ráadásul utóbb kiderült, hogy még csak nem is volt igazuk, sőt az önök államtitkára, amint a bíróságon is világosan kiderült, hazudott Kishantosról.

Mi ez a hirtelen nagy szeretet a nemzeti vagyon olyan típusú szeretete iránt, hogy az az állampolgárokat szolgálja? Az önök elmúlt tizenegy évében a nemzeti vagyon azt jelentette, hogy maguknak szerették volna a nemzeti vagyont, ahogy erről Magyar képviselő úr pont az előbb Mezőhegyes kapcsán beszélt. Olyan remek emberekkel töltötték meg a Mezőhegyes igazgatótanácsát, mint a tapsmester, „egymillióan vagyunk a Kossuth téren” Rákay Philip. Nagyon szépen kérem önöket, tegyék már meg azt, hogy megmagyarázzák itt nekünk, ahogy azt Magyar képviselő úr is kérte, a mai napon, talán azért, mert a méhek napja van és az egy jó nap, vagy azért, mert holnap lehet már meccsre menni, miért van az, hogy ilyen hirtelen megvilágosodás van a nemzeti vagyon fontossága és a környezetvédelem tekintetében. Az elmúlt években pedig egész egyszerűen odaadták a haveroknak a nemzeti vagyont, ahol lehetett, lebetonozták a természeti kincseinket, és most a termőföld kapcsán, de egyebek kapcsán is, az agrárium kapcsán hirtelen nagyon megszerették a magyar nép számára fontos nemzeti vagyont, valamint a jövő generációi és sok felelős politikus számára fontos környezetvédelmet.

Én egyre inkább izgulok azért, hogy ez az egyes agrártárgyú törvények módosítása már csak nem is technikai, nem is tartalmi, hanem valami sokkal rosszabbról és többről szól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Senkit nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Farkas Sándor: Igen.)* Államtitkár úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor ezt a vitát elkezdjük - amit nem is vitának szántunk -, amikor ezt az előterjesztést elkezdjük itt, a Ház falai között tárgyalni, én úgy gondoltam, hogy egy, talán mondhatnám azt, hogy indulattól mentes vitának leszünk a részesei. Ezt azért egy-két hozzászóló részéről itt jelentős részben nem kaptuk vissza. Ugyanakkor egy fontos reakciót feltétlenül kell tennem, és nem is a felszólalások időrendje sorában, hanem a legutoljára

hozzászóló Vadai képviselőtársunk utolsó gondolatsorára, hogy miért fontos nekünk a nemzeti vagyon.

Szeretném a tisztelt képviselő asszony figyelmét felhívni arra, hogy a polgári kormányzatnak az első szempont mindig az volt, hogy a nemzeti vagyon megmaradjon és működőképes legyen. Ugyanígy a termőföld védelmében is szeretném hangsúlyozni, hogy ha önök bármit is mondanak ezzel kapcsolatban, azt határozottan vissza kell utasítanom, mert nincs igazságtartalma. S az, hogy a jövőben gondolkodunk, a jövő generációjának akarunk biztonságot, kiszámíthatóságot és nem utolsósorban biztos megélhetést a magyar termőföldből biztosítani, erre is megvannak nemcsak a konkrét javaslataink, hanem ma már gyakorlati példáink, amelyekkel ezt el tudjuk érni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy megpróbáljak, amennyire lehetséges a rendelkezésemre álló rövid időben, reagálni a felszólalásokra.

Horváth István képviselőtársamnak azokkal a felvetéseivel, amelyeket itt elmondott, jelentős részben, de nemcsak jelentős részben, hanem mindben megegyezhetünk és mind elfogadhatjuk. Itt inkább egy rövid megjegyzésem van. A pandémiával kapcsolatban a vetőmagminőségre tett utalását szeretném megerősíteni. Általában olyan példákat szoktam minden egyes vitában vagy beszélgetésben felhozni, s nemcsak a politikai, hanem a magánéletemben is, ami személyes tapasztalatból indul ki.

Az elmúlt év tavaszán ebben az időszakban, amikor márciusban a pandémia letaglózott bennünket, mindenki elszaladgált, mindenki elment a kertészeti áruházakba, boltokba, vetőmagboltba, s gyakorlatilag bevásárolt mindenki mindent. Akkor döbönt rá szerintem nagyon sok kertész, kiskertész, amikor eltelt egy hónap, másfél hónap, és a fekete földön a sorok nélküli talajt találta, nem pedig a kikelt növényeket. Ezzel személyesen én is így jártam, habár ez számomra szakmailag egy figyelmetlenségéből fakadt, mert meg kellett volna nézni annak a kis doboznak vagy zacskónak a hátulján, hogy a szavatossága mikor jár le.

Én aztán végigmentem jó pár üzleten és megálapítottam, s meg is erősítettek ebben, hogy a lakosság gyakorlatilag a létező összes vetőmagot, ami létezett - tök mindegy, bocsánat a kifejezésért, hogy mi volt -, kivitte ezekből az üzletekből, és a kereskedők a lejárt szavatosságú vetőmagokat is ugyanúgy eladták. Majd csodálkoztunk, személy szerint én is, hogy csak egy-két szem borsó kelt ki a borsóvetésből. Éppen ez a kérdés, hogy milyen fontos az, hogy milyen minőségben, milyen bizonylattal és milyen biztonsággal tudjuk ezeket a szaporítóanyagokat és vetőmagokat nemcsak előállítani, de forgalomba hozni, és később a kertészkedők és mindenki számára, minden mezőgazdaságban dolgozó gazda számára egy alapvető biztonságot adni. Mert ez

ugyanaz, mint egy tenyészállat, ugyanaz, mint egy vetőmag. Ha van jó vetőmagom, szaporítóanyagom, akkor a gazdálkodásomnak az egyik alapfeltétele biztosítható. Éppen ezért fontos az a kitétel és azok a gondolatok, amiket ezzel kapcsolatban Horváth István képviselőtársam is elmondott, és én ezt csak megerősíteni szeretném.

Annak pedig, hogy több százezer hektár került ki az elmúlt harminc év során a mezőgazdasági művelésből, részben örülhetünk, de mint mezőgazdászok, az agráriumban élők természetesen sajnáljuk ezt, mert ezeknek a területeknek a nagy része, ahogy az előbb is és már korábban is említettem, jelentős részben az infrastruktúra fejlesztését szolgálta. Ez pedig hozzájárul az életminőségünk javulásához, hozzájárul a mindennapjaink jobbá tételéhez. Természetesen jó lenne ezt elkerülni, de azt hiszem, hogy ez képtelenség. Aki a gyakorlatban él és látja az országot, látja a vidéket, látja a fővárost, látja azt is, hogy a területnövekedések, agglomerációk, ipari parkok, lakóparkok jelentős részben agrárterületeket, mezőgazdasági területeket vesznek el.

A parlagfűről. Sok áttétel van - bocsánat a kifejezésért - a képviselők felszólalásában, és nagyon sokan hasonló gondolatokat vetettek fel. Természetesen ebből a salátatörvényből fakad, hogy ilyen sokrétűek a kérdések, de mégis azonos módon próbáltak bizonyos kérdéseket feltenni. Ilyen például a parlagfű kérdése, ami még nincs itt, de nem is olyan sokára megjön ez a szezon is, nemcsak a fagyok múlnak el, hanem egyik pillanatról a másikra bejön a parlagfűfertőzés is. Úgy gondolom, hogy ebben rendkívül sokat tett a kormányzat, rendkívül sokat tettek a gazdák, a gazdálkodók. Ugyanakkor, ha végignézzük - s nem az önkormányzatokat akarom bántani, de nem bírom ezt megkerülni a gondolatomban -, meggyőződésem, hogy nem a mezőgazdaságban van a legnagyobb parlagfűfertőzés az országban. Ezt határozottan vissza kell utasítanom. Lehet, hogy van egy-két gazda, egy-két gazdálkodó, akik nem tudják a tábla szélét fertőtleníteni, nem tudnak gyommentes állományt biztosítani, ezt nem tartom kizártnak, de tessék már körbemenni Budapest környékén - nem is megyek messzebbre -, és azt látjuk, hogy elhagyott területek, útszélek, vasútoldalak, árokpartok, építetlen, beépítetlen telkek sorozata van.

(13.30)

Érdekes módon azért senkit se büntetnek meg? Csak a mezőgazdaságban gazdálkodókat? Jó lenne, ha ezt a területet is végignéznék, és nem egyszerűen csak az agráriumba húznák rá a parlagfűtörténetet, ezeknek a területeknek a tulajdonosait, gazdáit ugyanolyan módon kérjék számon. Én ezt határozottan mondom, hogy a mezőgazdaság részéről vissza tudom utasítani, mert tudom, hogy az agráriumban

megpróbálnak mindent megtenni, hogy minél kevesebb fertőzés legyen. Alapvető célja a gazdának, mert ez egy olyan gyomfaj, amely elnyomja a kultúrnövényt, és termése is kevesebb lesz, ha nagyon egyszerűen le akarom fordítani ezt a kérdést.

Tehát én arra hívnám fel tisztelt képviselő aszszony figyelmét is, hogy erre is figyeljen oda. Annyi kérdést szokott feltenni az Agrárminisztérium vezetőinek, hogy már majd' egy osztály az ön kérdéseire válaszol hetente, naponta. *(Dr. Vadai Ágnes széttárja karjait.)* Jobb lenne, ha inkább ebben is egy kicsit eljárna a főváros felé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, hogy az állatorvosi képzéssel kapcsolatban azok a gondolatok mind helytállóak, és az a szabályozás is meg fog felelni mindenféle szempontból.

Magyar Zoltán képviselő úr - nem gondolom, hogy minden egyes gondolatsorra válaszolok - az agrárkárenyhítési alap emelésére azt mondja, hogy újabb adóemelés. Képviselő úr, lehet, hogy önök másban nem tudnak gondolkodni, csak adóemelésben, de ez nem adóemelés, ez egy díjtétel, tíz éve nem változott. Érdekes módon az utóbbi években úgymond annyi kár keletkezett, amihez szükséges egy bizonyos emelés, ez elkerülhetetlen. De ez nem adó, ez egy hozzájárulás, hogy ha én kárt szenvedek el, akkor biztonságosan kapjam vissza annak az elszennvedett kárnak bizonyos összegét.

És akkor, amikor a kárenyhítési alapról beszélünk, tudjuk azt, hogy az elmúlt években, főleg az elmúlt évben - szerintem idén is lehet még gond ebből, nem akarok vészjósló lenni a tavaszi fagykárok miatt - sokkal nagyobb kár keletkezett, mint amekkora összeg a kárenyhítési alapon volt. A kárenyhítési alap egyik részét befizeti a gazdálkodó, a másik részét hozzáadja az állam. Ezt, gondolom, ön is tudja nagyon jól. És kimerült a kassa, ha fogalmazhatok így. *(Közbeszólás az ellenzéki oldalon.)* Kimerült a kassa, igen, mert így van meghatározva a törvényben, kezicsókolom! *(Dr. Vadai Ágnes: Szerintem Mészáros Lőrinc...)* Hagyja már ezt a Mészáros Lőrincet mindig itt! *(Dr. Vadai Ágnes: Nem!)* Most agráriumból beszélünk! Engedje már meg, hogy válaszoljak a kérdésekre, és ne Mészáros Lőrincezen itt állandóan!

(Földi László elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

A tegnapi nappal kapcsolatban szeretnék itt is a kárenyhítési alappal kapcsolatban... - és visszatérve Horváth képviselőtársam gondolatára, hogy mennyire fontos az, milyen alapanyagokkal, milyen oltványokkal, milyen vetőmaggal dolgozunk. A tegnapi nap főleg a tavaszi fagykára vonatkoztatva a minisztériumban tartottunk gyümölcsfa-nemesítőkkal és ebben érdekeltekkel egy tanácskozást, hogy ezeknek a fagykároknak, amelyek az utóbbi években ilyen drasztikusan ránk törték, hogyan lehet, azt nem mondom,

hogy kivédeni, de a hatását tompítani. A szakemberek véleményét kikérve, amit meg szoktunk tenni, és ebben is szeretném visszautasítani azokat a gondolatokat, hogy mi nem kérjük ki a szakma véleményét, nem tartjuk magunkat minden egyes témában okosnak, tehát kikérve ezeknek a nagyszerű szakembereknek a véleményét, el kell hogy mondjam, itt derült ki, hogy a sárgabaracktermő területnek egy jelentős része ezen a tavaszon elfagyott. De miért fagyott el? A hideg miatt? Igen, persze, azt mondjuk, hogy a fagy miatt.

De van egy másik oka is: az elmúlt húsz évben gyakorlatilag sárgabarack-nemesítés már nincs az országban. Behozzuk a mediterrán fajtákat, megbolondítják a termelőket, hogy ezek a mediterrán fajták gyönyörűek, nagyok s a többi, csak éppen nem bír ki mínusz 4 foknál többet, kész, vége. Gyakorlatilag átrendeződött a piac. Ezt csak azért mondom, hogy mennyire fontos a szakmát bevonni. Éppen ezért az agrárkormányzat bizonyos veszélyeztetett növényféléknél vagy akár gyümölcsféléknél is egy nemesítési programot indít el, ami nagyon hosszú távú, mert öt év alatt nem lehet eredményeket elérni, de mégis bevonni azokat a fajtákat, bevonni azokat a fajokat, amelyekkel egy későbbi virágzással ki tudjuk védeni ezeket a károkat. Ezért fontos a kárenyhítési alap, ezért kell mindannyiunknak úgymond egy picivel többet hozzá is tenni.

A légügyi kérdésekkel kapcsolatban, amit fölvetett, képviselő úr. Engedje meg, hogy határozottabban válaszoljak erre, és idézzek egy gondolatot: „A repülésmeteorológiai szolgáltatás rendjének megváltoztatását megelőzően alapos, körültekintő előkészületek történtek, több mint féléves teljes körű vizsgálat került végrehajtásra. A HungaroControl és az OMSZ” - tehát az Országos Meteorológiai Szolgálat - „együttesen külső szakértők bevonásával műszaki, gazdasági, repülésmeteorológiai és repülésbiztonsági szempontokat megvizsgálva döntött a repülésmeteorológiai szolgáltatások egységesítése mellett. Az átálláshoz szükséges feladatokról, kötelezettségekről részletes dokumentáció született.” Én úgy gondolom, nem a szakszervezet dolga az, hogy ezeket a szakmai kérdéseket elbírálja, hanem a szakemberek feladata. Ön egy szakszervezeti beadványra hivatkozott, kérem, hogy megfelelő módon kezelje ezt a kérdést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Napelempark, ezt mindenki felvetette. Számomra is fájó pont volt, hogy mindenütt lehetett napelemparkokat létesíteni, ott is, ahol igazán jó termőföldterületek vannak. Ez, hogy most már 15 aranykorona alatti termőföldön tudunk napelemparkot és megfelelően kiépített távvezeték - ugye, ez még egy másik kérdés - létesíteni, úgy gondolom, egy óriási előrelépés, és pont a termőföld védelmét szolgálja.

Hogy a barnamezős területek és a napelemparkok építése között nincs átfedés, ebben van némi igazság, ezt én nem vitatom el, de egyértelműen arra kell

törekednünk, ha lehetséges, akkor a 15 aranykorona alatti - vagy én még 10 alá is elmennék szívesen - területek hasznosítására és valóban a barnamezős területek hasznosítására. De ott viszont van egy másik probléma, erre csak szeretném felhívni a figyelmét képviselő úrnak, a barnamezős területeknek van rehabilitációja, egy visszaállítása, az esetleges szennyvezetékek megszüntetése vagy romok eltakarításának a költsége egy új feladatot, egy új témát jelenthet. De természetesen ebben jelentős részben a barnamezős területeket is hosszú távon figyelembe kell venni.

Ön hivatkozott arra, ezért csak a figyelmét szeretném felhívni, hogy majd ad be módosító indítványokat. Szeretném a figyelmébe ajánlani, és sajnálatomat kifejezni, hogy tegnap, csütörtökön ennek a határideje lejárt.

Nacsa képviselőtársamnak köszönöm a támogatást a KDNP részéről. Ő is a generációváltást, a fiatalok számára az agrárium vonzóvá tételét és az élelmszer-biztonság vonatkozásában kiszámítható feltételeket határozta meg. Köszönöm a támogatást és a gondolatait.

Varga László képviselő úr azt mondja, hogy nem támogatják. Ő jónak ítéli az agrárium munkáját, köszönjük szépen az elismerését, de most nem ez a helyzet. Hogy mi a helyzet, azt tőle kellene megkérdezni, ezt nem tudom, hogy egyik pillanatról a másikra miért változik. Azért, mert egy salátatörvény pont betervezésre kerül annak érdekében, hogy bizonyos törvényeknél finomítsunk, kiegyensúlyozzunk, esetleges korábbi, úgymond a gyakorlati élet által hozott új feltételekhez igazodjunk? Én úgy gondolom, ez egy természetes dolog, hogy ezeket a törvényeket néha hozzá kell igazítani a mindennapos problémák kijavításához. Én nem hiszem, hogy ebben kivétlenül kell keresni, igaz, hogy a parlament színpalái mögött ez már sajnos bevett szokás. Ő azt mondta, hogy szkeptikus a módosításokkal kapcsolatban, reméljük, hogy majd megváltozik a véleménye.

Többet felvetették az Agrárkamara és az Agrárminisztérium közötti kapcsolatot. Szeretném mondani, hogy ez a kapcsolat teljesen szakmai, jó kapcsolat. Azokban a felvetésekben mindig ilyen szurkapiszkat érzek, amikor szeretnék a két szervezetet úgymond egymás ellen uszítani és egymás ellen kijátsszani.

(13.40)

Ezt én határozottan mondom, hogy ebben semmiféle igazságtartalom nincs. Inkább talán az van, hogy szeretnék az ellenzéki pártok, hogy ez az összhang, amiből nagyszerű munkakapcsolat van, ne működjenek úgy, ahogy ennek működnie kell. (Dr. Vadai Ágnes közbeszól.) Igen, mindjárt mondom...

Schmuck képviselő asszonyra szeretnék néhány reagálást tenni. Szintén a napelemparkokból indult ki ő is. Azt mondja, hogy termőföldvédelmi kérdések,

beruházások; itt szintén azt mondja, hogy tízszeresére növeli a földvédelmi járulékot. Ez nem adó, ezt szeretném mondani, tehát ezt szintén szeretném visszautasítani. És itt van egy kormányrendelet, a 474/2013-as kormányrendelet, ami meghatározza az általa felvázolt elővásárlási joggal kapcsolatos kérdéseket.

Erdőtelepítéssel kapcsolatban azért fontos szerettem megemlítenem, hogy egy soha nem látott országos fásítási és erdőtelepítési program van az országban; aki ezt nem veszi észre... Aki nem járja a vidéket, az persze természetesen ezt nem tudja, de azt azért el kell mondjam, hogyha végigjárjuk a falvakat, a kisebb településeket, több mint ezer településen indult be a települések fásítási programja, a babafásítástól kezdve a babaprogramon át a különböző erdőgazdálkodóknak a megduplázott támogatásán keresztül a magán-erdőgazdálkodók is nagymértékben beleálltak, ha szabad így fogalmaznom, ebbe a rendszerbe, és rendkívül sokat tesznek a magyar erdősülté, a magyar erdőterületek növelése érdekében.

Az almával kapcsolatban, amit felvetett Schmuck képviselőtársam, azt javaslom, hogy pontosan olvassa el a törvényt.

Vadai képviselő asszonynak néhány reakció, habár itt már tettem többféle utalást erre. Hogy milyen nagy változásokat okoz a salátatörvény: ön is tudja, hogy ez nem így van. Hogy több háttérszámításra, információra lenne szükség. Ahogy a legelőszőr már elmondtam, úgy gondolom, hogy ön nagyon sok ilyen háttér-információt megkap a naponta feltett egy-két kérdéséből, tisztelt képviselő asszony. Folyamatos információ szerintem az ellenzéki parlamenti képviselők közül önnél van a legtöbb, ezt szeretném kijelenteni. De azt hiszem, ezt nem is vitatja, tisztelt képviselő asszony. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem is ezt mondtam...)* Jó, köszönöm szépen.

Földminősítési díj. Felvetette ezt a 220 ezer forintot. Itt azért szeretnék pontosítani. A földminősítési eljárásnak 220 ezer forint a felső határa. Szeretném pontosítani, hogy 50-100 ezer négyzetméter között 36 ezer forint, minden megkezdett 100 ezer négyzetméter után 20 ezer forint, így 100 hektár után összesen durván 220 ezer forint. Tehát mértékhez van kötve, a 100 hektár maximumhoz. Ezt csak pontosításképpen.

És hogy működik-e az osztóprogram, ez volt egy másik sarkalatos kérdése. Készen van az osztóprogram, a vészhelyzet miatt sajnos még mindig nem bírtuk elindítani, egypár nap türelmet kérünk, és indulni fog a program.

A politikai megjegyzéseit, amit az Agrárminisztériummal és a törvénnyel kapcsolatban feltett, ez legyen az ön személyes joga, amit a minisztérium részéről határozottan visszautasítok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény és a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A Tapolczai Gergely, fideszes képviselő által benyújtott előterjesztés a T/15981. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tapolczai Gergely úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz), a napirendi pont előadója: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előterjesztésem két törvényt érint - ahogy hallhattuk az előbb is -, a fogyatékos személyek jogairól szóló törvényt, illetve a magyar jelnyelvről szóló törvényt.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvényhez kapcsolódó javaslatom esetén szeretném megragadni az alkalmat, hogy megemlékezzem róla, illetve felhívjam a figyelmet arra a tényre, hogy 1994 óta minden év áprilisának utolsó szerdáján ünnepeljük a vakvezető kutyák világnapját. Európában több mint száz éve folyik a vakvezető kutyák képzése. Főleg a világháborúban megvakult katonák miatt lettek ismertek a vakvezető kutyák, illetve a velük foglalkozó kiképzők. Magyarországon viszont csak 1978-ban indult el a vakvezető kutyák képzése, köszönhetően Rithnovszky Jánosnak, aki 21 éves korában, 1952-ben sérült meg egy aknarobbanás következtében, elvesztette a bal karját és a látását. Attól kezdve az egész életét a sorstársai megsegítésének szentelte.

Már 1961-ben megírta „A vakvezető kutya kiképzése” című könyvet, ezzel is megteremtve a vakvezető kutyák képzésének alapját Magyarországon. A képzés maga, ahogy említettem, 1978-ban indult el, és onnantól kezdve 2002-ig egyedül a Magyar Vakok és Gyengénlátók Szövetsége volt az a szervezet, aki ezzel a képzéssel foglalkozott. Azóta több alapítvány és civil szervezet is részt vesz a kutyák kiképzésében.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

1978 óta közel ezer kutyát képeztek ki. Jelenleg körülbelül 80 személy közlekedik vakvezető kutya segítségével, és több tucat kutya képzése van folyamatban jelenleg is. Ebből is látszik, hogy mennyire fontos ez a terület, és mennyire fontos az önálló életvitelt segítő kutyák képzése Magyarországon.

A módosító javaslatom célja ennek az elősegítése, illetve a képzések szabályozása és pontosítása. A segítőkutya-képzések, illetve a kiképzők képzése

területén fontos, hogy ne csak a vizsgáztatás, hanem a képzés egész folyamata legyen szabályozva, ehhez kérjük a szociális és nyugdíjpolitikáért felelős minisztert, illetve azt kérjük, hogy kapjon felhatalmazást az ezzel kapcsolatos szabályok megalkotására, a szakmai képzés, illetve vizsgáztatás alkalmazhatóságának fejlesztése érdekében.

Ehhez hasonló javaslatot nyújtottam be a jelnyelvi törvény kapcsán is, az érdekvédelmi szervezet, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének javaslata alapján. Szintén javaslom, hogy a szociális és nyugdíjpolitikáért felelős miniszter rendeletben állapítsa meg a jelnyelvi tolmácsok és a siket-tolmácsok képzésének speciális követelményrendszerét és a szabályozási rendszerét, ugyanis az új szakképzési struktúrában csak a megfelelő szabályozással lehet ezt garantálni.

Áttérve a jelnyelvi törvényhez kapcsolódó többi módosító javaslatomra, érdemes egy picit visszatekintnünk. A magyar Országgyűlés 2007-ben egyhangúlag fogadta el a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt, ami egy nagy lökést adott ahhoz, hogy 2009-ben így egyhangúlag el tudtuk fogadni a magyar parlamentben a világ egyik, ha nem a legkomplexebb jelnyelvi törvényét.

(13.50)

A jelnyelvi törvénynek köszönhetően beindult a tolmácsszolgáltatás jelenlegi struktúrájának kiépítése, ami azóta is működik állami finanszírozás mellett. Ennek köszönhető a feliratozás kiszélesítése is. 2010 óta lépcsőzetesen emelkedő óraszámokkal elértük azt, hogy napjainkra már majdnem egész nap feliratozással mennek a tévéműsorok.

Nagy előrelépés volt 2011-ben az, amikor az Alaptörvénybe bekerült a magyar jelnyelv védelme mint a magyar kultúra része. Óriási ugrás volt a magyar siket és nagyothalló személyek életében, amikor beindult az úgynevezett KONTAKT videós alapú jelnyelvitolmács-szolgáltatás. Ez egy óriási életminőség-javulást eredményezett a mi közösségünkben.

A legutóbbi fontos mérföldkő pedig tavaly történt a jelnyelvi törvény módosítása által, amikor lehetővé tettük mindannyian - egyhangú szavazatunk mellett -, hogy 2021. július 1-jétől lehetőség nyíljon a magyar jelnyelvből államilag elismert nyelvvizsgát tenni, vagyis bárki, aki magyar jelnyelvet tanul, és szeretne nyelvvizsgázni belőle, az eddigi rendszer helyett most már ugyanolyan értékű nyelvvizsgát tehet ebből a nyelvből is, mint bármely más idegen nyelvből.

Rátérve a módosító javaslatom egyik legfontosabb elemére: hogyha megnézzük a mostani szabályozást, az arra jogosult ügyfél, siket vagy nagyhalló jelnyelvhasználó személy egy évben 120 órányi térítésmentes jelnyelvitolmács-szolgáltatásra jogosult.

Emellett speciális órakeretre is jogosult lehet. Jelenleg ez úgy néz ki az oktatás területén, hogy a középiskolában tanulók esetén 120 óra/tanév, felsőoktatási hallgató esetén 60 óra/szemeszter, felnőttképzés esetében pedig a képzés teljes óraszámának 20 százaléka erejéig lehet igényelni térítésmentesen tolmácsszolgáltatást.

Azt látjuk, hogy a jelenlegi szabályozásban nem szerepel az óvodai nevelés és az általános iskolai oktatásban részt vevő gyermek. Az egyéni alapórakereten felül erre nem biztosít a törvény pluszórakeretet. Az elmúlt 11 év tapasztalata alapján és az érdekvédelmi szervezetek, illetve a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének javaslata alapján megérett a helyzet a változtatásra.

Csak egy példát szeretnék mondani. Ha megnézzünk például egy első osztályos hallássérült tanulót, aki integráltan tanul, neki körülbelül hetente 24 tanórája van, ami azt jelenti, hogy egy tanévben 860 tanórán vesz részt. Ugyanakkor az egyéni órakerete, ami a tolmácsszolgálathoz kapcsolódik, 120 óra. Ha úgy számoljuk, hogy egy tanóra 45 perc, abból kiindulva kiszámolható, hogy 160 tanórán tud tolmácsolással részt venni. 700 tanórára viszont nem tud tolmácsolást igénybe venni. Természetesen az is igaz, hogy nem minden tanóra kell tolmács, testnevelés- vagy énekkórán nyilván nem szükséges, énekből felmentést is kapnak egyébként, de az is belátható, hogy a 120 óra nem elegendő egy tanévre.

Mindezt, az elmondottakat, illetve a SINOSZ javaslatait figyelembe véve a módosító javaslatom kétlépcsős emelést javasol. A kétlépcsős emelés időpontjai 2022. január 1-je és 2023. július 1-je. Az óvodai nevelésben első lépésben 150 óra/év, második lépcsőben pedig 200 óra/nevelési év lenne az emelés, az általános és középiskolában 300, illetve 400 óra lenne a biztosított időkeret, a felsőoktatás nappali tagozata esetén 150 óra, illetve 200 óra/szemeszter, a felsőoktatás levelező tagozata esetén pedig 100 óra szemeszterenként.

A felnőttképzés esetében pedig a 20 százalékról 40 százalékra, majd 60 százalékra emelkedne az órakeret. Nagyon fontos új javaslat még, hogy a foglalkoztatás területén lehessen az egyéni órakereten felül plusz 50 órát igényelni évente azoknak a személyeknek, akik például egyéni vállalkozóként dolgoznak, vagy saját vállalkozásukban foglalkoztatnak munkavállalókat. Ha tehát a munkaadó nem biztosít a hallássérült munkavállalónak tolmácsolást, akkor ezeknek a személyeknek, dolgozóknak legyen lehetőségük plusz 50 órányi tolmácsolást igénybe venni ezáltal. A siketvakok esetében a speciális kommunikáció szempontjai miatt emelnék 30 órányi tolmácsolási lehetőséget.

Ahogy a nyelvvizsga esetében is nagyon fontos volt, elsősorban foglalkoztatás szempontjából, a jelenlegi módosítás pedig az óvodai és általános iskolai képzés szempontjából kiemelten fontos, illetve a gyerekek szüleinek is fontos ez, nagy előrelépés lenne

számukra az önálló életvitelük minőségének javítása érdekében; illetve ezáltal nagyobb esélyük lesz a magasabb iskolázottság, képzettség megszerzésére.

Ha visszanezék, 25 évvel ezelőtt, amikor én jártam jogi egyetemre, akkor a két kezemen meg tudtam számolni, hogy hány hallássérült személy tanul a felsőoktatásban. Most a 2017. évi adatok szerint 216 hallássérült hallgató tanul a felsőoktatási intézményekben. Ez a szám azóta, biztos vagyok benne, hogy nőtt is, tehát látható a fejlődés, és látható a folyamatos növekedés e tekintetben.

Biztos vagyok abban, hogy ez a javaslat továbbviszi ezt az ügyet. Ehhez kérem minden frakció támogatását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Fülöp Attila államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Rövid időn belül most már a második alkalom, hogy a jelnyelvről szóló törvénnyel kapcsolatos módosítást tárgyalja a parlament, és mint ahogy azt Tapolczai Gergely képviselő úr az előbb elmondta, mindannyiunk számára ismert, mindannyiunk előtt ismert az, hogy a jelnyelvi törvény létrejötté hosszabb fejlődési folyamat után jött létre.

Mérföldkő volt az is - mint ahogy elhangzott -, hogy Magyarország elsőként ratifikálta a fogyatékos-sággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt, amely tartalmazza a jelnyelvvvel kapcsolatos kötelezettségeket, és biztosítja a fogyatékos-sággal élőket, így a hallássérült és a siketvak személyek számára a mindennapjaikhoz szükséges jelnyelv használatát, jelentős mértékben javítva ezáltal az életszínvonalukat.

Annak a pillanatnak is már több mint egy évtizede, amikor a jelnyelvi törvény általános vitájában Kósa Ádám képviselő úr itt a parlamentben elsőként szólalt fel magyar jelnyelven. Ezt követően egy olyan törvény került elfogadásra, amely komplexen rendezi a hallássérült emberek mindennapjait érintő élethelyzeteket, óriási lépést téve ezáltal a siket, nagyothalló és siketvak emberek társadalmi integrációja felé. Az Országgyűlés tartózkodás és ellenszavazat nélkül támogatta ezt.

Újabb döntő lépés következett 2011-ben, mert hogy ekkor Magyarország azon kevés államok sorába lépett, amely alaptörvényben rögzítette, hogy a jelnyelvet a nemzeti kultúra részének tekinti, és ennek megfelelő védelemben részesíti.

Magyarországon több mint 70 ezer siket és nagyothalló ember él. Régi álmuk és törekvésük, hogy az őket megillető kommunikációs jogokat teljeskörűen gyakorolhassák. A jelnyelvi törvény kötelező állami

feladattá tette a térítésmentes jelnyelvitolmács-szolgáltatás finanszírozását és a televíziós műsorok feliratozását vagy jelnyelvi tolmácsolását.

(14.00)

Számukra nem a hangok, hanem a jelek, nem a beszélt magyar nyelv, hanem a magyar jelnyelv a kommunikáció elsődleges eszköze. A siket emberek számára a jelnyelv alkotja kommunikációjuk és kultúrájuk alapját. Ez az a csatorna, amelyen anyanyelvi szinten képesek gondolataikat és érzelmeiket kifejezni, és amelyen keresztül a legkönnyebben és legbiztosabban juthatnak információhoz. A siket személyek oktatáshoz, kultúrához és a közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférése ezért nagyrészt a jelnyelv használatának jogi szabályozásával biztosítható, egy olyan jelnyelvi törvény elfogadásával, amely komplexen rendezi a hallássérült emberek mindennapjait érintő élethelyzeteket. Magyarország hatalmas lépést tett a siket, nagyothalló és siketvak emberek társadalmi integrációja megteremtése felé.

Tisztelt Ház! Tapolczai Gergely és Nyitrai Zsolt képviselő urak szinte pontosan egy évvel ezelőtt már benyújtottak egy javaslatcsomagot a törvény módosításához. A tavalyi módosítás egyik legfontosabb és legszimbolikusabb elemét az előbb képviselő úr kiemelte, ez pedig az volt, amikor a jelnyelvről most már nyelvvizsgának megfelelő, államilag elismert nyelvvizsgaként történő elismerésre is lehetőség van.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! A most önök előtt fekvő előterjesztés újabb indítvány a hallássérült embereket megillető kommunikációs jogok széles körű biztosítása érdekében. A jelenlegi módosítás elvi, elsődleges célja, hogy a siket és nagyothalló emberek azonos eséllyel férjenek hozzá a közszolgáltatásokhoz, hogy szükségleteik szerint jussanak hozzá a színvonalas oktatáshoz, szakképzéshez és szakmai képzésekhez, ezáltal beléphessenek a nyílt munkaerőpiacra, és minden téren képesek legyenek életük önálló irányítására.

A törvényjavaslatban a fentiekén túl egyrészt a fogyatékos személyek jogairól szóló törvény, másrészt pedig a jelnyelvi törvény tekintetében felhatalmazó rendelkezések hatályba léptetésére is sor kerül, így a segítőkutya-kiképzésnek, vizsgáztatásának és alkalmazhatóságának szabályaira, valamint a segítőkutya-kiképzést végző személyek szakmai és vizsgakövetelményeire vonatkozó képzések, illetve a jelnyelvitolmács- és siketjelnyelvitolmács-képzés miniszteri rendeleti szintű szabályainak megalkotásához teremti meg a javaslat a törvényi felhatalmazást.

Mint ahogy elhangzott, a törvényjavaslat értelmében az egyéni órakeretek biztosításával, illetve a már meglévő órakeretek megemelésével elérhető, hogy a siket gyermekek integráltan bekapcsolódhassanak a köznevelés rendszerébe, és tanulmányaik során a kommunikációs akadályok miatt ne szenvedjenek hátrányt már óvodás- és kisiskoláskoruktól

kezdve. A már meglévő időkeretek további emelése elősegíti a magasabb évfolyamokon való minőségibb oktatást és a tananyagok magasabb szintű befogadását.

Az évi 120 óra személyenkénti alapidőkereten felüli többletóraszám biztosítása indokolt azon siket és nagyothalló személyek számára is, akik a munka világához kapcsolódnak, hiszen a pontos, jó minőségű munkavégzés alapvető feltétele a munkafeladatot kiadó és a feladatot elvégző munkatársak vagy a munkafeladatot megrendelő vevő és a feladatot ellátó vállalkozó egyértelmű kommunikációja. Siketvak személyek részére gyakorta szükséges egy megelőző rehabilitációs folyamat, mely során kiválasztható a megfelelő speciális kommunikációs módszer. Ebben a megelőző folyamatban is szükséges a jelnyelvi tolmács bevonása, az óraszám növelése, a munkavégzés és a speciális kommunikációs rendszerek többletidőigényét ismerje el.

Tisztelt Ház! A kormány elkötelezett hallássérült honfitársaink életének akadálymentesítése és a jelnyelv védelme iránt. Legfőbb feladatának tartja, hogy biztosítsa minden fogyatékossgal élő számára a teljes élet lehetőségét. A fogyatékossgal élő emberek nem jótékonyosságra számítanak, hanem egyenrangú tagjai kívánnak lenni társadalmunknak. A kormány olyan társadalomért dolgozik, amelyben fogyatékos és ép ember egyaránt megtalálja a helyét. Abban hiszünk, hogy az aktív párbeszéd és a fogyatékos célcsoport megismerése révén lehet jó megoldásokat találni. Így fogunk cselekedni a jövőben is.

Mindig kiemelt jelentőséggel bír, amikor az Országgyűlés fogyatékos személyeket érintő előterjesztést tárgyal. Mint azt már említettem, a siket és a nagyothalló emberek kommunikációjának és kultúrájának alapját a jelnyelv alkotja. Azt gondolom, hogy mindannyiunk közös célja, hogy a siket és nagyothalló emberek az életük minden területén kiteljesedhessenek.

Az előzőekben elmondottakra figyelemmel a kormány elkötelezett a jelnyelv megerősítése iránt. Bármilyen fogyatékosügyet csak akkor tudunk sikerre vinni, ha az közös ügyként, közös akaratként jelenik meg. Köszönöm, hogy meghallgattak. *((Taps a kormánypártok soraiból.))*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót a Fidesz vezérszónokának, Tapolczai Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mint vezérszónok, először is szeretnék köszönetet mondani a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének a javaslataikért, az együttgondolkodásért és az együttműködésért, illetve szeretném

megköszönni az EMMI-nek is és államtitkár úrnak is a támogatásukat.

Nagyon sok kört futottunk a szakmai egyeztetések során, és közös nevezőre jutva sikerült összeállítani ezt az előterjesztést, amely a maga nemében is ugyanolyan fontos, mint az összes többi e témában az előző években. Szeretném megköszönni a Fidesz-frakciónak is a támogatását, hogy segítette a munkámat és segíti a fogyatékossgügyet, és emellett szeretném elmondani azt is, hogy tisztában vagyunk azzal, hogy nagyon sok még a tennivaló ezen a területen, sok feladat vár még ránk, de az eredményekből látszik, hogy folyamatos a fejlődés, és folyamatosan haladunk előre, folyamatosak az előrelépések ezen a területen. A fogyatékossgügy számíthatunk ránk.

A Népjóléti bizottság egyhangúlag támogatta ennek az előterjesztésnek a tárgysorozatba vételét, így bízom abban, hogy magát az előterjesztést is a parlamenti szavazás során az összes frakció támogatni fogja, hiszen ez egy olyan terület, egy olyan téma, amely általában egységes támogatást élvez. A Fidesz-frakció nevében megerősítem azt, hogy a frakció támogatja ezt az előterjesztést, és bízom a többi frakció támogatásában is. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Brenner Koloman alelnök úr fel kíván szólni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Brenner Koloman az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés az indítványomat elfogadta, így aztán semmi akadálya annak, hogy alelnök úr, Brenner Koloman képviselő úr a Jobbik vezérszónokaként elmondja a véleményét, majd utána átvegye az ülésvezetést. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Tapolczai Képviselőtársam! Mindig nagy örömmel konstátálom azt, hogy ebben, a magyar társadalom szempontjából kiemelkedően fontos ügyben, valóban, ahogy elhangzott, a tisztelt Ház falai között nagy konszenzussal tudunk egy olyan előterjesztésről vitatkozni, amely, mint az általában egyébként a különböző kisebbségekhez tartozó személyek ügyeivel kapcsolatosan, mindig egy hosszú távú fejlődésnek egy újabb állomását jelenti, az előttünk lévő törvényjavaslat is egy ehhez hasonló újabb lépés.

Jómagam személyemben is, aki mint nyelvész és mint egyetemi vezető, akkreditációs szakértőként vettem részt a magyar jelnyelvi képzések kidolgozásában. Szívügyem ez a téma, és a saját politikai közösségem számára is ez a téma kiemelt fontosságú, hiszen a Jobbik keresztényszociális alapon álló jobbközép néppártként a magyar társadalmi szolidaritást tartja az egyik legfontosabb alapértékének, a magyar polgárok jólétét és szabadságát, ezzel kapcsolatban pedig természetesen a fogyatékkal élők, avagy a jelnyelvet beszélők, használók közösségét is megilletik azok a jogok, amelyek számukra is biztosítják tehát ezt a jólétet és szabadságot.

(14.10)

Külön kiemelném a jelenlegi válságos járványhelyzetet, ahol különösen fontos az, hogy a fogyatékkal élők megkapják mindazt a támogatást a társadalomtól, amely őket ebben a nagyon nehéz helyzetben is a mi véleményünk szerint megilleti.

Eltekintenek attól, hogy a Tapolczai képviselőtársam és államtitkár úr által részletesen ismertetett történetet újra végigvegyem, én két dologra szeretném a Jobbik-frakció nevében felhívni a figyelmet. Egyrészt, aki már látott egy vak vagy gyengén látó személyt a vakvezető kutyájával közösen az életem keresztülmenni, az pontosan tudja, hogy milyen fontos lépés az, amit az előttünk lévő törvényjavaslat a vakvezető kutyák képzésével kapcsolatban aztán pontosít. Hiszen ember-állat szimbiózisnak is nevezhetjük; ha valaki egyszer végigkíséri egy vak vagy gyengén látó ember mindennapjait a vakvezető kutyájával együtt, az tudja csak megérteni, hogy mit jelent ez az érintett személyek számára.

A másik nagyon fontos kérdés pedig az, hogy valóban a tavalyi törvény módosítással kapcsolatban végre államilag elismert nyelvvizsgát lehet tenni a magyar jelnyelvből, és a jelenleg előttünk lévő törvényjavaslat pedig szakaszosan, ahogy azt Tapolczai képviselőtársam ismertette, megnöveli azokat az óraszámokat, amikor a jelnyelvi tolmácsolást biztosítani kell.

Ez egy nagyon fontos, újabb lépés valóban azzal kapcsolatban, hogy a jelnyelvet használók közössége igenis még jobban integrálódni tudjon, és különösen örömmel hallottam az egyetemi képzésben részt vevők száma növekedésének az öröndetes tendenciáját az előterjesztő úrtól.

Az utolsó megjegyzésem pedig egyfajta ceterum censeónak tekinthető részemről, pontosan amiatt, mert a jelnyelvi képzések akkreditációjában részt vettem. Azt gondolom, hogy ebben a hosszú menetelésben - ahogy mondtam, jómagam szintén kisebbségi jelnyelvet használó személyként, német nemzetiségű és anyanyelvű személyként pontosan tudom - ezek hosszú távú lépések lehetnek csak. Nagyon fontosnak és kiemelten fontosnak tartanám azt, és a támogatásomról biztosítanám a kormányzatot abban, hogy a

jelnyelvipedagógus-képzésnek az ügyét a továbbiakban is kiemelt prioritásként kezeljük.

Tudom, hogy nagyon sok szakmai és egyéb egyeztetésre van ebben az ügyben szükség, de ki szeretném emelni, hogy nagyon fontos lenne ezt a pedagógusképzést végre elindítani egy olyan magas szinten, amelyet, azt gondolom, hogy a magyar jelnyelvet használók közössége megérdemel.

A néppárti Jobbik nevében természetesen támogatásunkról biztosítom ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP vezérszónoka következik, Harrach Péter képviselő úr. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tapolczai Gergely előterjesztése egy olyan módosítás, ami a szolidaritás dokumentuma. Ez az akadályozottsággal küzdő embertársainkkal való szolidaritás, és ahhoz, hogy megértsük ennek a mélységét, talán érdemes az emberképünk egy vonására figyelniük.

Mi, emberek mindnyájan egymásra vagyunk utalva. Tehát nem csupán a közösségi lény mivoltunk az, ami egy ilyenfajta szolidaritásra készít minket, hiszen senki sem sziget, és az egyén maga a közösségben teljesedik ki, hanem a közösségi lény mivoltán túl minden embernek megvannak a maga korlátai.

Ez egy nagyon fontos szempont, hiszen mi hajlamosak vagyunk néha úgy gondolni, hogy mi, épek szívességet teszünk, segítséget nyújtunk azoknak, akiknek erre szükségük van. Holott mi egymásra vagyunk utalva, mindenki, azok is, akik épnek tartják magukat. Csak ez az egymásrautaltság kinél erősebb, kinél kevésbé, különböző jellegű, de mindenképpen megvan.

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A módosítás a jelnyelven kommunikáló nyelvi kisebbség jogainak érvényesítését és a társadalmi kapcsolatainak az erősítését, segítségét szolgálja. Itt megjegyzem azt, amit már hallottunk többször, hogy nem csupán a jelnyelvről van szó, hanem egy másik szempontnak, a segítő kutyák képzésének, pontosabban: a képzők képzésének a gondolatáról is. Ez törvény adta lehetőséget biztosít a szakminiszter számára.

Az emberképünkön túl egy másik indok is van, amivel ezt az előterjesztést meg tudjuk erősíteni, ez pedig a jogi háttér. Büszkék lehetünk arra, hogy Magyarország a 2007-ben ratifikált fogyatékosügyi ENSZ-egyezményt rövidesen, 2009-ben a jelnyelvi törvénnyel folytatta, hiszen ez az egyezmény a tagországok számára ilyenfajta előírást is tartalmazott. Az egyik legtartalmasabb jelnyelvi szabályozásról van szó. És itt ki kell emelnünk a térítésmentes jelnyelvi tolmács-szolgáltatást, illetve a televíziós műsorok és

egyéb kulturális rendezvényeknek a feliratozását vagy jelynelvi tolmácsolását.

Azt gondolom, hogy nem mehetünk el szó nélkül amellet sem, hogy Magyarország Alaptörvénye kimondja azt a mondatot, amely így hangzik: „Magyarország védi a magyar jelynelvet mint a magyar kultúra részét.”

Amikor ez az előterjesztés elénk került, akkor tulajdonképpen három célját tudjuk megjelölni: a siket és nagyothalló emberek közszolgáltatásokhoz való hozzáférését, a színvonalas oktatásnak a megteremtését és ennek keretében a jelynelvi órakereteknek a növelését.

Én úgy gondolom, hogy mindaz, amit igyekeztem megfogalmazni az emberképünkről mint háttérről, illetve a jogi környezetről, ami megelőzte ezt az előterjesztést, indokolja azt, hogy feltétel nélkül támogassa a frakciónk, és reményeink szerint, ahogy már ennek a törvénynek az előzetes megszületésénél is történt, ellenszavazat és tartózkodás nélkül az egész parlament megegyezt erre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Következő vezérszónokunk Varga László, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Jegyző úr, ön é a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztő! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem a Harrach képviselőtársam által elmondottaknak akadálya nincsen, én úgy érzem, tehát előrebocsátom itt, a vitában való hozzászólásom elején, hogy támogatandónak gondoljuk ezeket a törekvéseket, hiszen továbbra is támogatjuk, hogy a szocialista kormányzás alatt megalkotott jelynelvi törvény keretei és a hallássérült, valamint siketvak embereket érintő szolgáltatások tovább bővüljenek.

Ugyanakkor azt el szeretném mondani, hogy azt nem értjük, hogy miért kellett erre várni egy évet, hiszen azt elmondta államtitkár úr is, hogy nem is oly régen volt e tárgyban törvénymódosítás itt, a Ház előtt. Feltehetően már akkor is tudhatták az érdekvédelmi szervezetek jelzése alapján, hogy szükség van az ingyenesen igénybe vehető jelynelvi tolmácsolásra vonatkozó óraszámok növelésére, illetve újak bevezetésére más esetekre is.

Én képviselő úr elkötelezettségét, az előterjesztő kötelezettségét az ügyben nem vonom kétségbe, sőt nagyon rendben levőnek gondolom ezt, ugyanakkor a kormány maga cselekedhetett volna saját indítványra ebben a kérdésben már korábban is, ez az állításom.

Azt szeretném mondani, hogy fontos, hogy a kormány komolyan vegye a fogyatékkal élő embereket, és minél előbb bevezesse ezeket az intézkedéseket, ezért van is konkrét javaslat az előterjesztés kapcsán.

(14.20)

Több helyen a hatály 2022. január, illetve 2023. január a különböző szakaszok hatálybalépése az előterjesztés kapcsán. El tudnám képzelni, hogy a 2022. januári hatálybalépést '21 júliusára módosítsuk akár közös akarattal a Házban, illetve a '23. januári hatálybalépést pedig '22 januárjára. Magyarán, nemhogy elfogadhatónak gondoljuk az egyes javaslatokat ebben a tekintetben, hanem kifejezetten sürgettünk egyes vonatkozásokat már eddig is, úgyhogy abszolút hajlandóak vagyunk abban együttműködni, hogy egyes kérdések, egyes javaslatok hamarabb lépjenek hatályba.

*(A jegyzői széket
Arató Gergely foglalja el.)*

Még egyszer tehát, a javaslatot elfogadhatónak tartjuk, és kíváncsian várjuk a módosító indítványokat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Most megadom a szót Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, ön é a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy ennek a törvénynek a kapcsán egy picit messziről induljak, de a végén egészen konkrét dolgokhoz fogok tudni eljutni reményeim szerint.

Minden egyes ügy, ami ide bekerül elénk, minden egyes ügy kapcsán érdemes azzal kezdeni a gondolkodást, hogy az a javaslat, az az ötlet, az a törvény vagy törvényjavaslat, ami bekerül a Ház elé, az egyébként hogyan szolgálja azoknak az életét, akiket érint, jobb teszi-e az életét vagy éppenséggel nehezíti. Bizonyára ilyen is van, amikor rossz minőségű vagy rossz célirányú javaslatot terjeszt be jellemzően a kormány mint legnagyobb törvénybeterjesztő. Én is így viszonyulok minden egyes javaslathoz, megnézem azt, hogy az a javaslat segíti-e, jobbá teszi-e annak a társadalmi csoportnak az életét vagy éppen nem.

Most abban a szerencsés helyzetben vagyunk, és ha jól értem az előttem felszólaló ellenzéki és kormánypárti képviselőket is, meg tudjuk állapítani, hogy ez a törvényjavaslat jobbá teszi, segíti azoknak az életét, akiket ez érint. És ez jó, ez feltétlenül üdvöztető, nem mindig sikerül ezt elérni. Most elértük. Felmerül a másik kérdés óhatatlan, hogy egyébként, ha segíti, akkor valóban állami feladat-e vagy mennyiben állami feladat, és mennyiben kell erre kormányzati segítség vagy kormányzati intézkedés ezen a téren. Ez egy messzire vezető gondolat, hogy vajon az esélyegyenlőség megteremtése kapcsán a kormánynak, illetve az államnak milyen feladatai vannak. Azt hiszem, hogy ez nem ennek a vitának a része, de azért

ide azt a részét hadd mondjam el, hogy azt gondolom, kormányzati feladat, állami feladat az esélyegyenlőség lehetséges növelése, az esélyegyenlőség megteremtése. Magyarán, minden egyes olyan lépés, minden egyes olyan javaslat itt a Ház előtt, amely azt a célt szolgálja, hogy embertársaink, akik valamiért hátrányt szenvednek, és direkt ilyen tágon fogalmazok, ezt a hátrányt próbáljuk meg állami segítséggel leküzdeni, segíteni azt, hogy ők ezt leküzdhesék, minden ilyen lépés igenis fontos és jó és támogató.

Tehát, ha mind a kettő ilyen kicsit elméleti megközelítést összetesszük és megvizsgáljuk ezt a konkrét ügyet, akkor oda lyukadunk ki, hogy ez a törvényjavaslat egyébként jó irányba tett jó lépés, és mindenképpen támogatandó dolgokat tartalmaz.

Ha a konkrét javaslatba megyünk bele, hogy miről szól ez, az előttem szólók azért elég részletesen elmondták az intézkedéseit. Nagyjából arról van szó, hogy a korábbi módosítások, a korábbi törvény gyakorlati alkalmazása kapcsán kiderült, hogy nem elég az a mennyiségű térítésmentes jelnyelvitolmács-szolgáltatás, ami az eddigi törvényben szerepelt, ezt emelni kell, emelni szükséges. Nagyon plasztikusan fogalmaz az indoklás, és itt az előterjesztő képviselőtársam is elmondta, hogy miért nem elég, abszolút érthető, logikus, elfogadható ez az érvelés. Tehát egyfelől a javaslat megemeli ezeket a bizonyos óraszámokat, illetve beemel olyan új érintetti kört, például az óvodákat, például az általános iskolásokat, akik eddig nem voltak benne. Ahogy Varga László képviselőtársam is említette, felmerül a kérdés, hogy eddig miért hagytuk ki belőle, de teljesen rendjén való, hogy most bekerülnek. Tehát az eddigi legfontosabb intézkedéseket kiterjeszti, további csoportokat, további érintett csoportokat beemel ebbe a javaslat, és ez támogató, ez helyénvaló.

Nagyon fontos szempont, ami nem volt eddig benne a törvényben és most bekerül, hogy a munkába bekapcsolódás mint szempont is megjelenik, vagyis hogy segítsük a jelnyelvel kommunikáló polgártársainkat abban, hogy könnyebben kapcsolódhassanak be a munkavállalásba, vagy ha már ott vannak, akkor könnyebben boldoguljanak. Megint csak azt mondom, hogy az eddigi törvénynek, ha tetszik, a hibája, hogy eddig ez nem került föl vagy nem került föl ilyen körben. Most ez bekerül, nagyon helyes, nagyon jó, szintén támogatandó.

A javaslat is említi azt, hogy ennek a témának két korábbi tárgyalása történt, ha lehet így fogalmazni, vagy kétszer nyúlt hozzá a parlament ehhez a kérdéshez, mind a kétszer egyébként az akkori kormánypárti és az akkori ellenzéki képviselők is egyhangúlag támogatták, és tényleg remélni lehet, hogy ez meg fog történni ebben az esetben is. Ugyanakkor én újraolvastam ezeket a vitákat, hogy akkor mik hangzottak még el esetleges pozitív, támogatandó további javaslatokkal kapcsolatban. Egy-kettőt most megemlítenék azért, mert ez azt mutatja, hogy noha megint teszünk

egy lépést a jó irányba, de még mindig lehetséges ezt tovább fokozni, még mindig lehet további segítségadásban, segítségnyújtásban gondolkodni.

Az egyik ilyen, amit fölvetnék, hogy az érintett szülők, tehát a fogyatékkal élők vagy kifejezetten a siket vagy siketvak gyermekek szülei számára térítésmentes jelnyelvi képzést gondolnánk helyesnek. Tehát, hogy az állam támogassa azt, hogy ha egy ilyen gyerek kerül a családba, akkor a szülei ilyen típusú képzését az állam fizesse, a kormány fizesse, illetve az adófizetők fizessék, és ne pedig az ő saját teryük legyen ez.

Szintén fölmerül az a kérdés, amit jobbikos képviselőtársam a felszólalása végén említett, és valóban a tavalyi vitában is már itt beszéltünk róla, hiszen az a módosítás tavaly érintette is ezt a kérdést. Ez pedig a jelnyelv szakos pedagógusképzés problematikája, ami valóban hosszú évekig húzódó, vagy azt mondanám, még ma sem megoldott problémát jelent, és a tavalyi módosítás is tulajdonképpen arról szólt, hogy picit enyhítettük a feltételeket, enyhítette a parlament a feltételeket annak érdekében, hogy a feladatot ellátó emberekből lehetőleg minél több legyen, merthogy érzekelte a parlament is azt, hogy itt elmaradás van.

Azt gondolom, hogy ez az elmaradás ma is pontosan ugyanígy igaz. A tavalyi enyhítés ezen a téren nyilván azt jelentette, hogy többen láthatnak el ilyen pedagógusi munkát, de nyilván nem oldottuk meg magának az ilyen pedagógusképzésnek az egész problémáját. Nem is láttunk azóta olyan kormányzati törekvést, amely ebbe az irányba haladna, tehát ezt tegyük az asztalra, ez bizony ám, továbbra is gyenge pontja ennek az egész területnek, és ezzel kell foglalkozni még.

Harmadikként, egy picit elrugaszkodva a konkrét ügytől, azért meg kell jegyezzem, hogy itt egy bizonyos fogyatékkal élők életének a jobbításáról szóló törvényjavaslatról beszélünk, még egyszer mondom, helyes és jó intézkedések sokaságával benne. Nem lehet azonban nem gondolni arra, hogy további olyan embertársaink vannak ebben az országban, akik más típusú fogyatékkal élnek, és az ő számukra is bizonyosfajta segítség, állami anyagi, illetve egyéb megbecsülést jelentő segítségre szükség lenne. Hogy a helyzet fonákságát mondjam, például a rokkantnyugdíjak helyzetének rendezését a parlament tegnap vagy tegnapelőtt tette meg egy olyan ügyben, amit nagyjából tíz évig húztak-halasztottak, miután elrontotta a kormány.

(14.30)

És azt is úgy tette meg, hogy tulajdonképpen az igazából nekik járó, az elmúlt években elmaradt rokkantnyugdíjak összegéhez fel nem érő, egyszeri kifizetéssel próbálja azt megoldani a kormány, tehát valamiféle rendezés történt, de ez messze nem az, ez csak egy alamizsna, ez csak egy pillanatnyi előleg, amit kaptak, ahhoz képest, mint ami egyébként járt volna

nekik, illetve járna nekik most is. Ezt azért hozom ide föl, mert igenis komplexen kell látnunk ezt, hogy a kormányzat, illetve a Fidesz nem ugyanúgy viszonyul minden egyes fogyatékkal élő csoport felé.

Nagyon jó, amikor egy ilyen javaslat itt van előttünk, hogy előremutató, jó és támogatandó ötletekkel, javaslatokkal találkozunk itt, de látni kell a rendszer hibáit; látni kell azt, hogy ez nem a teljes kép, amit itt látunk.

Összefoglalva tehát, ez a törvényjavaslat támogatandó, jó intézkedések, jó irányba tett lépések összessége, ezért aztán a DK nevében mi is támogatni fogjuk ezt, és erre kérem természetesen képviselőtársaimat is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most kettőperces hozzászólásra Nacsa Lőrinc képviselő úré a szó, KDNP. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Olyan nagy volt az egység itt Sebián-Petrovszki László képviselő úr felszólalása előtt, én is el szerettem volna mondani mint a Népjóléti bizottság tagja, hogy a Népjóléti bizottság örömmel vette Tapolczai képviselő úr kezdeményezését, és azt hétfőn a tárgysorozatba vétel során egyhangúlag támogattuk. Akkor még ugyan nem lehetett tudni, hogy a baloldali pártok hogyan nyilatkoznak erről, mert a tárgysorozatba vétel tárgyalására sajnos az MSZP-s, a DK-s és a párbeszédes képviselők nem jöttek el. Ettől függetlenül nagyon örülök, hogy most támogatásukról biztosították a törvényjavaslatot.

Sebián-Petrovszki László képviselő úr, aki most már a rokkantnyugdíjak ügyét is és mindent idekevert ebbe a vitába, szeretném mondani, hogy ön az általános vitában azt mondta arra a javaslatra, hogy botrányos, majd tegnapelőtt megszavazta. Ha ön szerint botrányos javaslatokat kell megszavazni, akkor ez az ön lelkiismeretére van bízva, de mi azt gondoljuk, hogy az Alkotmánybíróság döntésének mindenben eleget tett ez a törvényjavaslat, és ez, amiről a mostani vita szól, ez pedig jelentősen javítja a fogyatékkal élő embertársaink, legfőképpen az iskolások és az óvodások helyzetét.

Ezért előremutató, és ezért szeretném megköszönni Tapolczai Gergelynek és az érdekképviseleti szervezeteknek a munkáját, mert azt gondolom, hogy példaértékű az, ami az elmúlt években ezen a területen is zajlott, és azt gondolom, hogy ezen az úton kell továbbmennünk, úgyhogy én szeretném megköszönni mindenkinek a munkáját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Szintén két percre szót adok Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőjének. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Igen, köszönöm szépen. Csak erre reagálnék, elnök úr, hogy

akkor definiálom, hogy mire értem azt, hogy botrányos, mit értek azalatt.

Botrányos az, hogy tíz évvel ezelőtt valakinek az életét a kormány intézkedése alapján tönkreteszik, vagy teljes egészében elveszíti a rokkantnyugdíját, vagy annak egy jelentős részét - 140 ezer ilyen ember volt -, majd, kiszámolható, hogy ez több millió forint veszteséget jelentett neki az elmúlt tíz évben. Tudunk perekről, amelyek véget értek, több millió forintos kártérítés lett a végük, és ehhez képest a kormány odaad nekik 500 ezer forintot. (Nacsa Lőrinc: *Megszavazta...*) Ezt én botrányosnak minősítem, képviselő úr, ez a botrányos. Több millió forint járna fejéért ezeknek a kollégáknak, ezeknek az embereknek, és önök 500 ezer forintot adnak nekik. Ez szerintem botrányos.

De persze, értjük azt, és konzultáltunk szakmai szervezetekkel, hogy ezek az emberek, akik egyébként is általában kihívásokkal küszködnek a munkaerőpiacon, pláne Covid-időszakban és a gazdasági visszaesés idején, olyan anyagi helyzetben vannak, hogy ez az 500 ezer forintnyi egyszeri segítség sokuknak nagyon nagy pénz, sokuknak érdemi segítség. Ezért mi azon az állásponton vagyunk, hogy minden pénz, amit adunk nekik, az abszolút jó helyen van és jár nekik, még csak nem is kegyként kell ezt elfogadniuk, hanem ez jár nekik az elmúlt tíz év szenvedései után, amit önök okoztak nekik, de igenis botrány az, hogy nem a teljes összeget, nem azt az összeget kapják meg és fogják megkapni, ami nekik egyébként jogilag jár. Így értettem a „botrányos” szót abban az ügyben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Varga László jegyző úré a szó két percben, MSZP. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem fogom igénybe venni a teljes időkeretet, mert tulajdonképpen Sebián-Petrovszki képviselőtársam megvédte a saját álláspontját. Én is arra utalnék, hogy az ellenzék ebben az indítványban azért abból a szempontból volt nehéz helyzetben, hogy önök évek óta mulasztásos törvénysértést követtek el abban a tekintetben, hogy nem rendezték a rokkantnyugdíjasoknak, az érintetteknek ezt a helyzetét.

Több mint tíz éve mintegy 140 ezer érintettje van annak a helyzetnek, hogy elvették a rokkantnyugdíjukat, az ellátásukat, vagy jelentősen csökkentették. Számukra ez az 500 ezer forint jelentős, de sokan úgy fogják ezt aláírni, hogy egyébként valójában több járna nekik.

Ez egy olyan helyzet volt nyilvánvalóan, amikor azt kellett támogatni az ellenzéknek, hogy ne maradjon fenn az a helyzet, hogy továbbra is egy mulasztásos, alaptörvénysértő helyzetben legyen az Országgyűlés. Tehát ennek szólt a támogató szavazat. Valójában annak, amit meg önök a konkrét ügyben az elmúlt egy évtizedben működtetek, annak szól a „botrányos” jelző. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Tapolczai képviselő urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Zárszóként csak annyit szeretnék elmondani néhány mondatban, hogy először is szeretném megköszönni az összes frakció támogatását. Bár a Párbeszéd és az LMP álláspontját egyelőre nem ismerjük, de feltételezhető, hogy ők is támogatni fogják ezt a javaslatot.

A hatálybalépés időpontjával kapcsolatban köszönöm a felvetést. Mi is megvizsgáltuk ennek a lehetőségét, és szakmailag arra jutottunk az érdekvédelmi szervezetekkel közösen, hogy mivel az óraszámemléssel többletigény keletkezik, és a jelenlegi tolmácsok létszáma nem elegendő ennek a teljesítéséhez, viszont folyamatban van jelnyelvi tolmácsok képzése, ami során egy éven belül várhatóan húsz-harminc fő új jelnyelvi tolmácsot képeznek, tehát így már könnyebben teljesíthetővé válnak a javaslat által javasoltak.

Hogy az óvodai nevelés és az általános iskola kapcsán miért csak most kerül be a törvénybe a módosítás: a 2009-es elfogadás óta még nem keletkezett ilyen óraszámú igény, tehát elegendőnek tűnt az évi 120 óra, de figyelembe véve, hogy 11-12 évvel ezelőtt nem járt annyi hallássérült gyerek integrált oktatásba, mint most, ezáltal is került most a figyelem középpontjába ez a terület, és ezért is javasoljuk, hogy kapjanak pluszórakeretet ezen a területen a 120 óra fölött.

A munkavállalók kapcsán szeretném pontosítani, hogy eddig is benne voltak a rendszerben, a saját évi 120 órányi keretüknek köszönhetően, viszont a javuló foglalkoztatási adatok által, illetve a növekvő igények által szükségessé vált, hogy számukra tolmácsolási pluszórakeretet biztosítsunk, hogy ne az egyéni órakeretük rovására menjen a foglalkoztatás területén igénybe vett tolmácsolási óraszámuk, ugyanis az önálló életvitelük és egyéb ügyeik intézéséhez szükségük van a 120 órára.

Felmerült az is, hogy ingyenes tanfolyamot biztosítsunk a hallássérült gyermekek szüleinek, illetve a siketvak gyermekek szüleinek. Erre szeretnék pár gondolatban reagálni. A lehetőség most is megvan erre, hiszen a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetsége általában ingyenes tanfolyamot biztosít a siket vagy nagyothalló, jelnyelvhasználó gyermek szülei részére. Tehát együttműködés is van a siket gyereket oktató iskolákkal is. Több pedagógusnak is ingyenesen biztosítottuk a jelnyelvi tanfolyamon való részvételt.

Azt is hozzátenném, hogy a siket gyermekek szülei általában, 90 százalékban halló szülők, és az ő

többségük nem kívánja a jelnyelvet elsajátítani és jelnyelven kommunikálni a gyermekével, hanem azt szeretné, hogyha a gyermek tanulna meg beszélni és integráltan tanulna, ami egyrészt egy érthető álláspont, de ettől függetlenül ez a szülő, akár siketvak gyermek szülője, hogyha szeretné megtanulni ő maga is a jelnyelvet, akkor ez a lehetőség most is ingyenesen biztosítva van.

(14.40)

Végül pár személyes gondolat. Ez a jelnyelvitörvény-módosító, illetve a tavalyi módosítás is olyan érzéseket hoz fel bennem, amit szeretnék megosztani. Én úgy végeztem el a középiskolát, illetve a jogi egyetemet, az összesen kilenc év, hogy nem tudtam igénybe venni jelnyelvitolmács-szolgáltatást, és most látva ezt a folyamatot, ezt a fejlődést, szeretném kívánni a mostani felsőoktatásban részt vevő hallgatóknak, illetve az oktatás más szintjein tanuló hallássérült gyerekeknek, fiataloknak, hogy jussanak tovább, érjenek el messzebbre, és valósítsák meg saját álmikat, most adva van a lehetőség számukra.

Én mint a magyar parlament első siket képviselője állok itt, és részese lehetek ennek a jogalkotói munkának, ami jobba teheti sorstársaim életét, életminőségét. Tehát csak azt kívánom nekik, az utánam következő generációknak, hogy jussanak tovább, érjenek el többet. Köszönöm ebben az önök támogatását is, és köszönöm a figyelmüket is. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **ingatlan-nyilvántartásról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15969. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként szót adok György István úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! A jelenleg hatályos ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény kihirdetése óta eltelt több mint 20 évben jelentős társadalmi-gazdasági változások történtek, amelyek új elvárásokat támasztanak az ingatlan-nyilvántartás szabályozása tekintetében. Ezen követelményeket a hatályos szabályozás már nem tudja a kor követelményeinek megfelelően kielégíteni, ezért új ingatlan-nyilvántartási törvény és ehhez kapcsolódóan új végrehajtási rendelet megalkotása vált szükségessé.

Az ingatlan-nyilvántartás Magyarország egyik legnagyobb és legjelentősebb vagyonynyilvántartása, amely 19 millió tulajdoni lapon tárolja az országban található földrészletek és egyéb önálló ingatlanok

adatait, tulajdonosait, egyéb jelentős jogokat és tényeket. Az ingatlanügyi, telekalakítási, valamint mezőgazdasági igazgatási ágazathoz tartozó földügyi hatósági eljárások közigazgatási jelentősége is kiemelkedő Magyarországon. A jelenlegi átlagos ügy- és ügyfélforgalom 25-30 százaléka és az eljárási költségek több mint 50 százaléka kötődik ezen ágazathoz.

Ugyanakkor az ingatlan-nyilvántartási, a földmérési és térképészeti, valamint a telekalakítási eljárások az elmúlt évtizedekben kialakult módon, hagyományosan, jelenleg papíralapon folynak. Az ingatlan-nyilvántartási eljárásokat, az abból történő adatszolgáltatásokat támogató informatikai rendszerek a kialakulásuk időszakában kiemelkedő színvonalúak és minőségűek voltak, azonban az elmúlt évtizedek információtechnológiai fejlődése, az állampolgári és nemzetgazdasági igények új követelményeket támasztanak velük szemben. A XXI. században elvárt képesség az elektronikus ügyintézés lehetősége, a különböző elektronikus rendszerek, nyilvántartások közötti adatáramlás lehetőségének megteremtése, felgyorsítása. Nemcsak az informatikai rendszerekkel, hanem a közigazgatás egészével szemben is követelmény az ügyintézés gyorsítása, egyszerűsítése, az ügyfelek és állampolgárok terheinek csökkentése.

Éppen ezért a kormány egyetért azzal, hogy a földügyi hatósági eljárások és így az ingatlan-nyilvántartás fejlesztése megvalósuljon az „E-ingatlan-nyilvántartás” című KÖFOP-projekt végrehajtásával, aminek keretében sor kerül a teljes ingatlan-nyilvántartást támogató informatikai rendszer fejlesztésére. Ennek eredményeképpen az ingatlan-nyilvántartási eljárás teljes mértékben elektronizálttá válik, csökken Magyarországon a földügyi eljárások átfutási ideje és költségszintje, ezáltal nő a magyar gazdaság versenyképessége és az ingatlanforgalom biztonsága.

Tisztelt Országgyűlés! A meghatározott célok mentén folyó műszaki fejlesztéssel párhuzamosan szükség van az ehhez igazodó szabályozási alapok megteremtésére, ami a jogi szabályozási reform révén valósulhat meg. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvényjavaslat ennek megvalósítását tűzte zászlajára, ami lehetővé teszi, hogy a magyar ingatlan-nyilvántartás korszerű és versenyképes legyen nemzetközi összehasonlításban is, ezáltal még inkább hozzájáruljon az ország versenyképességének növeléséhez; a papíralapú ügyintézés felváltása, a hatékonyabb és gyorsabb elektronikus ügyintézés; az ingatlan-nyilvántartás összekapcsolható legyen az állam más közhiteles elektronikus nyilvántartásaival, mint például az országos építésügyi nyilvántartással, a cégnyilvántartással, a civil szervezetek nyilvántartásával, a lakcímnnyilvántartással, illetve egyéb állami szervezetekkel, például a bíróságokkal, végrehajtókkal, közjegyzőkkel, ahonnan az ingatlan-nyilvántartás adatai automatikusan frissülni tudnak, és biztosított lesz az elektronikus információáramlás és kapcsolattartás, sok esetben automatizált módon.

A hatóságok, bíróságok, más jogosultak részére így könnyű elektronikus hozzáférhetőség és jogosultsági szint kerülhet beállításra. Elérhető, hogy a megyei, illetve a fővárosi kormányhivatalok ingatlanügyi hatósági feladatait támogató rendszer, valamint a térképiadatbázis-kezelő rendszer egységes legyen, továbbá a rendkívüli mennyiségű adatot tartalmazó, értékes és intelligens adatbázis alkalmas legyen adatfeldolgozásra, adatkérésre, az adatbázisból rövid időn belül gazdasági és egyéb adatok, információk, statisztikák lesznek kinyerhetőek.

Tisztelt Ház! Kérem, engedjék meg, hogy a javaslat legjelentősebb új szabályozási elemeit röviden felvázoljam. Az eljárás keretét az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény, ismert rövidítése szerint az Ákr. szabályrendszere adja, a szükséges sajátos eljárási szabályok az új ingatlan-nyilvántartási törvénybe vagy annak kormányrendeleti szintű végrehajtási rendeletébe kerülnek. A javaslat kiemelt célja, hogy az ingatlan-nyilvántartásból a lehető legteljesebb körben megismerhető legyen az adott ingatlanlal összefüggésben fennálló összes jog és kötelezettség.

Ennek eléréséhez szükség van egyrészt az ingatlan-nyilvántartás és az ingatlanra vonatkozóan vezetett más nyilvántartások párhuzamosságának megszüntetésére is. Hangsúlyozom, hogy a szabályozás nem vonja el az egyes ágazatoktól az ingatlanra vonatkozó szakmai szempontú nyilvántartás vezetését, azonban kötelezővé teszi, hogy az ágazati adatok az egységes ingatlan-nyilvántartásban is megjelenjenek, valamint ehhez kapcsolatosan az ingatlan-nyilvántartási adat elsőbbségét és közhitelességét mondja ki.

Másrészt az új koncepció fontos szabályozás- és szemléletváltást jelentő követelménye, hogy az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető jogok, tények és adatok körét ágazati jogszabály nem, hanem egységesen csak az ingatlan-nyilvántartási szabályozás határozhatja meg.

Harmadrészt az ingatlan-nyilvántartás közhitelességének erősítése, a forgalombiztonság, valamint az ingatlan-nyilvántartásban bízó harmadik személyek védelmének további támogatása érdekében a javaslat kiindulópontja, hogy az ingatlanlal kapcsolatos olyan jog, tény, adat esetén, amely tárgya az ingatlan-nyilvántartásnak, a jog, valamint a tényen és adaton alapuló jog, illetőleg kötelezettség akkor legyen érvényesíthető, ha a jogot, tény, adatot az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték.

Az új ingatlan-nyilvántartási törvény egyik legnagyobb horderejű reformjának tekinthető, hogy az ingatlan-nyilvántartási eljárásban főszabályként az automatikus döntéshozatal szabályai érvényesülnek a jövőben. Az automatikus döntéshozatal tekintetében az Ákr. teremti meg az eljárási kereteket, de a döntéshozatal módját az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXXII. törvény határozza meg. Automatikus döntéshozatal esetében az eljáráshoz szükséges

határidő drasztikusan csökkenhet, ezáltal az ingatlan-nyilvántartás naprakésztsége jelentősen növekszik.

(14.50)

Megjegyzendő, hogy az Ákr. külön garanciális szabályt tartalmaz az automatikus döntéshozatal tekintetében, ami az ingatlan-nyilvántartási eljárásban is alkalmazható lesz, a döntést követő öt napon belül az ügyfél kérheti, hogy a hatóság a kérelmét ismételt teljes eljárásban bírálja el. Mindez annak érdekében történik, hogy a jogsérelem egységes orvoslása minél hatékonyabban történjen meg, a teljes eljárás iránti kérelem díjmentesen, különleges kivételként akár papíralapon, formai és tartalmi követelmények nélkül is benyújtható lesz.

Tisztelt Országgyűlés! Összefoglalva az elmondottakat, a tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslattal a kormány deklaráltan azon elképzelésének megvalósítására törekszik, hogy a magyar ingatlan-nyilvántartás korszerű, az azt támogató informatikai rendszerek terén nemzetközi viszonylatban is versenyképes legyen, megtartva ugyanakkor az évszázados magyar ingatlanjogi tradíciókat is.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az ismertett indokok alapján a törvényjavaslatot fogadja el. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Héjj Dávid Ádámnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Előttünk fekszik T/15969. számon az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvényjavaslat, amely teljes egészében egy jogi szabályozási reform.

A jelenleg hatályos ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény hatálybalépése óta eltelt csaknem két évtized alatt, ahogy az államtitkár úr is mondta, rengeteget változott a világ. Olyan jelentős, globális szintű társadalmi és gazdasági változások mentek végbe, amelyek új igényeket támasztanak a jogi szabályozással és az elektronikus ügyintézésrel kapcsolatban. Az ingatlan-nyilvántartásra vonatkozó jogszabályok teljes körű, átfogó revíziója vált tehát szükségessé, ami a közigazgatás fejlesztésével párhuzamosan egyaránt indokoltá tette egy új ingatlan-nyilvántartási törvény és egy új végrehajtási rendelet megalkotását.

Üdvözlendőnek tartom, hogy Magyarország Kormánya döntött a közigazgatás- és közszolgáltatás-fejlesztési operatív program, azaz a KÖFOP keretében az e-ingatlan-nyilvántartás elnevezésű projekt megvalósításáról, amely lehetővé teszi, hogy az

ingatlan-nyilvántartást elektronikus adatbázissá fejlessze, az ingatlan-nyilvántartási eljárásokat teljes mértékben elektronizálja, az ügyintézés egyablakossá tegye, továbbá hogy elektronikus okirattárak kerüljenek kialakításra, ezáltal csökkentve a földügyi eljárások átfutási idejét és költségszintjét, továbbá az ezekkel járó adminisztratív terheket. Példaként említhető, hogy az E-ING-nek köszönhetően az is lehetővé válik majd, hogy egy ingatlan adásvételét követően a tulajdonosváltás akár már néhány órán belül megjelenjen a tulajdoni lapon is. Mindez azért is fontos, mert az ingatlan-nyilvántartási eljárás mind a mai napig alapvetően papíralapú, ami elavult, időigényesebb és költségesebb is. Az adminisztrációs terhek csökkentésével és az ügyfelek elégedettségének növelésével pedig reményeink szerint a magyar gazdaság versenyképességének növekedése is bekövetkezhet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ingatlan-nyilvántartás digitalizációjával együtt járó jogi szabályozási reform lehetővé teszi, hogy hazánk versenyképességének növeléséhez hozzájárulva a hazai ingatlan-nyilvántartás korszerű és a digitalizáció terén nemzetközi viszonylatban is versenyképes legyen, környezetvédelmi célokat szolgálva a hagyományos papíralapú ügyintézés felváltása a hatékonyabb és gyorsabb elektronikus ügyintézés, az ingatlan-nyilvántartás összekapcsolható legyen az állam más, közhiteles elektronikus nyilvántartásaival, az ingatlan-nyilvántartás áttekinthető, teljes körű és naprakész legyen, a megyei, illetve fővárosi kormányhivatalok ingatlanügyi hatósági feladatait támogató rendszer, valamint a térképészeti adatbázis-kezelő rendszer egységessé váljon, az intelligens adatbázis alkalmas legyen az adatfeldolgozásra és adatkérésre, valamint hogy a hatóságok, bíróságok és más jogosultak könnyebben hozzáférjenek - természetesen, ahogy az államtitkár úr is mondta, a jogosultsági szint beállítását követően - elektronikus úton a rendszerhez.

Tisztelt Ház! Bár az államtitkár úr már megtette, azonban röviden én is szeretném megemlíteni a legfontosabb új elemeket. A benyújtott javaslat kódexjellegű szabályozást tervez bevezetni, ami azt jelenti, hogy az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető jogok, tények és adatok körét ágazati jogszabály nem, hanem egységesen, kizárólagosan az ingatlan-nyilvántartási szabályozás határozhatja meg. A teljeskörűség elve és a bejegyzési elv kiterjesztése alapján a szabályozási reform szerint az ingatlanl kapcsolatos olyan jog, tény és adat esetén, amely tárgya az ingatlan-nyilvántartásnak, a jog, valamint tényen és adaton alapuló jog, illetve kötelezettség abban az esetben válik érvényesíthetővé, ha a jog, tény, adat az ingatlan-nyilvántartásba már bejegyzésre került.

Alapvető jelentőségű cél, hogy az ingatlan-nyilvántartásból a lehető legteljesebb körben ismerhessük meg az adott ingatlannal összefüggésben fennálló valamennyi jogot, illetve kötelezettséget. Ez azonban

nem jelentené az egyes ágazatoktól az ingatlanra vonatkozó szakmai szempontú nyilvántartás vezetésének elvonását, viszont kötelezővé tenné, hogy az ágazati adatok az egységes ingatlan-nyilvántartásban is megjelenjenek.

Az elmondottakhoz kapcsolódóan szükségesnek tartom aláhúzni, hogy az ágazati adatokhoz képest az ingatlan-nyilvántartási adatok elsőbbségét, valamint azok közhitelességét mondja ki a törvényjavaslat. Mindez az ingatlan-nyilvántartás primátusát erősíti meg.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény 40. §-ának a) pontja kimondja, hogy automatikus döntéshozatalnak van helye, ha azt törvény vagy kormányrendelet megengedi. Az eljárási kereteket az általános közigazgatási eljárási kódex rögzíti, míg a döntéshozatal módját az elektronikus ügyintézésről szóló törvény szabályozza. Esetünkben az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény az a jogszabály, amely lehetővé teszi az automatikus döntéshozatal ingatlan-nyilvántartási eljárásokban történő alkalmazását, továbbá felhatalmazást ad a feltételeinek a végrehajtási jogszabályban, azaz rendeletben való meghatározására is.

Az eljárási kódexben lefektetett garanciális jelentőségű rendelkezés az ingatlan-nyilvántartási eljárásokban is alkalmazandó lesz, mégpedig az, hogy a döntés közlését követő öt napon belül az ügyfél kérheti, hogy a hatóság a kérelmét ismételten teljes eljárásban bírálja el.

Tisztelt Országgyűlés! Úgy vélem, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat teljes mértékben alkalmas lehet egy, a napjaink megváltozott igényeihez igazodni képes, korszerű, digitalizált és ügyfélbarát ingatlan-nyilvántartási rendszer kialakítására, hiszen Magyarország versenyképességének fokozása is megkívánja azt, hogy gyorsabbá és költséghatékonyabbá tegyük a közigazgatási ügyek intézését.

Éppen ezért a benyújtott törvényjavaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja, és arra kérem valamennyi képviselőtársamat, hogy tegyenek ők is így. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Magyar Zoltán, aki a Jobbik képviselőcsoportjának álláspontját ismerteti. Parancsoljon, frakcióvezető-helyettes úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Itt volt az ideje, hogy egy modern kornak megfelelő jogszabályt alkossanak, de azért csúsztak bele ellentmondások, illetve vannak olyan részek, amelyek, azt hiszem, hogy bővebb magyarázatra szorulnak, és nem elég, ha erre az a válasz, hogy majd a végrehajtási rendelet tartalmazza ezeket, mert ezen információk hiánya, azt hiszem, nagyban befolyásolhatja a jogszabályról alkotott, például ellenzéki véleményyt.

Ahogy az államtitkár úr is elmondta, az automatikus döntéshozatal tekintetében az általános közigazgatási eljárási kódex, az Ákr. az eljárási kereteket megteremti, de a döntéshozatal módját az elektronikus ügyintézésről szóló törvény határozza meg. Itt szó volt arról is, hogy egyfajta automatikus döntéshozatal érvényesül mostantól, de összességében úgy gondoljuk, hogy ez nem biztos, hogy az ingatlanügyi eljárásoknál megfelelő, hiszen félő, hogy az általános garanciák nem fognak kellő védelmet nyújtani.

A papíralapú ügyintézés felváltásánál hatékonyabb és gyorsabb az elektronikus ügyintézés, ez nyilvánvaló, de azért itt is felmerül bennünk egy-két kérdés. Például az, hogy a jövőben a külföldön aláírt okiratok esetében a diplomáciai hitelesítés mellett magyarországi közjegyzővel kellene elektronikus okirattá alakítani, ami jelentős költség-többlet mellett bürokráciát is visz a rendszerbe. Erre gondoltak-e, és erre vonatkozóan van-e valamiféle megoldás?

Amit egy kicsit ellentmondásosnak gondolunk, az, hogy a törvény szövege nem, csak az indoklás tartalmazza azt, hogy továbbra is elfogadható az, hogyha egy ügyvéd távazonosítást alkalmaz, például Skype-ot, így azonosítja az ügyfelet, és az ügyfél a Skype-on az ügyvéd előtt aláírta külföldön a dokumentumot, postára adta, elküldte az ügyvédnek, majd az ügyvéd azt ellenjegyezte, akkor a dokumentum felhasználható az ingatlanügyi eljárásban. Ha ez a szándék, akkor ez maradjon, és ne csak az indoklásban legyen feltüntetve.

Szó volt itt a jövőben az ingatlan-nyilvántartás összekapcsolhatóságáról az állam más közhiteles elektronikus nyilvántartásaival. Ez, úgy gondoljuk, hogy előremutató, de kíváncsian várjuk, főleg itt a végrehajtási rendeletet, amire már utaltam, mert itt olyan dolgokra kell gondolni, hogy hogyan frissül majd a tulajdonos laccíme, ez is garanciális szabály, vagy a haszonélvezeti jog törléséhez nem kell halotti anyakönyvi kivonatot csatolni, mert a földhivatal rá fog látni majd a laccímnyilvántartó rendszerre.

(15.00)

Tehát összességében, ahogy már elmondtam, bőven ideje volt, egy évtizede legalább már várta a szakma is azt, hogy egyfajta, modern kornak megfelelő jogszabályváltozás megtörténjen ezen a területen. Mi itt szeretnénk kérni némi útbaigazítást, hogy ezen ellentmondásokra feloldás kerüljön. Összességében pedig azt tudom mondani, hogy tudjuk támogatni ezt a jogszabályt. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, oné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Két törvényjavaslatot is tárgyalunk most délután, ami összefügg a bürokráciacsökkentéssel, az elektronikus ügyintézésrel. Mivel alapvetően a bürokráciacsökkentéssel kapcsolatos gondolataimat csak ennél a törvényjavaslatnál fogom elmondani, de érvényes mindkettőre, hiszen nagy pártfogója, nagy támogatója vagyok a bürokráciacsökkentő törvényjavaslatoknak és minden olyan törvényjavaslatnak, amely a magyar emberek életét, az ügyintézését, az állammal való kapcsolattartását egyszerűbbé teszi, hiszen ezt, azt gondolom, alapvetően támogatni kell, és mindig tovább kell menni ezen az úton, soha nem szabad megállni.

A mostani törvényjavaslatok is újabb lépést tesznek a bürokráciacsökkentés és az adminisztrációs terhek csökkentése, valamint az elektronikus ügyintézés minél szélesebb körben való kiterjesztésének irányába.

A Fidesz-KDNP-kormány fontos célkitűzése az ügyfélközpontú szolgáltató állam és a hatékony, korszerű közigazgatás kiépítése, amely megkönnyíti a magyar emberek mindennapi életét. Az adminisztrációs és bürokratikus terhek csökkentése olyan fontos, mint az adócsökkentés, az adóterhek csökkentése, a járványidőszak során pedig minden korábbinál jobban felértékelődött a sorban állás nélküli online ügyintézés jelentősége. Az elmúlt években ebbe az irányba is számos jelentős lépés történt, melynek köszönhetően az ügyintézés mára összehasonlíthatatlanul egyszerűbb, gyorsabb és digitalizáltabb lett. Mára már több mint négymillióan rendelkeznek ügyfélkapu-hozzáféréssel, a kormányablakok létesítésével gyors és egyszerű az ügyintézés, online időpontfoglalással akár sorban állás nélkül, rövid idő alatt mintegy 2500 ügytípus elintézésére van lehetőség.

Ezenkívül érdemes megemlíteni, hogy január 1-jétől már másfél millió államigazgatási ügy intézése vált ingyenessé, illetékmentessé. Ingyenes többek között az első jogosítvány kiadása, az erkölcsi bizonyítvány évente négy alkalommal, a személyi igazolvány, lakcímkártya, vállalkozói igazolvány, a diákigazolvány, anyakönyvi kivonat, elsőfokú közigazgatási eljárások, valamint megszűnt a közigazgatási hatósági eljárási illeték is.

A most tárgyalt törvényjavaslat célja, hogy a szükséges jogszabályi módosításokat végrehajtsa annak érdekében, hogy megvalósulhasson a kormány e-ingatlan-nyilvántartás című projektje, melynek lényege, hogy az ingatlan-nyilvántartást elektronikus adatbázissá fejlessze, az ingatlan-nyilvántartási eljárásokat teljes mértékben elektronizálja, így is csökkentse a földügyi eljárások átfutási idejét és költség-szintjét, ezáltal pedig a közigazgatási adminisztrációs terhek is csökkenjenek. Az ingatlanügyi és telekalakítási, valamint mezőgazdasági igazgatási ágazathoz tartozó földügyi hatósági eljárások közigazgatási

jelentősége kiemelkedő Magyarországon. A jelenlegi átlagos ügy- és ügyfélforgalom 25-30 százaléka, az eljárási költségek több mint 50 százaléka kötődik ezen ágazathoz. Az ingatlan-nyilvántartás rendkívül nagy mennyiségű adatot tartalmaz, jelenleg mintegy 19 millió tulajdoni lapot tárol, amely értékes adatbázis jelenlegi formájában adatkeresésre, adatelemzésre csak nagyon jelentős humánerőforrás-kapacitás igénybevételével alkalmas.

Az ingatlan-nyilvántartás digitalizációja és az ehhez kapcsolódó szabályozási reform lehetővé teszi, hogy a magyar ingatlan-nyilvántartás korszerű és a digitalizáció terén is versenyképes legyen nemzetközi összehasonlításban is, ezáltal az ország versenyképességének növekedéséhez is hozzájárul. Az elektronikus ügyintézés felváltja a papíralapú ügyintézését, mely hatékonyabb, gyorsabb, kényelmesebben és környezetkímélőbb módon teszi lehetővé a megoldást. Az ingatlan-nyilvántartás adatai automatikusan tudnak majd frissülni és biztosított lesz az elektronikus információáramlás és kapcsolattartás, sok esetben az automatizált kapcsolattartás az állam más közhiteles elektronikus nyilvántartásaival.

Az elektronizálás hasznos és előnyös lesz mind az ügyfelek, mind a hatóságok számára, mely pénzt, időt, energiát és erőforrást takarít meg mindenkinek. A törvényjavaslat tehát egy újabb lépést tesz az ügyfélközpontú szolgáltató állam és a széles körű, gyors, egyszerű és elektronikus ügyintézési szolgáltatások megvalósítása irányába. Ezekre tekintettel a KDNP-frakció támogatni fogja a bürokráciacsökkentés újabb lépését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő felszólalónk Varga László, aki az MSZP képviselőcsoportjának véleményét mondja el. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat nem pusztán eljárásrendek módosítását tartalmazza, hanem lényegében egy új, digitalizált ingatlan-nyilvántartási rendszert vezet be. Ennek megfelelően a javaslat mögött jelentős műszaki-technikai fejlesztésnek kell lennie. Az elmúlt másfél évtizedben jelentős előrelépés történt az elektronikus ügyintézés bevezetése és a közigazgatás digitalizációja tekintetében, tehát ez egy másfél évtizedes folyamat, túlmutat az önök kormányzásán, eddig azonban ebből a folyamatból az ingatlan-nyilvántartás szinte teljesen kimaradt. Egyetérték Héjj képviselőtársammal, a Fidesz vezérszónokával ebben, aki szintén említette ezt a kérdést.

Az ingatlan-nyilvántartás bántóan kimaradt ebből az innovációból, holott a jelentősebb volumenű polgári jogi jogügyletek vonatkozásában az ingatlan-

nyilvántartásnak óriási jelentősége van. Az elektronikus ügyintézés és az automatikus döntéshozatal várhatóan jelentősen felgyorsítja majd az ingatlan-nyilvántartási eljárásokat, ami számtalan jogügylet lebonyolítását megkönnyítheti, csökkentve ezáltal a gazdasági szereplők tranzakciós költségeit. Tehát ez egy helyes, innovatív dolog is lehet.

A gyakorlati életben jelentős könnyebbséget jelent majd az ingatlan-nyilvántartás és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás összekapcsolása. Ennek eredményeként az ingatlan-nyilvántartás a jogosultak aktuális adatait fogja tartalmazni, szemben a jelenlegi helyzettel. Helyenként ez nyilván nem így van, a jogosultak lakhelyadatai sokszor elavultak és gyakran a jogosult neve is.

Mégis minden innováció mellett és amellet, hogy a témát már mi is évek óta fontosnak tartjuk, két észrevételt azért tennék a törvényjavaslat kapcsán. Egyrészt komoly kétségek vetődnek fel az ingatlan-nyilvántartás nyilvánosságának javaslatban szereplő korlátozásával összefüggésben. A természetesen személy jogosultak adatainak védelme legitím érv lehet a szigorúbb szabályok meghozatalára, ezt nem vitatom. Ugyanakkor sok múlhat azon, hogy a végrehajtási rendeletben miként határozzák meg az adatok megismerésére feljogosító lekérdezési célokat. Jó lenne erről is esetleg előzetesen megtudni valamit. Hiszen ha a végrehajtási szabályok a tulajdonosok megismerésének lehetőségét szűkre szabják, és a jogalkalmazás is szigorúan szankcionálni kezdi a tulajdoni lapok adatainak céltól eltérő használatát, akkor féltő, hogy a javaslat egyik következménye a NER-lovagok, oligarchák ingatlan vagyonáról tényfeltáró cikket író újságírók elleni fellépés lehet. A javaslat változatlan tartalmú elfogadása az ilyen típusú tényfeltáró munkát mindenestre - ez megállapítható - nehezítheti.

Másrészt adatvédelmi szempontból ugyancsak érthető az a rendelkezés, hogy az ingatlan-nyilvántartásból ne legyen bárki számára kilistázható valamely természetes személy teljes ingatlan vagyona. A javaslat meghatározza, hogy kivételesen mely szervek és személyek milyen célból igényelhetnek ilyen adatszolgáltatást, bíróság, bírósági végrehajtó, nyomozó hatóságok, nemzetbiztonsági szolgálatok s a többi. Ez az eszköz nagyon hasznos lehet például a vagyonyilatkozási vizsgálatok lefolytatásához, de ez nem szerepel az adatszolgáltatás lehetséges céljai között. Ennek lehetővé tétele pedig különösen fontos lenne, az ingatlanok tulajdonosainak adatai nem lesznek bárki számára szabadon hozzáférhetőek, mint ahogy ezt az előzőekben elmondtam.

A javaslat '23. február 1. napján fog hatályba lépni, így a szabályozási tartalom jelentőségének megfelelő, egyébként úgy látom, kellő felkészülési idő áll rendelkezésre. Emellett azonban fontos lenne az, hogy az átmeneti rendelkezésekről szóló külön törvényt is hónapokkal a javaslat hatálybalépése előtt elfogadják majd az Országgyűlés. Tehát e

tekintetben is kellő felkészülési idő álljon rendelkezésre.

Tehát a javaslat eredendő célját több mint időszerűnek gondolom, és a frakción is több mint időszerűnek gondolja, inkább az érthetetlen, hogy az elmúlt 11 évben ebben miért nem történt innováció. Két tekintetben, elsősorban adatvédelmi szempontokból azonban megfogalmaztam aggályokat, amelyekben szeretném, ha az államtitkár úr érdemi és megnyugtató válaszokkal szolgálhatna. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Most megadom a szót Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(15.10)

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Ahogy az előttem szólók is megjegyezték, egy olyan komplex törvénycsomag van előttünk, amely nem toldozni-foldozni próbálja ennek a területnek a szabályozását, hanem teljesen újat alkotni szándékozott a jogalkotó. S valóban azzal az ambícióval készült ez a törvény, hogy a lehető legmodernebb, legjobb, legáramvonalasabb ingatlan-nyilvántartási rendszert, illetve ennek a működtetését hozza létre. Tehát az ambíció ennek a törvényjavaslatnak a megszüvegezésekor borzasztó nagy volt.

Nézzük, hogy a gyakorlatban, a szövegben ez mennyire jelenik meg! Előrebocsátanám, ahogy az előttem szólók már szintén elmondták, hogy egy olyan területről van szó, amely egyfelől borzasztóan fontos, nagyon kiemelkedő. Tehát hogy rendben legyen ezen a területen a nyilvántartás, az mindannyiunknak elemi érdeke. Csak néhány adatot hadd mondjak! Az ingatlan-nyilvántartás által közvetlenül érintett ingatlanügyletek, mezőgazdaság, építőipari ágazatok együttesen, tehát akik ezt majd valószínűleg használják, a nemzetgazdasági teljesítmény körülbélül egyhatodát állítják elő. Ha pedig a jelzőértékeket is figyelembe veszem, akkor a föld- és ingatlan vagyon a nemzeti vagyonunk 60-65 százalékát teszi ki. Tehát az, hogy ez a nyilvántartás naprakész, precíz-pontos, akkurátus, a jogszabályoknak megfelelő legyen és ehhez azok, akiknek dolguk van ezzel, normálisan hozzáférjenek, elemi érdekünk. Ez sok-sok millió embert fog érinteni és érint a mai napokban is.

Tudjuk azt, hogy a jelenlegi rendszer borzasztóan sok sebből vérzik. Előttem szintén többen elmondták, hogy itt volt az ideje ennek a rendbetételnek. Ha akarom, azt is megkérdezhetem, mi tartott tíz évig, hogy ide eljussunk, hogy ez ide elénk jöjjön.

Tizenegy éve kormányoznak önök, és csak most jön ez a javaslat ide, s ha most elfogadjuk, még további két vagy másfél év múlva fog majd életbe lépni.

Értem én az előkészítés nehézkes voltát, de mégiscsak az a helyzet, hogy a problémák, amiket itt többen ecseteltünk, évek óta ismertek mindannyiunk számára, hiszen mi magunk is ezt tapasztaltuk, és az állampolgárok, akik hozzánk fordultak, szintén ugyanerről számoltak be.

Tehát annak, hogy jelenleg az eljárások ügyintézési határideje hosszú, az oka többek között az, hogy a kérelmek benyújtása jelenleg nagyrészt papíron történik, hogy a mindenféle díjak megfizetése általában nem online, nem utalással, hanem készpénzben a földhivatalok pénztáraiban történik, sok esetben nincs is rá mód, hogy ez online történjen. És sorolhatnánk a problémákat. Ezért aztán azt kell mondanom dicsérőleg, nagyon helyes, hogy ezzel foglalkozunk, nagyon helyes, hogy jön ide egy komplex javaslat, hogy ez a jövőben ne így történjen. Ez teljesen rendben van.

Noha ez a javaslat sok problémára javasol megoldást, azonban néhány pontban - és ezeket sorolni fogom - szerintünk komoly aggályokat vet föl az a megoldás, ami jelenleg a javaslatban benne van. Nem erről a kormányról beszélünk, ha nem találunk a javaslat közepette olyan pontokat, amelyek, hát, hogy úgy mondjam, gyanúsán politikai áthallásos pontok, és felvetik azt a véleményt, hogy ennek a törvénynek az örvén olyan módosításokra is készül a kormány, olyan módosítások is szerepelnek ebben a javaslatban, amelyeknek echte aktuálpolitikai hatásai vannak.

Mondom, hogy mire gondolok. Először is, az ingatlanokkal kapcsolatban nyilvántartható adatok körét nem ebben a törvényben határozzák meg, hanem az van benne, hogy ezt majd kormányrendelet fogja meghatározni. Ez véleményünk szerint aggályos, s nemcsak azért, hogy adatvédelmi szempontból vajon rendben van-e, hogy egy alacsonyabb szintű jogszabályban fogják ezt meghatározni, hanem az erősségét is és az itteni közös megvitathatóságát is problémásnak tartjuk, magyarul, hogy majd a kormány eldönti, milyen adatok lesznek, amik nyilvántarthatók ebben. Tehát ha a kormányban valaki úgy kel fel majd ennek elfogadása után, akkor esetleg jó szélesre tárja a kaput, és olyan adatokat is kötelező adattá tesz, ami egyébként normálisan nem indokolható, hacsak nem aktuálpolitikai szempontból. Van ezzel gond.

Ez a javaslat, ez a csomag egy csomó olyan területet szabályoz, ami természetesen most is van valahogy szabályozva, s ha a kettőt összevetjük egymással, akkor nagyon beszédes, hogy milyen részek kerülnek ki, vagy milyen megfogalmazások, rendelkezések kerülnek ki. Magyarán, ami eddig valahogy szabályozva volt, az ebből már hiányzik. Mondok erre két példát is.

Nem szerepel ebben a javaslatban az, ami eddig szerepelt, hogy a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyeknél hogyan és mint kezelődik a vagyonkezelői jog bejegyzése, módosítása, törlése. Eddig erre volt egy bizonyosfajta szabályozás. Nem

mondom, hogy örült szigorú szabályozás volt és ne lehetett volna ezt esetleges kormánypárti szándékkal megoldani, de most ennek az egész szabályozása kikerül ebből a törvényből. Nem tudunk másra gondolni, mint hogy erről majd szintén kormányrendeletet fognak alkotni. Nincs illúzióm akkor, amikor az elmúlt fél év, egy év láthatóan arról szólt, hogy számos önkormányzat vitába került a kormánnyal annak kapcsán, hogy kiemelt beruházássá nyilvánított dolgokat, és ezért aztán az ő területén lévő ingatlanokra megpróbálja a kormány rátenni a kezét, pontosabban eldönteni, hogy az hogyan hasznosuljon és hogyan nem. S nem tudok szabadulni a gondolattól, hogy ez azért maradt ki ebből a csomagból, mert itt is majd kormányrendeleti szinten a Fidesznek kedvező módon, politikai, aktuálpolitikai szempontok alapján dől el ennek a részletszabálya.

Az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot visszaállítása is szabályozva van ebben a törvénycsomagban, azonban egy olyan érdekes megoldást alkalmaz, ami azt teszi szükségessé, hogy a hatósági felhívást kiállító hatóságnak igazolnia kell, hogy azokat, akik az eredeti állapot visszaállításában érintettek, bevonták ebbe az eljárásba. Amikor a kormány az elmúlt fél évben, de lehet, hogy már egy évben ingatlanok garmadáját, több ezer milliárd forintnyi ingatlant adott át alapítványoknak, olyan alapítványoknak, amelyek aztán a kormányhoz közel álló emberek kurátorsága alatt működnek és fognak működni, bebetonozva örök életre, már az önök reményei szerint, alkotmányban vagy alaptörvényben megerősítve; tehát a lényeg az, hogy amikor jelentős állami ingatlanvagyonok kerülnek ki az állam tulajdonából, akkor egy ilyen ingatlan-nyilvántartási törvény - amiben az van, hogy az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot visszaállításába mindenféle korlátozást tesznek be - felveti annak gyanúját, hogy arra készülnek, hogy amikor majd jön a következő kormány, reményeink szerint egy év múlva, és visszacsinálná ezeket az ingatlanadományozásokat, akkor önök ebbe a törvénybe berakva megpróbálnak majd mindenféle akadályt gördíteni ez elé.

De mondok többet is. A külföldiek ingatlanszerzésének volt egy bizonyos korlátozása az eddigi szabályozásokban. Itt ugyanaz történik, mint az előbb említett pontban, vagyis hogy ebben az új javaslatban, ami itt fekszik előttünk, a Ház előtt, már kihagynak olyan mondatokat, olyan szigorításokat, amelyek az eredeti, a jelenlegi hatályos törvényekben benne vannak. Nem tudunk másra gondolni - természetes vagy külföldi jogi személy által megszerezhető, mező- és erdőgazdasági hasznosítású, földnek nem minősülő ingatlanokra vonatkozó szabályokra gondolok -, mint hogy ezek a szabályok, amelyek most még bizonyos szempontból kötik a tulajdon vásárlását, az ingatlan vásárlását, s ezért bizonyos módon korlátozzák a külföldiek ingatlanszerzését, azok a szabályok kikerültek. Ezek az ingatlanszerző

korlátozások ebben a javaslatban már nincsenek meg. Nyilván felmerül a kérdés, hogy milyen politikai szándék van emögött. Miért akarja a kormány azt, hogy külföldiek, ismét mondom, nem földtulajdonú ingatlan tulajdonosok szerezzenek az országban könnyebben, mint eddig? Mi az a szándék, ami emögött van?

Végül, előttem már Varga László képviselőtársam is említette, ennek az egész törvényjavaslatnak van egy adatvédelmi aggályos vonulata, és ez több ponton is keresztülmegy.

(15.20)

Ő is említett egyet, én is hadd hozzak ide egyet! Szabályozza a törvénycsomag az egységes földkönyvi adatszolgáltatást, tehát hogy tulajdonképpen ki, hogy és mint igényelhet saját ingatlanjairól, illetve egyéb ingatlanokról és milyen mennyiségű adatot. Ha jól értjük a javaslatot, bizonyos körben ezt bárki igényelheti. Na most, ez rendben van, csak a probléma az, hogy a szolgáltatott adatok között, ismét mondom, ha jól olvassuk a törvényt, akkor bizony ám, személyes adatok is vannak. Tehát bárki bárkiről olyan adatokat kaphat - és állami közreműködéssel történik ez az adatszolgáltatás -, sem rokonai, sem üzleti, sem más kapcsolatban nem lévő személy személyes adatai kerülhetnek át így ahhoz az igénylőhöz, aki ezt az igénylést benyújtotta.

Egy szó, mint száz, a javaslat olyan területet szeretne szabályozni, amit kell szabályozni és ahol kell rendet rakni. Valóban, komoly gondok vannak ezen a téren, tehát időszerű nekiállni rendet rakni, ez mindannyiunk közös érdeke, és ebben a törvénycsomagban rengeteg olyan intézkedés és javaslat van, amelyik valóban ebbe az irányba mutat, de van jó néhány olyan, nem egy, nem kettő, hanem ennél is több olyan, amely nyers politikai érdekeit szolgálja a Fidesznek, és ezért az ellenzék által nehezen támogatható, mint ahogy az ilyen törvényeket az ellenzék nem szokta támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónoki kör lezárultával a következő felszólalónk Pócs János, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az ingatlan-nyilvántartásról szóló T/15969. számú törvényjavaslatot azért tartom támogatandónak, mert az elődje, a korábbi ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény hatálybalépése óta több mint húsz év telt el. Az imént említett időtartamban nagy szolgálatot tett, azonban a javaslaton korszerűsíteni kell, hogy képes legyen felzárkózni a mai modern információs társadalmi igényekhez.

Az elmúlt több mint húsz évben jelentős társadalmi és gazdasági változások történtek, többek között

az internet, a számítástechnika, valamint az informatika a mindennapi életünk szerves részévé váltak, általánossá lett, hogy a háztartások számítógéppel rendelkeznek, és nem is említem az okostelefonokat, amelyek szinte minden ember zsebében manapság megtalálhatók. A kormány ezért is döntött a közigazgatás- és közszolgáltatás-fejlesztési operatív program keretében az „e-ingatlan-nyilvántartás” című projekt megvalósításáról. A cél, hogy az ingatlan-nyilvántartást elektronikus adatbázissá fejlessze, az ingatlan-nyilvántartási eljárásokat teljes mértékben elektronizálja, ezzel csökkentve a földügyi eljárások időtartamát, illetve annak átfutási idejét. Ezenfelül a költségek szempontjából a közigazgatási adminisztratív terheket is csökkenti.

Tisztelt Országgyűlés! Csupán néhány elem, hogy miért tartom támogatandónak ezt a törvényjavaslatot. Egyrésztől hozzájárul az ország versenyképességének növeléséhez, másrésztől elősegíti a gyorsabb, hatékonyabb ügyintézését, sőt ez papírmentesnek is mondható, ezzel szem előtt tartva a fenntarthatósági szempontokat. Az ingatlan-nyilvántartás összekapcsolható lesz az állam más közhiteles elektronikus nyilvántartásaival, így az adatok automatikusan frissülni tudnak. Ezen túl biztosított lesz az elektronikus információáramlás, ezzel automatizálja a kapcsolat-tartást. Az ingatlan-nyilvántartás áttekinthetőbb és naprakészebb lesz. Az intelligens adatbázis pedig alkalmas lesz az adatfeldolgozásra, az adatkeresésre egyaránt.

Továbbá szeretném még hangsúlyozni az ingatlan-nyilvántartás kódexjellegét, illetve az ingatlan-nyilvántartás primátusát. Az előbbi esetben az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető jogok, tények, adatok körét nem ágazati jogszabály, hanem egységesen csak az ingatlan-nyilvántartási szabályozás határozza meg. Az utóbbi esetben kiemelten cél, hogy az ingatlan-nyilvántartásból a lehető legtéljesebb körben megismerhetők legyen az adatok, a jogok és a kötelezettségek, valamint a szabályozás ne vonja el egyes ágazatoktól az ingatlanra vonatkozó szakmai nyilvántartás vezetését, azonban kötelezővé teszi, hogy az ágazati adatok az egységes ingatlan-nyilvántartásban is megjelenjenek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy én magam is, kérem, önök is támogassák ezt a törvénytervezetet. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Felszólalásra jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(György István: Köszönöm.)* Igen. Parancsoljon, öné a szó, államtitkár úr.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Örülök nagyon annak, hogy a felszólalók egyöntetűen egyetértettek abban, hogy egy olyan törvényjavaslat fekszik most a parlament előtt, amely egy olyan igényt fog kielégíteni, amely már régóta várat magára. Valóban, egy húszéves jogszabály, sok tekintetben már idejétmúlt, és ahol ma tartunk a XXI. században az informatikában és a közigazgatás korszerűsítésében, ott már alapvetően jogosan tehető fel az a kérdés, hogy vajon az ingatlan-nyilvántartás miért papíralapon történik.

Ez egy nagyon komoly fejlesztési projektje a kormányoknak, tulajdonképpen azt kell mondjam, hogy a magyar közigazgatás elmúlt harminc évének is talán az egyik igen jelentős törvénytervezete. Nagyon sok olyan elemet tartalmaz, amely a forgalom biztonságát szolgálja, és alapvetően hozzájárul ahhoz, hogy a stabil gazdasági környezetet jól támogató ingatlan-nyilvántartási rendszer jöjjön létre.

Ezt a projektet nagyon komoly szakmai munka kíséri természetesen, van egy jogi munkacsoport, dr. Bogdán Tibor kormánybiztos úr vezeti. Nagyon sok egyeztetést folytattunk, az Ügyvédi Kamara mellett a Végrehajtói Kamarával, Közjegyzői Kamarával, Bankszövetséggel, NAIH-hal. Tehát számos egyeztetést lefolytattunk, mire ez a normaszöveg eljutott ide a parlament elé.

Az automatikus döntéshozatali eljárásokat szinte mindenki üdvözi. Én azt gondolom, hogy az egyik fundamentuma valóban a jogszabálynak az, hogy ezek az automatikus döntéshozatali eljárások, amelyek egyébként a földhivatali eljárások mintegy 30-35 százalékát teszik ki, jelentősen le fogják rövidíteni azt az időt, amennyi szükséges ahhoz, hogy a forgalom biztonsága szempontjából hamar megjelenjen a közhiteles ingatlan-nyilvántartásban. Ez az eljárások egyharmadát teszi ki.

Garanciális elem, amit többen üdvözöltek, hogy a teljes eljárásra való áttérésre is van lehetőség. Tehát ha valaki öt napon belül ezt kezdeményezi, úgy érzi, hogy mégiscsak szükséges a teljes eljárásra való áttérés, akkor ez természetesen megtörténik.

Maga a rendszer képes arra, hogy a kérelmeknek a big data adatai alapján elbírálja azt, hogy automatikus eljárásra alkalmas-e vagy sem. Tehát ha egy tiszta tulajdoni lap van, nincs rajta jelzálog, nincs semmi olyan terhelés az ingatlan tulajdoni lapján, amely aggályokat vetne föl vagy komolyabb vizsgálat tárgyát kellene hogy képezze, akkor elengedi automatikus döntéshozatali eljárás felé, amit egyébként az ügyfél megállíthat és teljes eljárást is kérhet. Tehát ez is, azt gondolom, hogy egy igen pozitív fejlesztési része az E-ING projektnek.

Többen fölvetették, hogy itt különböző kormányzati sandaságokat sejtene mögötte. Nyilván az ellenzéknek az a dolga, hogy minden egyes törvényjavaslat kapcsán egy-egy ilyen hozzászólás is elhangozzék mindenki részéről. Természetesen én maximálisan

tiszteletben tartom mindenkinek a saját álláspontját és véleményét.

(15.30)

Semmilyen ilyen szándék nem vezérelt bennünket. Abszolút szakmai alapon történt az előkészítés, legjobb tudásunk szerint. Ahogy elmondtam, ebben azokon az egyeztetéseken felül természetesen az Igazságügyi Minisztérium, az agrártárca, a Miniszterelnökség szakemberei vettek részt, hogy minél körültekintőbben tudjuk áttekinteni a jogi szabályozás környezetét, és igyekeztünk mindenre figyelemmel lenni, ami egy korszerű, új ingatlan-nyilvántartási törvény követelményeinek megfelel.

Említésre került Magyar Zoltán képviselő úr részéről például két példa. Hadd említsem én is ezt a kettőt. A halál tényét automatikusan vezeti át az ingatlan-nyilvántartás, tehát nincs szükség arra, hogy ez külön eljárásba kerüljön, hiszen az anyakönyvi nyilvántartás tartalmazza azt, hogy ha sajnálatosan valaki eltávozik, elhunyt, akkor ez az ingatlan-nyilvántartásban már bejegyzésre kerül, hogy az a tulajdonos nem él; tehát ott egészen biztos, hogy hagyatéki eljárásnak kell megtörténnie. Most számos olyan tulajdoni lap van egyébként, ahol 105 éves kor fölötti tulajdonos van bejegyezve, ami egészen biztos, hogy már nem élő személyt takar. Ez is hagy még nyilván feladatot és munkát. Ez az újfajta megközelítés és az adatbázisok összekapcsolása lehetővé teszi, hogy a jövőben ilyen jellegű problémával ne kelljen találkozni.

Az SZL-lel való összekapcsolás is egy abszolút friss adatállományt fog jelenteni, hiszen egy adásvétel pillanatában, amikor valaki ingatlant vásárol, akkor biztos, hogy van egy bejegyzett állandó lakcíme, de amikor megvette azt az ingatlant, akkor már egy másik lakcímre fog költözni, míg a tulajdoni lapon egy olyan lakcím szerepel, amin ő már nem elérhető. Az SZL-lel való összekapcsolás azt fogja jelenteni, hogy folyamatosan fog frissülni, és a tulajdonosnak mindig az aktuális lakcíme fog szerepelni az ingatlan-nyilvántartási rendszerben.

Az, hogy mennyire kell az adatokat védeni: itt köszönöm a visszafogottságot és annak az elismerését, hogy ezek az adatvédelmi kérdések bizony rendkívül fontosak. Ugyanakkor az ingatlan-nyilvántartás szempontjából pedig nyilván igénylik azt is, hogy ennek bizonyos fokú nyilvánossága a forgalom biztonságát szolgálja, mert ha az adatok nem megismerhetők, akkor nyilván ez nem jelent elegendő információt például a vevő számára.

Ugyanakkor pedig kell hogy védjük a tulajdonosoknak bizonyos olyan típusú adatait, amelyek a mai napig is természetesen már a korszerű szemlélet jegyében és a jogszabályok jegyében már védett adatnak nyilváníthatók. De természetesen itt meg kell találni azt az egyensúlyt, ami a forgalom biztonsága miatt azt garantálja, hogy meg lehessen ismerni, hogy bizonyos ingatlan kinek a tulajdonában van.

Egyeztetéseket folytattak az előkészítők a jogi munkacsoportban a NAIH-hal, és ezek a megoldások tulajdonképpen a fennálló jogszabályok NAIH-nak való bemutatásával és az ő észrevételeik alapján történő korrekcióival történtek meg és kerültek a tisztelt Ház elé. Ennyit tudok az adatvédelmi kérdésekről mondani. Ezt többen is felvetették.

Itt elhangzott, hogy a jelenlegi ingatlan-nyilvántartási eljárás mennyire hosszú. Nekem volt olyan szerencsém - ha ezt mondhatom -, hogy öt és fél évig vezethettem Budapest Főváros Kormányhivatalát. Jelentős időszakunkban három napon belüli tulajdonjog-bejegyzésre volt képes a földhivatal, de ez nyilván nem azt jelenti, hogy a jelenlegi ingatlan-nyilvántartási törvény jobb, mint amire most készülünk, sőt éppen az ellenkezőjét; de azért lehet természetesen az ügyintézésben megfelelő határidőket tartani.

Itt abszolút a gyors, hatékony ügyintézésre törekszünk, és ezt, ahogy elmondtam, az automatikus döntéshozatali eljárás is természetesen segíteni fogja. És olyan adatbiztonságot tesz lehetővé a különböző nyilvántartások összekötése, mint például az ügyvédi kamarába való bekérdezés, hogy az az ügyvéd, aki eljár az adott ügyben, a kamarai nyilvántartásban szerepel-e, és hogy jogosult-e például egy ingatlan-adásvételi szerződés tekintetében az eljárást lefolytatni. Itt is kaphat egy piros lámpát; több ilyen bekérdezés történik különböző rendszerekbe. Ezek garantálják azt, hogy az eljárásban a megfelelő beadványok kerüljenek be a földhivatalhoz, elektronikus formában természetesen, úgy, mint a cégeljárásban, gyakorlatilag egy elektronikus dokumentumba csomagolva.

Bizonyos szabályozásokat a korábbiól hiányolnak a képviselő urak. Ezt az előkészítő munkacsoport alaposan vizsgálta, hogy egy olyan keretjelleget, ám-bátor olyan összefoglaló és kicsit nem a törvény mérete miatt mégis kódexjellegű szabályozásnak is nevezhetjük, hogy a legfontosabb kiemelt ingatlan-nyilvántartási szabályok szerepeljenek törvényi szinten, és azok pedig, amelyekhez nem szükséges ez a törvényi szint, kormányrendeleti szinten kerülnek szabályozásra. Ezt is a magam részéről természetesen tekintem, hogy egy mindenkori ellenzék számára mindig nagyobb garancia egy törvényi szabályozás, mint egy kormányrendeleti, de bennünket az vezérelt, hogy azok a szabályozási elemek kerüljenek a törvényi szintre, amelyeket feltétlenül szükséges ott tartani, amit nem, azt pedig kormányrendeleti szinten elegendő szabályozni. Ehhez nyilván egy kicsit több bizalomra is szükség lenne, de ahogy mondtam kétszer, azt tudomásul vesszük, hogy az ellenzéknek ebben a tekintetben más a szerepe, és más a dolga véleménynyilvánításokor.

Összességében azt kell hogy mondjam, hogy egy olyan törvény fekszik előttünk, amelyben most már hosszú évek munkája, háttér munka folyik, egy nagyon komoly informatikai fejlesztés, és ahhoz, hogy ez az informatikai fejlesztés az európai uniós KÖFOP-projekt keretein belül is elérje a célját, mindenképpen

szükséges, hogy a jogi szabályozási keretek is megte-remtődjenek.

Azt is örömmel tapasztaltam, hogy abban a tekintetben azért elhangzott elismerő szó, ha így tetszik, vagy legalábbis korrekt módon megjegyzés, vélemény hangzott el arról, hogy a jogszabály elegendő felkészülési időt tartalmaz, hiszen hasonlóan, mint ahogy ez a húsz évvel ezelőtt elfogadott ingatlan-nyilvántartási törvény, egy hosszú időt ad ahhoz, hogy a felkészülésre lehetőség legyen.

Egyetértek azzal, hogy az ágazati jogszabályoknak is minél hamarabb követniük kell a törvényi szabályozást, és erre a munkacsoport mindenképpen törekedni is fog, hogy ezek a szabályozások, amelyek már most kodifikációs szakban vannak, minél hamarabb elfogadást nyerjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most soron következik **a fővárosi és megyei kormányhivatalok elektronikus ügyintézésével, valamint a kormányhivatali adatszolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15990. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként ismételten megadom a szót György István úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ismét egy olyan előterjesztés van előttünk, amely a közigazgatással foglalkozik.

A kormány kiemelt célkitűzése volt az elmúlt tíz évben, hogy egy bizalomra épülő és hatékony, gyors közigazgatás kialakítása és működtetése történjen meg Magyarországon. Ehhez az első érdemi lépést a kormányhivatalok felállítása jelentette 2011-ben, majd újabb mérföldkőként a kormányablakok kialakítása és országos hálózatának kiépítése következett. Ma már 305 kormányablak biztosítja könnyen elérhető és megközelíthető helyszínen, magas színvonalon az integrált, egyablakos ügyfélkiszolgálás lehetőségét minden állampolgár számára. Gondolom, azt kijelenthetjük - és Magyarországon talán a döntő többség egyet is ért ezzel a kijelentéssel -, hogy a kormányablakok szakszerű ügyintézés mellett, kulturált környezetben, jó lehetőséget teremtenek az állampolgároknak ügyeik intézéséhez.

A pandémiás időszakot megelőzően, 2019-ben mintegy 14 millió ügyfél intézte ügyeit a kormányablakokon keresztül a lakcímkártya-kiadástól a család-támogatási ellátásokig. A járványhelyzet és a kormány

által meghozott intézkedések hatására az ügyfelek száma az elmúlt évben természetesen csökkent, azonban a kormányablakok működése egy percig sem állt le; most előzetes időpontfoglalással fogadják a veszélyhelyzet alatt az ügyfeleiket, az ügyintéző állampolgárokat.

(15.40)

Tisztelt Ház! A közigazgatásnak folyamatosan reagálnia kell a kor kihívásaira és a felmerülő igényekre. Ennek jegyében az elektronikus közigazgatás fejlesztése és kiterjesztése az előttünk álló egyik legnagyobb kihívás. Ezt a célt szolgálta az E-ING projekt is, és szolgálja a mai napig is, amelyről az előző napirend során beszéltünk.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak egyik kiemelt eleme, hogy megteremtse az aláírásminta-alapú hitelesítési rendszer kormányhivatalokban történő bevezetését és ennek jogi feltételeit. Ez a hitelesítési rendszer egy új elektronikus hitelesítési módot takar, amely szerint az elektronikus formában tett hagyományos aláírás biometrikus adatai alapján történik a jognyilatkozatok hitelesítése a kormányablakokban. A folyamat lényege, hogy okmányokkal történő sikeres azonosítást követően az ügyfél az ügyintézéshez szükséges dokumentumokat egy ügynevezett aláírópad segítségével kézzel, egyszerűen, a csomagküldő szolgálatoknál használt módon, ahhoz hasonlóan aláírhatja. Ezzel egyidejűleg az aláírópadon rögzített kézjegy átalakítható a dokumentumon elhelyezett aláírásképpé, a dokumentum továbbá záradékolható, valamint időbélyegzővel is ellátható.

Az aláírópad bevezetésével egy olyan dokumentumhitelesítési rendszer és módszer jön létre, amely kényelmes hitelesítési lehetőséget teremt a személyes ügyfélkapcsolatokban. Azok az ügyfelek is élvezhetik az újfajta ügyintézés előnyeit, sőt elsősorban ők élvezhetik, akik eddig nem rendelkeztek elektronikus személyigazolvánnyal vagy digitális aláírással, vagy ügyfélkapu-regisztrációval, illetve nincs jártasságuk az elektronikus ügyintézésben. Mindemellett a fejlesztéssel meghatározott ügyekben megvalósul a papírmentes ügyintézés, ezzel is hozzájárulva a környezet védelméhez.

Az aláírópadok kihelyezésével célunk, hogy újabb kényelmi szolgáltatás kerüljön bevezetésre a személyes ügyintézés során, továbbra is biztosítsa más elektronikus hitelesítési mód alkalmazásának lehetőségét, nem kizárólagosan természetesen. Kiemelendő, hogy az aláírópadok felületei akadálymentes nézetben is megtekinthetők, nagyméretű funkcióikon segíti a látássérültek rendszerhasználatát, és lehetséges továbbá, hogy a dokumentumot felolvasóprogram olvassa fel. Emellett egyéb speciális kialakítások is segítik az arra rászorulókról a szolgáltatás igénybevitelét.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat másik innovatív megoldásától a hatósági ügyek jelentős

gyorsítása várható azzal, hogy felmenő rendszerben a kormányhivatalok, járási hivatalok által használt informatikai szakrendszerek egymáshoz való közvetlen hozzáférése kiépítésre kerül. A törvényjavaslat megteremt a jogszabályi alapját a közvetlen adatkapcsolat kialakításának a szociális ügyek nyilvántartása, az egységes szociális ellátások ügyvitel-támogató rendszere, az oktatási nyilvántartás, valamint az idegenrendészeti hatóság és a menekültügyi hatóság által használt rendszerek között.

Emellett az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény, valamint a kapcsolódó ágazati törvények módosításával a törvényjavaslat létrehozza a nemzeti építőipari felügyeleti és adatszolgáltatató rendszert. Ez a kezdeti szakaszban az építőipar foglalkoztatási viszonyainak fehéritését, az ágazatban tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetek és magánszemélyek jogkövetésre való ösztönzését, ezzel az építőiparban legalisan foglalkoztatottak számának és az alvállalkozói lánc átláthatóságának növelését szolgálja. Távolatlag viszont a rendszer alkalmas lesz arra, hogy az építésügy szélesebb területeit is lefedje és azt teljes mértékben kiszolgálja. A javaslat a rendszer létrehozása mellett annak informatikai alapjait képező építőipari monitoring- és adatszolgáltatási rendszert - „Üvegkapu” elnevezéssel -, e rendszer működésére vonatkozó szabályokat is megállapítja.

Az Üvegkapu a kormányrendeletben meghatározott küszöböt, volument elérő építőipari kivitelezési tevékenységeknél az építési munka területén történő tartózkodás nyomán követését szolgálja. A rendszer olyan ellenőrzési módszert vezet be, amely csökkenti a munkavállalók kiszolgáltatottságát, elősegíti a munkával töltött időnek megfelelő bérezés megvalósulását.

Az Üvegkapu bevezetésével lehetőség nyílik arra, hogy az építési munkaterületen tartózkodó személyek jelenléti adatai valós időben továbbításra kerüljenek a hatóságok irányába. A be- és kilépések elektronikus naplózása révén a rendszer hatékony eszköz lesz az adóhatóság, a foglalkoztatásfelügyeleti hatóság és az építésfelügyeleti hatóság számára, amellyel az építkezések ellenőrzése egyszerűbbé válik. Ugyanígy annak megállapításában is könnyebbé fog hozni az Üvegkapu, hogy adott foglalkoztatott vagy a további személyek területen tartózkodása jogszerű-e, a vállalkozás betartja-e a munkajogi szabályokat, továbbá a foglalkoztatást érintő adókötelezettségek teljesítésének ellenőrzése is egyszerűsödik az adóhatóság részéről.

A nemzeti építőipari felügyeleti és adatszolgáltatató rendszer annak eszközigényére, a használatával járó üzemeltetési kérdésekre is figyelemmel, lépcsőzetes jelleggel, megfelelő felkészülési idő biztosításával áll majd fel. Az első fázisban csak olyan kivitelezési tevékenységekre kell alkalmazni, amelyek a közbeszerzési törvény hatálya alá tartoznak, és ha a kapcsolódó közbeszerzési eljárás a törvény hatálybalépését

követően indult meg. A rendszer alkalmazásával összefüggő szankcionálásra 2022. július 1-jéig egyáltalán nem kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! A XXI. század egy hatékony, gyors, szolgáltató közigazgatás megteremtését követeli meg, amelyhez jelen törvényjavaslat is igyekszik hozzájárulni. Kiemelendő továbbá, hogy mind az elektronikus ügyintézési szolgáltatások bővítése, mind pedig az építőipar fehéritését célzó rendszer felállítása hozzátesz hazánk versenyképességének növeléséhez.

Tisztelettel kérem önöket, hogy az elhangzottak ismeretében a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Héjj Dávid Ádámnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Ház asztalán fekvő T/15990. számon benyújtott törvényjavaslat három nagyobb területet kíván szabályozni, ahogy államtitkár úr is elmondta, melyek a következők: egyfelől az aláírásminta-alapú hitelesítési rendszer bevezetése a kormányablakokban, másodsorban a nemzeti építőipari felügyeleti és adatszolgáltató rendszer, illetve az Üvegkapu létrehozása, valamint harmadsorban a szociális nyilvántartás közvetlen adatkapcsolata egyes szakrendszerekkel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elsődlegesen az aláírásminta-alapú hitelesítési rendszer bevezetéséről szeretnék szót ejteni, mely egy olyan új, innovatív szolgáltatásként jelenik meg, amelynek használatát az elektronikus ügyintézésben nem túl jártas állampolgárok is könnyedén igénybe tudják majd venni. Ez az újfajta elektronikus hitelesítési mód a gyakorlatban oly módon valósulhat meg, hogy a területi kormányhivatalokban egy úgynevezett aláírópad kerül bevezetésre, amelynek segítségével az ügyfél az ügyintézés során használt pdf-dokumentumokat kézzel, egyszerű módon aláírhatja. Kiemelendő, hogy ennek a rendelkezésnek köszönhetően papírmintessé válik a személyes ügyintézés a kormányablak meghatározott ügytípusai során.

Tekintettel arra, hogy biometrikus adatokról beszélünk, lényeges megjegyezni, hogy a törvényjavaslat - nagyon helyesen - rögzíti a kormányhivatali aláírásminta-nyilvántartásban nyilvántartott adatok tartalmát, a nyilvántartásba történő adatfelvételt, valamint a kapcsolódó személyes adatokat, kiváltképpen a GDPR szerinti különleges kategóriájú személyes adatok kezelésének és továbbításának garanciális szabályait.

A benyújtott javaslat másik, kiemelt jelentőséggel bíró vetülete a nemzeti építőipari felügyeleti és

adatszolgáltató rendszernek, illetve az annak részeként működő építőipari monitoring- és adatszolgáltató rendszernek a létrehozása, melyek közül az utóbbi - ahogy államtitkár úr is említette - az Üvegkapu elnevezést kapta.

Az Üvegkapu felállításával lehetőség nyílik arra, hogy az építési munkaterületen tartózkodó személyek jelenléti adatai valós időben, informatikai eszközök útján nyomon követhetőek legyenek. Ezzel könnyebbé válik az általános közigazgatási rendtartás szerinti fizikai, helyszíni ellenőrzés, és csökkennek az adminisztrációs terhek is. Az Üvegkapu révén így egyszerűen és jelentős humán erőforrás-megtakarítással megállapítható lesz, hogy adott foglalkoztatott vagy más személy területen tartózkodása jogszerű-e, a vállalkozás betartja-e a munkajogi szabályokat.

(15.50)

Az Üvegkapu-rendszer adatai megkönnyítik az adóellenőrzések lefolytatását a vállalkozások, a foglalkoztatást érintő adókötelezettségek teljesítése tekintetében is.

Az Üvegkapu tehát valós időben tartja nyilván majd az építési munkaterületen munkavégzés céljából kizárólagosan tartózkodásra jogosult foglalkoztatott, valamint az építési munkaterületen feladatot ellátó hatósági szervek képviselőinek kivételével a vendégek építési munkaterületre történő be- és kilépésének adatait is.

Összességében kijelenthető, hogy reményeink szerint a be- és kilépések elektronikus naplózását lehetővé tevő Üvegkapu hatékony eszköz lesz mind a NAV, mind pedig a foglalkoztatásfelügyeleti hatóság és az építésfelügyeleti hatóság számára az építkezések ellenőrzése terén. Az építőipar szabályozásával kapcsolatban lefektetett rendelkezések tehát az egyszerűbb hatósági ügyintézés mellett a transzparens építőipart kívánják erősíteni.

Fontos megjegyezni, hogy a nemzeti építőipari felügyeleti és adatszolgáltató rendszer az újszerűségére, annak eszközigényére, a használatlaltal járó üzemeltetési kérdésekre figyelemmel lépcsőzetes jelleggel, megfelelő felkészülési idő biztosításával áll fel. Ennek érdekében az Étv. olyan átmeneti szabályt állapít meg, amelynek értelmében a rendszer felmenő jelleggel lép életbe, és - az első fázisban - csak olyan kivitelezési tevékenységekre kell alkalmazni, amelyek a közbeszerzési törvény hatálya alá tartoznak, ahogyan ezt államtitkár úr említette, és a közbeszerzési eljárás a törvény hatálybalépését követően indult meg.

A törvényjavaslat expressis verbis kimondja, hogy a rendszer alkalmazásával kapcsolatos szankcionálásra 2022. július 1-jéig egyáltalán nem kerülhet sor.

Harmadrészt röviden mindenképpen szeretnék utalni arra is, hogy a benyújtott javaslat megteremti a

szociális ügyek nyilvántartása és az oktatási nyilvántartás, valamint az idegenrendészeti hatóság és a menekültügyi hatóság által használt rendszerek között kialakítandó közvetlen adatkapcsolat jogszabályi alapját is.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat tehát számos üdvözlendő célt helyez kilátásba, amelyek hosszú távon egyre több lehetőséget biztosítanak majd a magyar emberek számára ahhoz, hogy minél többször és minél szélesebb körben vehessék igénybe az elektronikus ügyintézési szolgáltatásokat, illetve előmozdítják a jogszerű építőipari foglalkoztatást - értve ezalatt az építőiparban legálisan foglalkoztatottak számának és az alvállalkozói lánc átláthatóságának a növelését -, az építőipari szerződéses kapcsolatok nyomon követését, az ágazatban tevékenykedő gazdálkodó szervezetek és magánszemélyek jogkövető magatartásra történő ösztönzését, azaz az építőipar fehéritését.

Meglátásom szerint az előttünk fekvő törvényjavaslat nagymértékben járul hozzá a közszolgáltatások hatékonyságának növeléséhez, valamint az ügyfélközponitú szolgáltató állam hézagmentes működéséhez. Az ez irányú törekvések a kormány részéről mindenképpen üdvözlendők.

Éppen ezért a benyújtott törvényjavaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja, és arra kérem valamennyi képviselőtársamat, hogy tegyenek ők is így. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Magyar Zoltán, aki a Jobbik képviselőcsoportja álláspontját ismerteti. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Hasonlóan az előző napirendi ponthoz, itt is azt tudom elmondani, hogy éppen itt volt az ideje, hogy foglalkozzunk ezzel a kérdéskörrel. Visszakanyarodva szintén az előző napirendhez, ahhoz hasonlóan néhány pontot szeretnék csak kiemelni, ahol némiképp ellentmondást érzünk, vagy pedig szeretnénk, ha kapnánk a kérdéseinkre választ itt a vita keretében.

Az első ilyen „az aláírásminta-alapú hitelesítési rendszer bevezetése a fővárosi és megyei kormányhivatalokban” című rész lenne. Az elektronikus formában tett hagyományos aláírás biometrikus adatai alapján történik a jognyilatkozat hitelesítése. Szerintem ezzel semmi gond nincsen, mert a közigazgatásban is egyértelműen haladni kell a korrallal, valamint régi célkitűzés a digitalizáció fejlesztése.

Az aláírópados módszer bevált már a magánszektor sok területén, így, ahogy államtitkár úr is elmondta, a mi véleményünk is egyezik, hogy ez megfelelő garanciákkal igazából támogatható.

Amivel viszont lehet probléma adatvédelmi szempontból, az az, hogy az indoklás szerint közvet-

len adatkapcsolat kerül kialakításra az egységes szociális ellátások, ügyviteltámogató rendszer és az oktatás-nyilvántartás, valamint az idegenrendészeti hatóság és a menekültügyi hatóság által használt rendszerek között.

Magában a javaslatban megkeresésre történő adatszolgáltatásról van szó. Ez azt jelenti, hogy az adott szerv a szociális ellátások ügyvitelét támogató rendszer útján megkeresésre ad szolgálatot a fővárosi és megyei kormányhivatalok részére a pénzübeni és természetbeni szociális ellátások, valamint a gyermektartási díj megelőlegezésének, a jogosultság fenntartásának elbírálása, az ellátás biztosítása, fenntartása és megszüntetése céljából.

Úgy gondoljuk, hogy egyébként ezzel sincsen baj, ha szakmai célokat szolgál, de ha nem tudjuk, hogy miért, vagy miért van konkrétan szükség az adatszolgáltatásra, akkor viszont nem felel meg az „átlátható állam”, „átlátható polgár” elveknek. Ennek a módosításnak az oka viszont a hatékonyságra való egyszavas utalásán kívül semmilyen módon nincs kifejtve az indoklásban.

A másik ilyen a nemzeti építőipari felügyeleti és adatszolgáltató rendszer részeként az építőipari monitoring- és adatszolgáltató rendszer, ugye, ez az Üvegkapu működésére vonatkozó szabályok megállapítása. Célja a jogszerű építőipari foglalkoztatás előmozdítása, az építőipar szerződéses kapcsolatainak nyomon követése, a rendszerbe kerülő adatok elemzési lehetőségének megteremtése, a személyi adatok megismerésének lehetőségét kizáró módon. Azt hiszem, hogy ezzel sem lehet alapvetően gond, hiszen az építőipar fehéritése régóta húzódozó ügy, és ez valóban szolgálhatja ezt a célt. Azért van egy olyan félelmünk, hogy ez komoly adminisztrációs terhet fog róni a foglalkoztatóra.

Az Üvegkapu-rendszer adatai megkönnyítik az adóellenőrzések lefolytatását a vállalkozások foglalkoztatást érintő adókötelezettségeinek teljesítése tekintetében. Ugye, a javaslat bevalottan a pénztárgépek és az étel-ital automaták online bekötésének tapasztalataiból merít, és tudjuk, hogy ott azért voltak problémák. Itt a pénztárgépek bevezetésének korai időszakára célok.

Az adminisztrációs terhek növelése tovább drághatja egyébként az amúgy is rendkívül drága és rohamosan dráguló építőipart. Nem tudom, hogy a területről milyen szervezetekkel egyeztettek, de az ő véleményük is, azt hiszem, hogy kulcsfontosságú lenne ebben az ügyben. Sajnos erre egyébként az internetes keresésem alapján sem találtam megnyugtató válaszokat.

Jelen álláspont szerint, jelen helyzetben nekem az a legfontosabb problémám ezzel, hogy rendeletre hagyják a részletek szabályozását. Nyilván ez a legtöbb törvéynél így van, hiszen nehéz lenne elvárni azt, hogy minden részletre maga a törvény terjedjen ki. De konkrétan ebben a helyzetben akkor is nagyon

keveslem azt, amit a jogszabály szövege tartalmaz. Tehát nem igazán ismerhető meg belőle, hogy konkrétan majd kiknek kell ezt a kötelezettséget első körben magukra vállalniuk, és kik azok, akiknek később kell ehhez csatlakozni. Ha erre vonatkozóan esetleg kaphatnánk valami megnyugtató választ, az jó lenne.

Itt is azt tudom elmondani zárásként, amit az előző napirendi pontnál elmondtam, hogy tényleg itt volt az idő arra, hogy ez ügyben modernizáljunk, és a jogszabályt is igazítsuk a jelenkor követelményeihez. Remélem, hogy a rendeleti szintű szabályozás is majd ennek a szellemében fog megszületni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Most szót adok Nacsa Lőrincnek, aki a KDNP képviselőcsoportjának véleményét közli velünk. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! A bürokráciacsökkentésre, az egyszerűsítésre vonatkozó véleményemet elmondtam már az előző napirendnél, ezt nem ismételném meg.

A mostani törvényjavaslat, ahogy ez elhangzott, bevezeti az aláírásminta-alapú hitelesítési rendszert a kormányhivatalokban, ami egy olyan új, innovatív szolgáltatást eredményez, amelynek használatát az elektronikus ügyintézésben nem jártas állampolgárok is igénybe tudják venni.

Ehhez kapcsolódóan a kormányablakokban egy ügynevezett aláírópad kerül bevezetésre, amely az ügyfél aláírásának képi, dinamikai és írászerűségi adatainak a felvételével és a nyilvántartásban már meglévő aláírással történő összevetéssel biztosítja az egyes dokumentumok ügyfél általi hitelesítését. Ezzel papírmintessé válik a személyes ügyintézés a kormányablak meghatározott ügyeiben. Ezt a technikát bankok, futárszolgálatok, piaci szolgáltatók már egyre szélesebb körben alkalmazzák, és ezen túl már a kormányablakokban is a legkorszerűbb, legbiztonságosabb és nem utolsósorban legkörnyezetkímélőbb ügyintézésre lesz lehetőség.

A törvényjavaslat továbbá létrehozza a nemzeti építőipari felügyeleti és adatszolgáltató rendszert, illetve az annak részeként működő építőipari monitoringos adatszolgáltató rendszert, amely az Üvegkapu elnevezést kapta.

Az Üvegkapu az építési munkaterületre való be- és kilépések adatait rögzíti, valamint azokat az e törvényben, valamint később kormányrendeletben meghatározott szervek és nyilvántartások számára hozzáférhetővé teszi. Az Üvegkapu célja a jogszerű építőipari foglalkoztatás előmozdítása, az építőipari szerződéses kapcsolatok nyomon követése és az építőipar fehéritése.

Láthatjuk azt, hogy az elmúlt években akár az online pénztárgépekkel, az online számlázással és számtalan fontos gazdaságfehérítő intézkedéssel mennyivel nőtt a magyar gazdaság fehéredése, ez egy újabb

lépés, az építőipar számára járul hozzá a jogszerű és törvényes működéshez.

(16.00)

Az Üvegkapu ennek megfelelően az építőipari munkavállalók érdekeit is szolgálja, ugyanis csökkenti a kiszolgáltatottságukat, és hozzájárul az érdekvédelmükhöz.

A törvényjavaslat tehát egy újabb lépést tesz az ügyfélközpontú szolgáltató állam és a széles körű, gyors, egyszerű és elektronikus ügyintézési szolgáltatások megvalósítása, valamint a gazdaság fejlődése irányába, ezért a KDNP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Azt kérem, hogy önök is tegyenek így. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most szót adok Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Jegyző úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban egyetértek azokkal az előttem szólókkal, akik arról beszéltek, hogy mennyire időszerű ennek a javaslatnak jelentős mennyiségben a nagy része. Több mint időszerű szintén, ugyanúgy, mint az előző előterjesztés az ingatlan-nyilvántartás kapcsán.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az egyik központi eleme ennek a javaslatnak a kormányhivatalokban és a járási hivatalokban az aláírásminta mint hitelesítési eszköz bevezetése, annak kezelése, amely valóban már az élet több más területén jól működik. Ennek lényege, hogy az ügyfél aláírása azonosítópádon aláírásminta alapján is történhessen.

A javaslat másik központi eleme a nemzeti építőipari felügyeleti és adatszolgáltató rendszer. Ezzel kapcsolatban a javaslat célja - a javaslat saját bevalása szerint - a jogszerű építőipari vállalati foglalkoztatás előmozdítása, az építőipari szerződéses kapcsolatok nyomon követése, valamint elemzési lehetőség megteremtése. Ennek a rendszernek a részét képezi az építőipari monitoring- és adatszolgáltató rendszer, az Üvegkapu, mint ahogy az elhangzott, amely valós időben tartja nyilván az építési munkaterületen munkavégzés céljából tartózkodó jogosult foglalkoztatottakat, valamint a vendégeket.

A rendszerbe kötelező a foglalkoztatóknak regisztrálni, azonban a rendszer csak bizonyos, nagyobb volumenű építőipari tevékenységre vonatkozik. Az építési munkaterületen lévők naplózása úgy történik, hogy a rendszer naplózza a foglalkoztatott

esetében a foglalkoztatott nevét és adóazonosító jelét, szakági tevékenységét, az építési munkaterületre való be- és kilépés időpontját, a foglalkoztató adószámát; a vendég esetében a nevet, a személyazonosításra alkalmas okmány azonosítóját, az építési munkaterületre való be- és kilépés időpontját, továbbá a belépés célját.

Értve egyébként a szándékát a javaslatnak, ez a megoldás azonban mégiscsak jelentős adatvédelmi aggályokat vet fel. Hiszen mégiscsak arról van szó, hogy az építőipari dolgozókat a rendszer valós időben figyelni fogja, hogy a munkahelyükön tartózkodnak vagy sem. A 2/2017. számú állásfoglalás tartalmaz rendelkezéseket a dolgozókkal kapcsolatos adatgyűjtésről, amely egy uniós munkacsoport vonatkozó gyakorlatát idézi. Ez alapján is itt most idézném ezt az állásfoglalást. „A tartózkodási helyre vonatkozó adatok kezelése indokolt lehet, amikor az személy- vagy áruszállítás megfigyelésének keretében vagy az erőforrások szétszórt helyszíneken nyújtott szolgáltatások között végzett szétosztásának tökéletesítése céljából történik, például valós idejű tervezés; vagy amikor a cél a munkavállaló vagy a rábízott áruk vagy járművek biztonságával kapcsolatos. A munkacsoport ezzel szemben túlzott mértékűnek ítéli az adatkezelést, ha a munkavállalók szabadon szervezhetik meg az utazásaikat, vagy ha annak kizárólagos célja a munkavállaló munkavégzésének megfigyelése, amennyiben a megfigyelés más módon is megvalósítható.” Idáig tartott az idézet.

Ez a megállapítás, bár alapvetően járművekre vonatkozik, jelen esetben is iránymutató. A vélemény egyértelműen utal arra, hogy a munkavállalók megfigyelése önmagában túlzó, és nem lehet legitim oka a tartózkodási helyre vonatkozó adatok valós idejű kezelésének, különösen, ha ez egyébként más módon is megvalósítható. Ennek kapcsán a be- és kiléptetéssel kapcsolatban is tartalmaz rendelkezéseket ez a vélemény, amely szerint az ilyen adatbázisok csak nagyon kis körben lehetnek legitimek.

A vonatkozó adatvédelmi megfontolások az indokolásból is hiányoznak e körben, a javaslat indokolása nem utal arra, hogy a NAIH egyébként ezt a tervezetet megvizsgálta volna és véleményt mondott volna erről. Ez nyilván érthető, mert elég széles körű megfigyelési jogokat enged az államnak a munkavállalók irányában, egyébként igazolt, legitim cél nélkül. Tehát ilyen értelemben érthető, de számomra ez nem elfogadható.

Ez pedig nem felel meg az adatvédelmi szabályoknak sem hazai, sem uniós szinten, amely így a szabályozás alaptörvény-ellenességét, alapjogsértését is előidézhetheti. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket ismét. Köszönöm szépen. A DK vezérszónoka következik, Sebián-Petrovszki László képviselő úr. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy olyan javaslat fekszik itt most előttünk, amelynek számos előnyös, jó, hasznos pontja van, és emlékeztet engem részben több hónappal ezelőtt tárgyalt hasonló javaslatra is. Ahogy előterjesztőként államtitkár úr is mondta, többször tárgyaltunk az utóbbi időben olyan javaslatokat, amelyek arról szóltak, hogy hogyan lehetne digitalizálni bizonyos állami közszolgáltatási funkciót, hogyan lehetne egyszerűsíteni a bürokráciát, hogyan lehetne ezt csökkenteni, hogyan lehetne XXI. századivá alakítanunk az állam működését.

Én korábban is, most is ugyanazt reagáltam minden ilyen javaslatra, hogy a DK az ilyeneket mindig támogatja, ezt mindig jónak tartjuk, azt gondoljuk, hogy ez jó az állampolgároknak. Jó azért, mert gyorsabb az ügyintézés általában, kevesebb a veszély, könnyebben elérhetők a célok, amelyeket az állampolgárok kitűznek maguk elé. Tehát ennek a javaslatnak is az a vonulata és az a szándéka, hogy egy csomó mindent próbáljunk digitalizálni vagy megoldani digitális módon, az rendben van, az egy támogatandó rész. Az is, ami ezzel összefüggésben van, hogy a bürokráciát megpróbáljuk csökkenteni, amennyire lehet. Valamennyire szükség van nyilvánvalóan nyilvánvalóságokra és arra, hogy az állam ezeket kezelje és bizonyos módon felhasználja, de ezt tartsuk egy bizonyos korláton belül, és ha lehet lépni azért, hogy a meglévő bürokráciát csökkentsük, akkor lépünk. Ha jól értettem, van is egy ilyen szándéka ennek a javaslatnak, jó is, és rendben van, hogy van ilyen szándéka.

És van egy harmadik jó része ennek a dolognak, hogy szándékolt célja ennek a törvényjavaslatnak az építőipari helyzetek, szerződések kifehérítése, ha úgy tetszik. Mindannyian ismerjük azt a helyzetet, hogy az építőipari vállalkozók nem biztos, hogy minden esetben bejelentik a munkatársaikat, nem biztos, hogy valós idejű ez, vagy annyi időre jelentik be, amennyit az valóban dolgozik. Ennek a javaslatnak van egy ilyen szándéka, hogy akkor ebben legyen egy új rendszer.

Tehát a három kitűzött cél, ha jól dekódoltam ebből a javaslatból, mind részünkről támogatandó, jó, hasznos és szép. Ezt két részen valósítja meg, tulajdonképpen két fő javaslata van ennek az egész dolognak. Van az aláírásminta-alapú hitelesítési rendszer, az előttem szólók ezt kivesézték, szerintünk teljesen rendben van és támogatandó, és valóban, ahogy Nacsa képviselő úr is mondta, több helyen ezt már használják, futárcégektől kezdve sok-sok helyen - miért ne lehetne ezt bevezetni ezen a területen is?

Azonban van ennek a javaslatnak egy másik része, ez a bizonyos építőipari kifehérítést célzó adat-szolgáltató rendszer és annak kifejezetten az építőipari része, az Üvegkapu, amely szerintünk számos aggályt fölvet. Itt nem tudok szabadulni attól a gondolattól, hogy azért mégiscsak egy elméleti síkról kell

megközelíteni ezt a kérdést. Azt gondolom, hogy a pénztárgép és az építőipari munkát végző ember nem ugyanaz a kategória. Tehát ha vállalkozások pénztárgépeit bekötjük a NAV-hoz azért, hogy még transzparenssebb legyen a cégek működése, és a NAV-nak még könnyebb legyen elszámoltatni őket vagy akár rámutatni a nem megfelelő bevallásra, az teljesen támogatandó, és rendben van.

De az egy egészen más kategória, hogy embereket végigkövetünk a munkájuk során, tehát ha jól értelmezem, akkor ez a javaslat arról szól, hogy reggel becsekkol, és ameddig ki nem csekkol, addig nyilván van tartva, pontosabban: tudható, hogy becsekkolt, tehát ott van, és amikor kicsekkol, akkor meg tudható, hogy elment onnan. Ha jól értem, ha napjában többször oda-vissza megy vagy kimegy, tehát mozgás van, akkor ezt is regisztrálja ez a rendszer. Azt gondolom, hogy ez túlmegegy azon a határon, még akkor is, ha a szándék nemes, még akkor is, ha valóban azt a célt szeretné elérni ezzel a kormány, amit az előterjesztő államtitkár úr mondott, tehát egyfajta kifehéritést, még ekkor is azt gondolom, hogy ez túlzás.

(16.10)

Nem gondolom, hogy az államnak feladata lehet tudni arról, hogy az egyes emberek éppen hol vannak. És ez kinyitja annak a kérdését, hogy a mindenféle elektronikus rendszert, ami körbevesz minket, és amivel tényleg akár lehetne monitoringozni az embereknek bizonyos cselekedetét, mozgását, tevékenységét, hollétét, az nem véletlen, hogy nem használjuk, pontosabban nagyon komoly korlátja van ezek használatának.

Hogyha ez a dolog lehetséges, ami ebben a javaslatban van, akkor ez egy kapu arra, hogy ezt be lehetne vezetni más területeken is. Miért csak az építőiparban? Miért ne lehetne akár az országgyűlési képviselők mozgását is ugyanígy monitoringozni, hogy vajon mikor jövünk be ide, és hogy megyünk haza? *(Nacsá Lőrinc felmutatja a belépőkártyáját.)*

És egy mindenki által hozzáférhető adatbázisról beszélünk itt. Itt arról beszélünk, hogy ezt összerakjuk egy nagy adatbázisba, és ez hozzáférhető széles körnek - a probléma ez. Az a probléma ezzel a javaslattal, és sok más eddigi, ebbe az irányba mutató javaslattal, hogy a kormány az elmúlt években nagyon szeretett olyan adatbázisokat létrehozni, illetve azokkal mindenféle adatkapcsolatot létrehozni más állami adatbázisok között, ezekhez a hozzáférést minél több hivatal és hatóság számára megadni, amelyek képesek arra... - természetesen mindig egy pozitívnak tekintett cél érdekében, és azzal érvelve, hogy azért van szükség ezekre az adatgyűjtésekre, adat-összekapcsolódásokra, mert ezzel még fehérebb, még tisztább, még rendezettebb az életünk, de

kell arról beszélni, hogy közben ennek van egy hátulütője, van egy árnyoldala. És ne haragudjon, tisztelt államtitkár úr, ön azt a kormányt képviseli, amely kormányról nem tudjuk azt feltételezni, hogy nem futott át az a gondolat a kormány bizonyos tagjainak a fejében, hogy jó lehet ilyen adatbázis meg egyéb adatbázis mindenféle egyéb politikai cél megvalósítására is. Tehát az a probléma ezzel, és ezt több képviselőtársam más oldalról megközelítve elmondta, hogy olyan adatgyűjtés valósul meg ebben, amely felveti annak kérdését, hogy ez egyáltalán jogszerű-e, ez egyáltalán az adatvédelmi szabályoknak megfelel-e, GDPR-kompatibilis-e, és hogy ennek kapcsán volt-e bármilyen előzetes hatásvizsgálat, vagy bármilyen olyan szakmai értékelés, amely ezen végigment, és ezeket az aggályokat, amiket én most így hosszabban megfogalmaztam, valóban átvették-e önök, illetve a kollégáik.

És akkor még egyet hadd mondjak, ami ennek egy kisebb része, de szóba kell hoznom, hogy itt a javaslat szerint az egyik cél az építőipari szerződések nyomon követése, illetve a kapcsolatok nyomon követése. Ez is felvet egyébként jogi problémát, ugyanis itt egyes cégekről, illetve magánjogi szerződésekről beszélünk, tehát nem állami feladatok vagy az állam által megrendelt tevékenységek ellenőrzéséről van szó, hanem két ember, egy megrendelő és egy vállalkozó közti szerződésnek a teljesülését, nem teljesülését, nyilvántartását, annak a végrehajtását vagy arra utaló adatok gyűjtését is megvalósítja ez a rendszer. Nem pontosan látható, hogy az államnak ezen a téren milyen szerepe van.

Értem az érvelést, benne van az indoklásban is, és elmondta államtitkár úr is, hogy ennek az lenne a célja, hogy ne legyen baj, ne legyen gond, illetve védjük meg az állampolgárokat, hogyha úgy alakul, hogy az a gaz építőipari cég nem úgy jár el, nem alkalmazza szabályszerűen az alkalmazottakat, vagy nem úgy hajtja végre a feladatot. Én ezt értem, csak azt gondolom, hogy ennek a célnak az érdekében, ha ez a cél valóban, akkor is túlmegegy azon a határon, túlterjeszkedik ez a javaslat azon a határon, ami adatvédelmiileg, illetve a magánéletet védendő határon elképzelhető, tehát azon a határon túlmegegy. Ezért aztán, amíg ezekre a problémákra nem születik megoldás, addig ez sajnos egy nehezen támogatható törvényjavaslat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hát, így aztán el is érkezünk a vezérszónoki felszólalások végére. Kétperces felszólalásra, hála istennek, nem jelentkezett senki.

Normál szót kérő képviselőként Héjj Dávid képviselő úr szólhat, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM (Fidesz): Köszönöm szépen, nagyon rövid leszek, még a két perc is bőven sok lett volna. Csak Sebián-Petrovszki képviselőtársamnak: én értem, hogy milyen rossz gondolatok forognak az önök

fejében velünk és a kormányunkkal kapcsolatban, de ha egyszer megtenné, képviselő úr, ahogy most megpedzette a munkavállalók érdekeit mint baloldali párt, őnekik sokkal nagyobb lehetőséget és biztonságot fog nyújtani az... - nem név szerint, nem arcképpel; gondolom, államtitkár úrnak és a NAV-os kollégáknak nem az a hobbija, hogy esténként nézzék, hogy egy-egy beruházásnál éppen ki hol járt. Biztonságot ad, fehériteni fogja az építőipari gazdaságot, és még egy dolog, ahogy államtitkár úr is elmondta, első körben, a tesztidőszakban, vagy mondjuk, egy bevezetési időszakban, csak és kizárólag olyan beruházásoknál, amelyek közbeszerzés-kötelesek. Minden esetben önök is elmondják, hogy azoknál a beruházásoknál, amelyek közbeszerzés-kötelesek, micsoda gonoszságok történnek. Itt van a lehetőség, például ez is tisztítani fogja azokat a beruházásokat, amelyek közbeszerzés-kötelesek valósulnak meg. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiából.)*

ELNÖK: Sebián-Petrovszki képviselő úr, két percben.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Értem az érvelését, csak nem értek egyet vele *(Héjj Dávid Ádám széttárja a karját.)*, ugyanis én azt gondolom, hogy meg lehetne valósítani máshogy ezt a célt, mint ahogy az elmúlt évtizedekben meg is próbálták máshogy megvalósítani, különböző kormányok és különböző módon az államok. Ez túlmege azon a határon, ami elfogadható.

Ez arról szól, hogy reggeltől estig, ameddig a munkaidőszak tart, nyilvántartják, hogy azok a munkások hol vannak. Értem én, hogy ön azzal érvel, hogy erre azért van szükség, hogy persze, de majd összevetik azzal, hogy a cég bejelentette-e őt annyi időre, vagy sem. És ez egy teljesen jó cél lenne, csak azt érteni kell, hogy nemcsak erre használható föl az az adatbázis. Használható arra is, hogy az az illető hol volt fizikailag, és több tízezer emberről beszélünk, akiről így tudható lesz, hogy hol van, és bizony ám, az állami hivatalok ezt tudni fogják.

Értem én, hogy most csak egy bizonyos szeglete, de az elmúlt hónapok arról szóltak, hogy ezeket az adatbázisokat hogyan kapcsolja össze az állam. Itt voltak előttünk ezek a javaslatok, tehát ha most kinyitjuk ezt a kaput, és most azt mondjuk, hogy több tízezer embernek a napi mozgását monitoringozni tudja ez a rendszer, és fogja ez a rendszer, ebből az következik, hogy rendben, néhány hónap múlva majd azzal jönnek, hogy rendben, akkor ezt lássa majd az egészségügyi nyilvántartás, lássa majd a rendőrség, lássa majd a... És ebből elkövetkezik az, ami már a magánélet szentségét sérti, ez a probléma ezzel, és ezért kérdezem azt, hogy ezt egyáltalán adatvédelmileg átgondolták-e jogászok, végiggondolták-e ennek a helyzetnek a kezelését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki felszólalni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Így aztán megkérdezem most államtitkár urat, kíván-e reflektálni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, György István államtitkár úr!

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Csak nagyon röviden néhány dologra szeretnék reagálni. Az egyik az, nem szeretném, ha ezt valaki cinizmusnak venné egy percig is, nyilván triviális, de azért nagyon sok olyan hivatal és olyan munkáltató van, ahol be kell csekkolni, amikor bemegyünk, és ki kell csekkolni, amikor kijövünk. Én értem, hogy alapvetően nem ezzel volt problémájuk, de ez nem egy ismeretlen rendszer, amikor a munkáltató azért figyelemmel kíséri azt, hogy a bérfizetés mi alapján történik, bent tartózkodik-e a munkahelyén az illető, vagy sem.

A lényegesebb mondanivaló talán az, hogy az adat-összekapcsolásoknak mi a lényege. Nagyon sokszor tapasztaltam, ha szabad megint ezzel az emléképpel vagy emlékekkel élnem, hogy számos esetben milyen nehézséget jelentett az ügyintézőknek az, hogy bizonyos adatbázisokba nem láttak bele, nem tudtak a határozathozatal során olyan tényekre támaszkodni, amelyek nagyon fontosak. A szociális hatóság az adatkapcsolatot, amiről szó van a jogszabálytervezetben, alapvetően a szociális ellátások, illetve a gyermektartásdíj megállapításához használja, ellenőrizve, hogy az érintettek más jogviszony alapján - oktatás, menekültek - részesülnek-e párhuzamos juttatásban.

(16.20)

Nyilvánvaló, hogy ezeket az adatkapcsolatokat, adatbázis-összekapcsolásokat mindig szigorú jogszabályi feltételekkel kell biztosítani, és akkor, amikor az az adott eljárásban szükséges.

Az Üvegkapu esetében úgy látjuk, hogy minimális adminisztrációs teher magának a rendszernek a használata. Abban talán nincs vita, hogy a gazdaság fehéritését mindenképpen szolgálja, és a munkavállalók biztonságát is, a munkavédelmet is, a feketegazdaság elleni küzdelmet is, hiszen alapvető érdekünk, munkavállalói érdek mindenképpen az, hogy a feketefoglalkoztatás ne történjen meg. Ez a magyar gazdaságnak is érdeke, és a munkavállalónak is érdeke, hogy bejelentett munkavállaló legyen, aki minden juttatását egy törvényen alapuló jogviszony alapján történő foglalkoztatás után majd később megkapja, ami jár neki.

Abban, hogy itt a szükségesség-arányosság milyen mértékben találkozik, van nézetkülönbség valóban az önök véleménye és a miénk között, de ez sem meglepő, mert nem feltétlenül gondolunk mindent

ugyanúgy a világról. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatam önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja az ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

Mindenkinek kellemes napot, kellemes estét kívánok. Vigyázzanak magukra! Viszontlátásra!

(Az ülésnap 16 óra 22 perckor ért véget.)

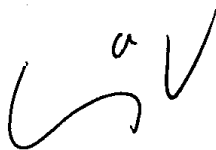
Arató Gergely s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Steinmetz Ádám s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)